

Madraximov Sh.F.

**C++
OBYEKTGA
YO'NALTIRILGAN
DASTURLASH**

681.3.01

11-14.

O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI
OLIY VA MAXSUS TA'LIM VAZIRLIGI

MIRZO ULUG'BEK NOMIDAGI
O'ZBEKISTON MILLIY UNIVERSITETI

Madraximov Sh.F.

**C++. OBYEKTGA YO'NALTIRILGAN
DASTURLASH**

O'quv qo'llanma

-14402123 -

Toshkent
"METODIST NASHRIYOTI"
2023

6
7
7
9
1
2
3
3
1
1
1
1
1
1
1
1

UO'K: 681.3.01(075.8)

KBK: 32.973.26-018.2

M 14

Madraximov Sh.F.

C++. OBYEKTGA YO'NALTIRILGAN DASTURLASH

/ O'quv qo'llanma / - Toshkent: "Metodist nashriyoti". 2023.
170 bet.

Qo'llanmada C++ tilida obyektga yo'naltirilgan dasturlash texnologiyasini amalga oshirilishi qaraladi. Unda obyektga yo'naltirilgan dasturlashni amalga oshirishda asosiy vositasi sinftushunchasi, sinfning a'zolari va ularga murojaat toifalari, sinfning do'stlari, sinflar vorisligi, polimorfizmni amalga oshirish, statik va dinamik polimorfizmlar, operatorlarni qayta yuklash, istisno holatni qayta ishlash, qoliplar va standart qoliplar kutubxonasi mavzulari qamrab olingan va namunaviy masalalar keltirilgan.

Qo'llanma dasturlashni o'zlashtirish bilan bog'liq ta'limga yo'nalishi va mutaxassisligi talabalariga, ta'limga beruvchilar, hamda mustaqil o'r ganuvchilarga mo'ljallangan.

The manual focuses on implementation of technologies object-oriented programming in C++. There is considered theories and practical tasks of topics as the concept of class which basic tool for implementing technology object-oriented programming in C++, class members and types of call them, friends of classes, inheritance, implementation of polymorphism, static and dynamic polymorphism, overloading operators, exception handling, templates and standard templates library.

Guide is planned for students who educated on the direction and specialty related to the study programming and lecturer and self learners.

Taqrizchilar:

Ignatev N.A. O'zMU professori

Zaripov O.O. TDTU BAT kafedrasi mudiri

Mas'ul muharrir:

Aripov M.M. O'zMU professori

Ushbu o'quv qo'llanma O'zbekiston Respublikasi Oliy va o'rta maxsus ta'limgazirligining 2016-yil 25-avgustdag'i 335-sonli buyrug'iga asosan nashr ruxsatnomasini oлган.

© Madraximov Sh. F., 2023.
© "METODIST NASHRIYOTI", 2023.

Mundarija

Kirish	6
1. OYD tamoyillari	7
1.1. OYD yuzaga kelishi va tamoyillari	7
1.2. OYD modelining konsepsiyalari	9
1.3. OYD tillari	11
1-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar	12
2. Sinflar	13
2.1. Sinf sintaksisi	13
2.2. Konstrukturlar va destrukturlar	21
2.3. Nusxalash konstruktori	26
2.4. this ko'rsatkichi	27
2.5. Joylashtiriladigan (inline) funksiya-a'zolar	29
2.6. Sinfning statik a'zolari	30
2.7. Sinfning kontansta obyektlari va konstanta funksiya - a'zolari ..	33
2.8. Sinf funksiya-a'zolariga ko'rsatkichlarni ishlatsish	35
2.9. Sinf obyektlarining massivi	37
2-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar	45
3. Do'st funksiyalar va sind do'stlari	47
3.1. Do'st funksiyalar	47
3.2. Do'st sinflar	50
3-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar	52
4. Vorislik	53
4.1. Sinflar o'rtasidagi munosabatlar	53
4.2. Oddiy vorislik	54
4.3. To'plamli vorislik	61
4.4. Virtual tayanch sinflar	65
4-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar	68
5. Funksiyalarni qayta yuklash	69
5.1. Funksiyalarni qayta yuklashning afzalligi	69
5.2. Sinfning funksiya-a'zolarini qayta yuklash	70
5.3. Konstrukturlarni qayta yuklash	73
5-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar	77
6. Operatorlarni qayta yuklash	78
6.1. Operatorlarni qayta yuklash tushunchasi	78

6.2. Binar operatorlarni qayta yuklash	81	10.5. Algoritmlar	155
6.3. Taqqoslash va mantiqiy operatorlarni qayta yuklash.....	87	10.6. Konteynerlar adapterlari	156
6.4. Qiymat berish operatorini qayta yuklash.....	88	10.7. Funksional obyektlar	159
6.5. Unar operatorlarni qayta yuklash	91	10.8. Assotsiativ konteynerlardan foydalanish	160
6.6. Inkrement va dekrement operatorlarini qayta yuklash.....	92	10-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar	163
6.7. Indekslash operatorini qayta yuklash	97	Glossariy.....	165
6.8. Funksiyalarni chaqirish operatorini qayta yuklash	99	Foydalilanigan adabiyotlar.....	169
6.9. Sinf a'zolariga murojaat operatorlarini qayta yuklash	100		
6.10. new va delete operatorlarini qayta yuklash	102		
6-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar.....	108		
7. Polimorfizm va virtual funksiyalar	109		
7.1. Vaqtli va kechiktirilgan bog'lanishlar. Dinamik polimorfizm....	109		
7.2. Virtual funksiyalar	110		
7.2. Virtual va novirtual funksiyalar	114		
7.3. Dinamik polimorfizmni qo'llash.....	119		
7.4. Virtual destrukturolar	123		
7.5. Abstrakt sinflar va sof virtual funksiyalar	125		
7-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar.....	128		
8. Istisno holatlар.....	130		
8.1. Istisno holatlarni qayta ishlash	130		
8.2. Istisnolarni yuzaga keltirish	132		
8.3. Istisnolarni ilib olish	135		
8.4. Ichma-ich joylashgan try-catch bloklar	137		
8.5. Kutilmagan istisnolar va tugatishni qayta ishlash.....	139		
8-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar.....	143		
9. Qoliplar	144		
9.1. Umumlashgan dasturlash	144		
9.2. Funksiyalar qoliplari	144		
9.3. Sinflar qolipi	148		
9-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar.....	150		
10. Qoliplarning standart kutubxonasi (STL).....	151		
10.1. STL asosiy konsepsiysi	151		
10.2. Konteynerlar	152		
10.3. Iteratorlar	152		
10.4. Konteynerlar umumiyl xossalari	153		

Kirish

Hisoblash texnikasining rivojlanishi va yechilayotgan masalalarini tobora murakkablashuvi dasturlashning turli modellarini (paradigmalarini) yuzaga kelishiga sabab bo'lmoqda. Obyektga yo'naltirilgan dasturlash (OYD) - bu dasturlashga yangi bir yondashuvi bo'lib, protsedurali dasturlshda mavjud bo'lgan muammolarni bartaraf qilish maqsadida yuzaga kelgan. Birinchilar qatorida ishlab chiqilgan kompilyatorlarda (masalan, **FORTRAN** tili uchun) dasturlashning funksiyalardan foydalanishga asoslangan protsedura modelini qo'llab quvvatlagan. Bu model yordamida dastur tuzuvchi bir necha ming qatorli dasturlarni tuzishi mumkin edi. Rivojlanishning keyingi bosqichida dasturlarning tuzilmali modeli paydo bo'ldi va u **ALGOL**, **Pascal** va **C** tillari kompilyatorlarida o'z aksini topdi. Tuzilmali dasturlashning mohiyati - dasturni o'zaro bog'langan protseduralar (bloklar) va ular qayta ishlaydigan berilganlarning majmuasi deb qarashdan iborat. Ushbu model dastur bloklari keng qo'llashga, **goto** operatoridan imkon qadar kam foydalanishga tayangan va unda dastur tuzuvchi o'n mingdan ortiq qatorlarga ega monolit dasturlarni yaratana olgan. Yaratilgan dasturlarni sozlash va nazorat qilish protsedurali modelga nisbatan oson kechgan.

Qo'llanmada **C++** tilida OYD amalga oshirishda asosiy vositasi sinf tushunchasi, sinfning a'zolari va ularga murojaat toifalari, sinfning do'stlari, sinflar vorisligi, polimorfizmni amalga oshirish, statik va dinamik polimorfizmlar, operatorlarni qayta yuklash, istino holatni qayta ishslash, qoliplar va standart qoliplar kutubxonasi mavzularining nazariyasi va amaliy masalalari qaraladi.

1. OYD tamoyillari

1.1. OYD yuzaga kelishi va tamoyillari

Strukturali dasturlash asosida yaratilgan ilovalarning bajarilish oqimi sodda va chiziqli. Ilova xotiraga yuklanadi, A nuqtadan bajarilishni boshlaydi, B nuqtada ishni tugatadi va xotiradan chiqariladi. Ilova yo'l-yo'lakay boshqa narsalardan, masalan, berilganlar saqlagichidagi fayllardan, videokartadan foydalanishi mumkin, biroq qayta ishlashning asosoq qismi bitta joyda bajariladi. Odatda berilganlarni qayta ishlash murakkab bo'lmasdan, turli xil matematik va mantiqiy vositalardan foydalilanigan.

OYDda bunday chiziqli holat kam uchraydi. Xuddi shunday natijalarga erishilsa ham, jarayon ko'p hollarda umuman boshqacha ko'rinishda bo'ladi. OYDda asosiy e'tibor berilganlarning tuzilishi va mazmuniga, hamda bu berilganlarning boshqa berilganlar bilan o'zaro ta'siriga qaratiladi. O'z navbatida bu holat ilovani loyihalash bosqichida katta diqqat e'tiborni talab etadi va shuni hisobiga uni kengaytirish (takomillashtirish) imkonini beradi. Konkret berilganlar turlari haqida tasavvur bo'yicha aniq bir qarorga kelgandan keyin bu taqdimotni ilovaning keyingi naqllarida yoki umuman boshqa ilovalarda foydalanish mumkin bo'ladi. Bu turdag'i kelishuvlar ilovalar yaratishni ancha soddalashtirish imkonini beradi. OYD, tasavvur bo'yicha kelishuv va nisbatan abstrakt berilganlarni qo'llash hisobiga dasturlshni soddalashtiradi. Texnologiyaning nomidan ko'rinish turibdiki, yuqorida qayd qilingan afzalliklarning barchasi obyektlar yordamida erishiladi.

Obyektlar – OYD ilovalarning "qurilish blokidir". Bunday qurilish bloki ilovaning qismini o'z ichiga oladi - hisoblash jarayonini, berilganlarning bir qismini yoki qandaydir yanada abstract bo'lgan obyektni.

Obyektlarni o'z ichida a'zo sifatida o'zgaruvchilar va funksiyalarni olgan tuzilma deb qarash mumkin. O'zgaruvchilar qiymatlari obyektda saqlanuvchi berilganlarni, funksiyalar esa obyektning amal imkoniyatlariga murojaat qilishni ta'minlayda.

Obyekt turi uchun OYDda maxsus nom – class (*sinf*) mavjuddir. Sinfni aniqlash obyektlarni, ya’ni sınıf nusxalarini yaratish imkoniyatini beradi.

Obyekt bilan xossa va maydon tushunchalari bog’liq bo’lib ular obyektdagi berilganlarga murojaatni ta’minlaydi. Ularning qiymatlari obyektlarni bir-biridan farqlash imkonini beradi, chunki sinfning turli obyektlarining maydonlari turli qiymatlarga ega bo’lishi mumkin. Xossa va maydonlar qiymatlari obyekt holatini aniqlaydi.

Xossa va maydonlar turlarga ega, shu sababli berilganlar string, int va boshqa turlarda saqlanishi mumkin. Xossaning maydondan farqi shundaki, u berilganlarga bevosita murojaat qilish imkonini bermaydi, unung asosiy vazifasi qiymat kiritilishida mazmuniy cheklovlamni qo’yishdir. Misol uchun shaxsnинг yoshi int turida bo’ladigan bo’lsa, uning qiymatlari int turi chegarasida bo’lishi mumkin. Yoshni manfiy qiymatini kiritish o’rinsizdir va qiymat kiritishda bu nazoratni xossa o’z zimmasiga oladi. Xossadan foydalanish orqali yosh qiymatlari diapazonini 1 dan 120 gacha qilib belgilash mumkin.

Metod termini bilan obyekt tomonidan taqdirm etiluvchi funksiya tushuniladi. Metodlar obyektning funksional imkoniyatlari murojaat qilishda qo’llaniladi. Xuddi xossa va maydonlar kabi metodlar ham zarur bo’lganda tashqi kodlardan murojaatlarga cheklovlar qo’yish uchun ochiq yoki yopiq bo’lishi mumkin.

OYD quyidagi asosoiy tamoyillarga taynadi:

1. Ustida amal bajariladiganlarning barchasi obyektlar hisoblanadi;
2. Hisoblash obyektlar o’rtasida o’zaro ta’sir (berilganlarni almashish) yo’li bilan amalga oshiriladi va unda bir obyekt ikkinchisi tomonidan qandaydir ishni bajarishni talab qiladi. Obyektlar xabarlar vositasida bir-biri bilan o’zaro ta’sir qilishadi. *Xabarlar*- bu zarur bo’lishi mumkin bo’lgan argumentlar bilan to’ldirilgan biror ishni bajarilishga so’rovdir.
3. Har bir obyekt, uni tashkil etuvchilari uchun ajratilgan mustaqil xotiraga ega.
4. Har bir obyekt, uning umumiyl xossalarni ifodalovchi sinfning vakilidir.

5. Sinfda obyektning hatti-harakati (funksional imkoniyati) beriladi. Shuning hisobiga sinfning nusxalarini bo’lgan obyektlar ustida bir xil amallar to’plamini bajarish mumkin bo’ladi.

6. Sinflar vorislik shajarasini deb nomlanuvchi yagona daraxt ko’rinishidagi tuzilmani tashkil qiladi. Aniq bir sınıf nusxalarini bilan bog’liq xotira va amallar shajara daraxting quyi qismida joylashgan ixtiyoriy voris sinfga ham tegishli bo’ladi.

1.2. OYD modelining konsepsiyalari

OYD modeli bir nechta tayanch konsepsiyalarga asoslanadi.

Berilganlarni abstraktlash – berilganlarni yangi turini yaratish imkoniyati bo’lib, bu turlar bilan xuddi berilganlarning tayanch turlari bilan ishlagandek ishslash mumkin. Odatda yangi turlarni berilganlarning *abstrakt turi* deyiladi, garchi ularni soddaroq qilib “*foydalanuvchi tomonidan aniqlangan tur*” deb atash mumkin.

Inkapsulyatsiya – bu berilganlar va ularni qayta ishlovchi kodni birlashtirish mexanizmidir. Inkapsulyatsiya berilganlar va kodni tashqi ta’sirdan saqlash imkonini beradi.

Yuqorida ikkita konsepsiyanı amalga oshirish uchun C++ tilida sinflar ishlatiladi. Sinf termini bilan obyektlar turi aniqlanadi. Sinfning har bir vakili (nusxasi) *obyekt* deb nomlanadi. Har bir obyekt o’zining alohida holatiga ega bo’ladi. Obyekt holati undagi *berilgan-a’zolarning* ayni paytdagi qiymati bilan aniqlanadi. Sinf vazifasi uning *funksiya-a’zolarining* sınıf obyektlari ustidabajaradigan amallar imkoniyati bilan aniqlanadi.

Berilgan sınıf obyektni yaratish *konstruktor* deb nomlanuvchi maxsus funksiya-a’zo tomonidan, o’chirish esa *destruktor* deb nomlanuvchi maxsus funksiya-a’zo orqali amalga oshiriladi.

Sinf ichki berilganlariga murojaatni cheklab qo’yishi mumkin. Cheklovlar berilganlarni *ochiq* (public), *yopiq* (private) va *himoyalangan* (protected) deb aniqlashlar bilan tayinlanadi.

Sinf, shu turdagil obyektning “*tashqi dunyo*” bilan o’zaro bog’lanishi uchun qat’iy muloqat shartlarini aniqlaydi. Yopiq berilganlarga yoki kodga faqat shu obyekt ichida murojaat qilish mumkin. Boshqa tomondan, ochiq berilganlarga va kodlarga, garchi ular obyekt ichida aniqlangan

bo'lsa ham, dasturning ixtiyoriy joyidan murojaat qilish mumkin va ular obyektni tashqi olam bilan muloqatni yaratishga xizmat qiladi. Yaratilgan obyektlarni, ularning funksiya-a'zolariga murojaat orqali amalga oshiriluvchi *xabarlar* (yoki *so'rovlar*) yordamida boshqarish mumkin. Keyinchalik Windows xabarlari bilan adashtirmaslik uchun "*so'rov*" termini ishlataladi.

Vorislik – bu shunday jarayonki, unda bir obyekt boshqasining xossalarni o'zlashtirishi mumkin bo'ladi. Vorislik orqali mavjud sinflar asosida hosilaviy sinflarni qurish mumkin bo'ladi. Hosilaviy sinf (*avlod sinf*) o'zining "*ona*" sinfdan (*ajdod sinfdan*) berilganlar va funksiyalarni vorislik bo'yicha oladi, hamda ular qatoriga faqat o'ziga xos bo'lgan qirralami amalga oshirishga imkon beruvchi berilgan va funksiyalarni qo'shami. Ajdod sinfdagi himoyalangan berilgan-a'zolarga va funksiya-a'zolarga ajdod sinfda murojaat qilish mumkin bo'ladi. Bundan tashqari, hosilaviy sinfda ona sinf funksiyalari qayta aniqlanishi mumkin. Demak, vorislik asosida bir-biri bilan "*ona-bola*" munosabatidagi sinflar shajarasini yaratish mumkin. *Tayanch sinf* termini sinflar shajarasidagi ona sinf sinonimi sifatida ishlataladi. Agar obyekt o'z atributlarini (berilgan-a'zolar va funksiya-a'zolar) faqat bitta ona sinfdan vorislik bilan olsa, *yakka* (yoki *oddiy*) *vorislik* deyiladi. Agar obyekt o'z atributlarini bir nechta ona sinflardan olsa, *toplamlı vorislik* deyiladi.

Polimorfizm – bu kodning, bajarilish paytidan yuzaga keladigan holatga bog'liq ravishda o'zini turlicha amal qilish xususiyatidir. Polimorfizm faqat obyektlar xususiyati bo'lmasdan, balki funksiya-a'zolar xususiyatidir va ular xususan, bitta nomdag'i funksiya-a'zo vositasida har xil turdag'i argumentlarga ega, bajaridagan amali unga uzatiladigan argumentlari turiga bog'liq bo'lgan funksiyalar turkumidan foydalanish imkoniyatida namoyon bo'ladi. Bu holatga *funksiyalarni qayta yuklash* deyiladi. Polimorfizm amallarga ham qo'llanishi mumkin, ya'ni amal mazmuni (natijasi) operand (berilgan) turiga bog'liq bo'ladi. Polimorfizmning bunday turiga *amallarni qayta yuklash* deyiladi.

Polimorfizm yana bir ta'rifni quyidagicha: *polimorfizm* – bu tayanch sinfga ko'rsatkichlarning (murojaatlarning) ularni virtual funksiyalarni chaqirishdagi turli shakl (qiymatlarni) qabul qilish imkoniyatidir. C++ tilining bunday imkoniyati *kechiktirilgan bog'lanish* natijasidir.

Kechiktirilgan bog'lanishda chaqiriladigan funksiya-a'zolarining xotiradagi adreslari dastur bajarilishi jarayonida dinamik ravishda aniqlanadi. An'anaviy dasturlash tillarida esa bu adreslar statik bo'lib, ular kompilyasiya paytida aniqlanadi (*oldindan bog'lanish*). Kechiktirilgan bog'lanish faqat virtual funksiyalar uchun o'rinni.

Yuqorida keltirilgan tushunchalarga tayangan holda OYDning boshqacha ta'rifini keltiramiz. OYD – bu dasturlash metodologiyasi bo'lib, unda dasturga obyektlar majmuasi sifatida qaraladi. Har bir obyekt aniq bir sinfning amalga oshirilishidir, sinflar esa vorislik tamoyiliga ko'ra shajara hosil qiladi.

Bu ta'rifdagi uchta asosiy qismni ko'rsatish mumkin: birinchidan, OYD element sifatida obyekt konstruksiyalari ishlataladi; ikkinchidan, har bir obyekt qandaydir aniq bir sinfni amalga oshirilishidir; uchinchidan, sinflar shajaraviy tarzda tashkil etilgan. Shu uchta talab amalga oshirilgandan keyingina dasturni OYD deyiladi.

1.3. OYD tillari

Ko'pgina zamонави dasturlash tillari OYDни оsonлаштириш uchun maxsus yaratilgan. Biroq, OYD usulini obyektga yo'naltirilmagan tillarda ham amalga oshirish mumkin va aksincha, OYD tillarida yozilgan har qanday kod avtomatik ravisha obyektga yo'naltilgan bo'lib qolmaydi.

Odatda OYD tillari quyidagi elementlardan tashkil topadi:

1. Tarkibida maydonlari (berilganlar-sinf a'zolari) va metodlari (funksiyalar - sinf a'zolari) sinflarni e'lon qilish;
2. Sinfni kengaytirish mexanizmi (vorislik) - mavjud ajdod sinfdan uning xususiyatlarini o'z tarkibiga avtomatik ravishda oluvchi avlod sinfini yaratish. Aksariyat OYD tillarida sodda (bittalik) vorislik qo'llab quvvatlanadi.
3. Bitta o'zgaruvchiga turli sinflarning nuxxalarini qiymat sifatida berish imkoniyatini beruvchi polimorf o'zgaruvchilar va funksiyalar (metodlar) yaratish imkoniyati;
4. Virtual metodlardan foydalanish hisobiga sinf nuxxalarining polimorfligini ta'minlash. Ayrim OYD tillarida sinfning barcha metodlari virtual bo'ladi.

Hozirda OYD tillari sifatida ommalashgan Simula, C++, Visual Basic, Object pascal, Java, C#, PHP dasturlsh tillarini keltirish mumkin.

1-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. Obyektlar nima?
2. OYD asosoiy tamoyillari sanab o'ting.
3. OYD modelining tayanch konsepsiyalari nimalardan iborat?
4. C++tilida OYD konsepsiyalarini amalga oshirish vositasi nima?
5. OYD tillarining umumiy va o'ziga xosliklarini ko'rsating.

2. Sinflar

2.1. Sinf sintaksisi

Sinf tushunchasi C++ tilidagi eng muhim tushunchalardan biridir. Sinf sintaksisi tuzilma (**struct**) sintaksisiga o'xshashdir va uning ko'rinishi quyidagicha:

```
class <sinf nomi>
{
    // sinfnинг yopiq berilgan-a'zolari va funksiya-a'zolari
public:
    // sinfnинг ochiq berilgan-a'zolari va funksiya-a'zolari
}
<obyektlar ro'yxati>
```

Odatda inf tavslifida *<obyektlar ro'yxati>* qismi shart emas. Sinf obyektlari keyinchalik, zarurat bo'yicha e'lon qilinishi mumkin. Garchi, *<sinf nomi>* qismi ham majburiy bo'lmasada, uning bo'lgani ma'qul. Chunki *<sinf nomi>* berilganlarning yangi turining nomi bo'lib, uning yordamida shu inf obyektlari aniqlanadi.

Sinf ichida e'lon qilingan funksiya va berilganlar shu inf a'zolari hisoblanadi. Sinf ichida e'lon qilingan o'zgaruvchilar *berilgan-a'zolar*, inf ichida e'lon qilingan funksiyalar *funksiya-a'zolar* deyiladi. Kelishuv bo'yicha inf ichidagi barcha funksiya va o'zgaruvchilar yopiq hisoblanadi, ya'ni ularni faqat shu inf a'zolari ishlatishi mumkin. Sinfning ochiq a'zolarini e'lon qilish uchun *public* kalit so'zi va ';' belgisidan foydalaniladi. Sinf e'lonidagi *public* so'zidan keyin e'lon qilingan funksiyalar va o'zgaruvchilarga sinfnинг boshqa a'zolari va dasturning shu inf ishlatilgan ixtiyoriy joyidan murojaat qilish mumkin bo'ladi.

Sinf e'loniga misol:

```
class Sinf
{
    int a; // Sinfning yopiq elementi
public:
    int qiymat_a();
    void a_qiymati(int son);
```

```

}
Garchi int qiymat_a() va void a_qiymat(int son) funksiyalari Sinf sinfi
ichida e'lon qilingan bo'lsa ham, ular hali aniqlangani yo'q. Funksiyani
aniqlashda "ko'rish sohasiga ruxsat berish" ("::") amalidan foydalilanadi.
Funksiya-a'zoni aniqlashning umumiy shakli quyidagicha:

```

```

<funksiya turi><sinf nomi>::<funksiya nomi>
(<parametrlar ro'yxati>)

```

```

{
    // funksiya tanasi
}

```

Yuqorida e'lon qilingan Sinf sinfning int qiymat_a() va void a_qiymati(int son) funksiya-a'zolari aniqlashga misol keltirilgan:

```

int Sinf:: qiymat_a(){return a;}
void Sinf:: a_qiymati (int son){a=son;}

```

Faqat Sinf sinfini e'lon qilish bilan shu sinf turidagi obyektlari yuzaga kelmaydi. Sinf obyektlarini yuzaga keltirish uchun sinf nomini berilganlar turi spetsifikatori sifatida ishlatalish zarur bo'ladi. Masalan,

```

Sinf obj1,obj2;

```

Sinf obyekti yaratilgandan keyin ‘.’ yordamida sinfning ochiq a'zolariga murojaat qilish mumkin bo'ladi. Misol uchun

```

obj1. a_qiymati (20);
obj2. a_qiymati (50);

```

murojaatlar orqali obj1 va obj2 obyektlarining a o'zgaruvchilariga qiymatlar beriladi. Har bir obyekt sinfda e'lon qilingan o'zgaruvchilarning o'z nusxalariga ega bo'ladi. Shu sababli, obj1 obyektdagi a o'zgaruvchi obj2 obyektdagi a o'zgaruvchidan farq qiladi.

Sinf elementlariga murojaatni ko'rsatkichlar orqali ham amalgaloshirish mumkin. Quyidagi misol buni namoyon etadi.

```

class Nuqta
{
public:
    int x,y;
    void Koord_Qiymat_Berish(int _x,int _y);
}

```

```

};

void Nuqta::Koord_Qiymat_Berish(int _x,int _y) {x=_x; y=_y;}

int main()
{
    Nuqta x0y;
    Nuqta * Koord_kursatgich=&x0y;
    //...
    x0y.x=0;
    Koord_kursatgich->y=0;
    Koord_Kursatgich->Koord_Qiymat_Berish(10,15);
    //...
    return 0;
}

Shuni qayd qilish kerakki, sinf obyektlariga ‘.’ va ”->” orqali murojaat qilishning kompilyatsiya nuqtai-nazaridan hech bir farqi yo'q. Kompilyator ‘.’ bilan murojaatni ”->” bilan almashtiradi. Masalan,
obj1.a_qiymati(20);
ko'rsatmasi kompilyator tomonidan
(&obj1)->a_qiymati (20);
ko'rinishidagi ko'rsatma bilan almashtiriladi.

C++ tili sinfning berilgan-a'zolariga ma'lum bir cheklanishlar qo'yadi:


- berilgan-a'zolar auto,extern yoki register modifikatorlari bilan aniqlanishi mumkin emas;
- sinfning berilgan-a'zolari shu sinf turidagi obyekt bo'lishi mumkin emas, lekin ular shu sinfga ko'rsatkich yoki adres olish amali (&) bo'lishi, boshqa sinf obyekti bo'lishi mumkin.

```

Ma'lum bir mazmunga ega sinfga misol tariqasida stek tuzilmasi bilan amal qiladigan sinfni yaratishni ko'raylik.

```

#include <iostream>
using namespace std;
#define ULCHAM 100

```

```

class STEK
{
    int stk[ULCHAM];
    int stk_uchi;
public:
    void Boshlash();
    void Joylash(int son);
    bool Olish(int & son);
};

void STEK::Boshlash()
{
    stk_uchi=0;
}

void STEK::Joylash(int son)
{
    if (stk_uchi==ULCHAM)
    {
        cout<<"Stek to'ldi!\n";
        return;
    }
    stk[stk_uchi]=son;
    stk_uchi++;
}

bool STEK::Olish(int & son)
{
    if (stk_uchi==0)
    {
        cout<<"Stek bo'sh!\n";
        return false;
    }
    stk_uchi--;
    son=stk[stk_uchi];
}

```

-14402/23 -

```

return true;
}
int main()
{
    STEK stek1,stek2;
    int son;
    stek1.Boshlash();
    stek2.Boshlash();
    stek1.Joylash(1);
    stek2.Joylash(2);
    stek1.Joylash(3);
    stek2.Joylash(4);
    if(stek1.Olish(son))cout<<son<<" ";
    if(stek1.Olish(son))cout<<son<<" ";
    if(stek2.Olish(son))cout<<son<<" ";
    if(stek2.Olish(son))cout<<son<<" ";
    if(stek2.Olish(son))cout<<son<<" ";
    return 0;
}

```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagilar chop etiladi:
3 1 4 2 Stek bo'sh!

Sinf, uning a'zolari ishlatalishidan oldin e'lon qilingan bo'lishi kerak. Biroq, ayrim hollarda sinfda hali e'lon qilinmagan sinfga ko'rsatkich yoki adres olish amalini (&) e'lon qilishga zarurat bo'lishi mumkin. Bu holda sinfning to'liq bo'limgan e'lonidan foydalanishga to'g'ri keladi. Sinfning to'liq bo'limgan e'loni quyidagi ko'rinishga ega:

```
class <sinf nomi>;
```

Misol ko'raylik.

```
class Sinf2; // Sinfning to'liqmas e'loni
```

```
class Sinf1
```

```
{
```

```
int x;
```

```
Sinf2 * sinf2; // Sinf2 sinfiga ko'rsatkich
```

ZBEKISTON RESPUBLIKASI OLIY TA'LIM,

FAN VA INNOVATSİYALAR VAZIRLIGI

CHIRCHIQ DAVLAT PEDAGOGIKA UNIVERSITETI

AXBOROT RESURS MARKAZI

```

public:
    Sinf1(int _x) {x=_x;}
};

int main()
{
//...
return 0;
}

class Sinf2 // Sinf2 sinfining to 'liq e'loni
{
    int a;
public:
    Sinf2();
};


```

Shuni qayd etish kerakki, sinf e'loni tuzilma (**struct**) e'loniga o'xhash, farqli ravishda:

- sinf e'londa **public**, **protected** yoki **private** murojaat modifikatorlari ishlatiladi;
- **struct** kalit so'zi o'rnida **class** yoki **union** kalit so'zlarini ishlatilishi mumkin;
- odatda sinf tarkibida berilganlardan tashqari funksiya-a'zolar kirdi;
- sinf konstruktor yoki destruktur deb nomlanuvchi maxsus funksiya-a'zolariga ega bo'ladi.

Quyida **struct** va **union** kalit so'zlarini bilan aniqlangan sinflarga misol keltirilgan.

```

struct Nuqta
{
private:
    int x; int y;
public:
    int Olish_X();
    int Olish_Y();
};


```

```

void Qiymat_Berish_X(int _x);
void Qiymat_Berish_Y(int _y);
};

union Bit
{
    Bit(unsigned int n);
    void Bit_Chop_Qilish();
    unsigned int num;
    unsigned char c[sizeof(unsigned int)];
};


```

Murojaat spetsifikatori, undan keyin joylashgan barcha sinf elementlariga qo'llaniladi, toki boshqa spetsifikator uchramaguncha yoki sinf e'loni tugamaguncha.

Quyida sinfga murojaat spesifikatorlari tavsiflari keltirilgan:

private – berilgan-a'zolarga va funksiya-a'zolarga faqat shu sinf funksiya-a'zolari murojaat qilishi (ishlatishi) mumkin;

protected – berilgan-a'zolarga va funksiya-a'zolarga faqat shu sinf va shu sinfdan hosil bo'lgan sinflar funksiya-a'zolari murojaat qilishi (ishlatishi) mumkin;

public – berilgan-a'zolarga va funksiya-a'zolarga faqat shu sinf funksiya-a'zolari va sinf obyekti mayjud bo'lgan dastur funksiyalari murojaat qilishi (ishlatishi) mumkin.

C++ tilida tuzilma va birlashmalar sinf turlari deb qaraladi. Tuzilma va sinflar bir-biriga o'xhash, faqat kelishuv bo'yicha murojaat spetsifikatori bilan farq qiladi: tuzilmada kelishuv bo'yicha barcha elementlar **public** murojaat spetsifikatoriga ega bo'lsa, sinfda ular **private** murojaat spetsifikatorida bo'ladi. Birlashmada ham, xuddi tuzilmadek kelishuv bo'yicha elementlar **public** murojaat spetsifikatorida bo'ladi.

Tuzilma va birlashmalar o'z konstruktor va destrukturiga ega bo'lishi mumkin. Shu bilan birgalikda birlashmalarni sinf sifatida ishlatishga ma'lum bir cheklolvar mayjud. Birinchidan, ular birorta sinf vorisi bo'lishi mumkin emas, o'zlarini ham boshqa sinflar uchun tayanch sinf bo'la olmaydi. Ular **static** atributli a'zolarga, hamda ular o'z tarkibida konstruktor va destruktur bo'lgan obyektlarga ega bo'lishi mumkin emas.

Birlashmani sinf sifatida ishlatalishiga misol ko'raylik.

```
#include <iostream.h>
union Bit
{
    Bit(unsigned short int n);
    void Bit_Chop_Qilish();
    unsigned short int num;
    unsigned char c[sizeof(unsigned short int)];
};
Bit::Bit(unsigned short int n){num=n;};
void Bit::Bit_Chop_Qilish()
{
    for (int j=0;j<sizeof(unsigned short int);j++)
    {
        cout<<j<<" - baytning ikkilik ko'rinishi "<<": ";
        for (int i=128;i;i>=1){if (i&c[j])cout<<'1'; else cout<<'0'};
        cout<<endl;
    }
}
int main()
{
    Bit bit(2000);
    bit.Bit_Chop_Qilish();
    return 0;
}
```

Bu misolda obyektga berilgan ishorasiz butun qiymatning ikkilik ko'rinishi chop etiladi. Berilgan ishorasiz butun 2000 soni uchun quyidagi satr paydo bo'ladi:

0- baytning ikkilik ko'rinishi: 11010000
1- baytning ikkilik ko'rinishi: 00000111

2.2. Konstrukturlar va destrukturlar

Odatda sinf obyektini yaratishda uni initilizatsiyalash kerak. Bu maqsadda C++ tilida *konstruktur* deb nomlanuvchi maxsus funksiya-a'zo aniqlangan. Sinf konstruktori har safar sinf obyekti yaratilishi paytda avtomatik ravishda chaqiriladi. Konstruktur nomi o'zi a'zo bo'lgan sinf nomi bilan ustma-ust tushadi va qaytaruvchi qiymatga ega bo'lmaydi. Masalan,

```
#include <iostream.h>
class Sinf
{
    int var;
public:
    Sinf(); // Konstruktur
    void Chop_etish_var();
};
Sinf::Sinf()
{
    cout<<"Konstruktur ishladi!\n";
    var=0;
}
Sinf::Chop_etish_var(){cout<<var;}
int main()
{
    Sinf ob;
    ob.Chop_Etish_var();
    //...
    return 0;
}
```

Bu misolda *Sinf* konstruktori ekranga xabar chiqaradi va yopiq var o'zgaruvchini initilizatsiya qiladi (boshlang'ich qiymat beradi).

Shuni qayd etish kerakki, dastur tuzuvchisi oshkor ravishda sinf konstruktorni chaqiradigan til ko'rsatmasini yozmasligi kerak. Barcha zarur ishni kompilyator amalga oshiradi. Yuqorida qayd qilingandek konstruktur u tegishli bo'lgan sinf obyekti yaratilayotgan paytda

avtomatik ravishda chaqiriladi. O‘z navbatida obyekt uni e’lon qiluvchi operator bajarilishida yaratiladi. Shuning uchun ham C++ tilida o‘zgaruvchi e’loni bajariluvchi operator hisoblanadi.

Global obyektlar uchun konstruktur dastur bajarilishi boshlanganda chaqiriladi. Lokal obyektlar uchun konstruktur o‘zgaruvchi e’lonining har bir bajarilishida chaqiriladi.

Konstruktorga nisbatan teskari amal bajaradigan funksiya-a’zolarga *destrukturlar* deyiladi. Bu funksiya-a’zo obyekt o‘chirilishida (yo‘qotilishida) avtomatik ravishda chaqiriladi. Odatda destruktur obyekt tomonidan egallangan dinamik xotirani bo‘shatish uchun xizmat qiladi. Uning nomi sinf nomi bilan mos tushadi, faqat oldiga ‘~’ belgisi qo‘yiladi.

Quyida destruktur aniqlangan sinfga misol keltirilgan.

```
#include <iostream.h>
class Sinf{
{
    int var;
public:
    Sinf(); // Konstruktur
    ~Sinf(); // Destruktor
    void Chop_etish_var();
    Sinf::Sinf(){cout<<"Konstruktur ishladi!\n"; var=0;}
    Sinf::~Sinf(){cout<<"Destruktor ishladi!\n";}
};
void Sinf::Chop_etish_var(){cout<<var<<endl;}
int main()
{
    Sinf ob;
    ob.Chop_Etish_var();
    //...
    return 0;
}
```

Destruktor obyekt o‘chirilishida chaqiriladi. Global obyektlar dastur tugashida o‘chiriladi. Lokal obyektlar – ularning ko‘rish sohasidan chiqishda o‘chiriladi.

Shuni alohida qayd etish kerakki, konstruktur va destrukturlarga ko‘rsatkichlar hosil qilish mumkin emas.

Agar sinf o‘zgaruvchilarini initsializatsiya qilish zarur bo‘lsa, parametrlri konstruktur ishlatildi. Yuqorida keltirilgan misolga o‘zgartirish kiritamiz.

```
#include <iostream.h>
class Sinf
{
    int a, b;
public:
    Sinf(int x,int y);
    ~Sinf();
    void Chop_etish_var();
}
Sinf::Sinf(int x,int y)
{
    cout<<"Konstruktur ishladi!\n";
    a=x; b=y;
}
Sinf::~Sinf(){cout<<"Destruktor ishladi!\n";}
void Sinf::Chop_etish_var(){cout<<a<<b<<endl;}
int main()
{
    Sinf ob(5,10);
    ob.Chop_Etish_var();
    //...
    return 0;
}
```

Bu erda **ob** obyekti e'lonida konstruktorga uzatilgan qiymatlar sinf tarkibidagi **a** va **b** yopiq o'zgaruvchilarini initsializatsiya qilishda ishlataladi.

Parametrlri konstruktorga qiymat uzatishda «**Sinf ob(5,10);**» va «**Sinf(5,10);**» ko'rsatmalar bir xil mazmunga ega. Aksariyat hollarda ikkinchi, qisqa shakl ishlataladi.

Konstruktordan farqli ravishda destruktor parametrga ega bo'lishi mumkin emas, chunki o'chirilayotgan obyekt o'zgaruvchilariga qiymat berish ma'noga ega emas.

Konstruktur uchun aniqlangan bir nechta qoidalami keltiramiz:

-konstruktur funksiyasi uchun qaytariluvchi qiymat turi ko'rsatilmaydi;

-konstruktur qiymat qaytarmaydi;

-konstruktur vorislik bilan o'tmaydi;

-konstruktur **const, volatile, static** yoki **virtual** modifikatorlari bilan e'lon qilinmaydi.

Agar sinf aniqlanishida konstruktur e'lon qilinmasa, kompilyator o'zi kelishuv bo'yicha parametrsiz konstruktorni yaratadi.

Destrukтор uchun quyidagi qoidalar aniqlangan:

- destrukтор funksiyasi parametrlerga bo'lishi mumkin emas;

- destrukтор qiymat qaytarmaydi;

- destrukтор vorislik bilan o'tmaydi;

- sinf bittadan ortiq destruktoraga ega bo'lishi mumkin emas;

- destrukтор **const, volatile, static** yoki **virtual** modifikatorlari bilan e'lon qilinmaydi.

Agar sinfda destrukтор e'lon qilinmasa, kompilyator o'zi kelishuv bo'yicha destruktoni hosil qiladi.

Odatda sinf berilgan-a'zolari konstruktur tanasida initsializatsiyalanadi. Lekin initsializatsiyani boshqa usul bilan – *elementlarni initsializatsiyash ro'yxati* orqali amalga oshirish mumkin. Elementlarni initsializatsiyash ro'yxati funksiya sarlavhasi aniqlanishidan keyin ikki nuqtadan (‘,’) keyin joylashadi va unda vergul bilan ajratilgan holda berilgan-a'zolar va tayanch sinflar yoziladi. Har bir element uchun qavs ichida initsializatsiyada ishlataladigan bir yoki bir nechta parametrlar

ko'rsatiladi. Quyidagi misolda elementlarni initsializatsiyash ro'yxati orqali sinf o'zgaruvchilarga boshlang'ich qiymat berish ko'rsatilgan.

```
class Sinf
{
    int a, b;
public:
    Sinf(int x, int y);
}
Sinf::Sinf(int x,int y):a(x),b(y)
{
    cout<<"Konstruktur ishladi!\\n";
}
//...
```

Keltirilgan dastur bo'lagida konstruktur bajaradigan ish oldingi misoldagi konstruktur ishi bilan bir xil mazmunga ega.

Albatta, sinf elementlarini initsializatsiya qilishning qaysi shaklini qo'llash dastur tuzuvchiga bog'liq. Biroq, shunday holatlar bo'ladiki, unda elementlarni initsializatsiyash ro'yxatidan foydalanmaslikning iloji yo'q:

– sinfning konstanta berilganlariga va adres olish amali qo'llanilgan o'zgaruvchilarga boshlang'ich qiymat berishda;

– sinf a'zosi boshqa sinf obyekti bo'lganda va bu obyekt konstruktori bir yoki bir nechta parametrlerga qiymat berishni talab qilgan hollarda.

Kelishuv bo'yicha konstruktorni ishlatishda kolliziyadan (bir narsani ikki xil tushunishdan) qochish kerak, ya'ni sinfda bir nechta konstruktur bo'lganda kompilyator ularning qaysi birini qachon chaqirilishini aniq bilishi kerak. Quyidagi misolda bu holat bilan bog'liq xato ko'rsatilgan.

```
class S
{
public:
    S(); // Kelishuv bo'yicha konstruktur
```

```

S(int i=0); // Kelishuv bo'yicha konstruktor o'rnida ishlataligan
konstruktor
};

int main()
{
    S ob1(10); // S::S(int) konstruktori ishlataladi.
    S ob2; // Noto'g'ri. S::S(int) yoki S::S() konstruktorlarining qaysi
biri?
    ...
    return 0;
}

```

Bu ziddiyatni hal qilish yo'li - bu sinf e'lonidan kelishuv bo'yicha konstruktorni o'chirishdir.

2.3. Nusxalash konstruktori

Nusxalash konstruktori sinf obyektni yaratishda shu sinfning mavjud obyektlaridan berilganlarni (ularning qiymatini) nusxasini oladi. Shu sababli u sinf obyektiga konstanta obyekt (**const S&**) yoki oddiy adresini olish amali(**S&**) bo'lgan yagona parametrga ega bo'ladi. Parametrlerning birinchisini ishlatalish ma'qul hisoblanadi, u konstanta obyektlarni nusxalash imkonini beradi.

Quyidagi misolda nusxalash konstruktorini ishlatalish ko'rsatilgan.

```

class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(const Nuqta & koor);
    Nuqta(int x0, int y0);
    void Abstissa();
    void Ordinata();
    void Uzgartirish (int delta_x, int delta_y);
};

Nuqta::Nuqta(const Nuqta & koor){ x=koor.x; y=koor.y;};

```

```

Nuqta::Nuqta(int x0, int y0){x=x0; y=y0;};
void Nuqta::Abstissa(){cout<<" x=" <<x;};
void Nuqta::Ordinata(){cout<<" y=" <<y;};
void Nuqta::Uzgartirish(int delta_x, int delta_y){x+=delta_x;
y+=delta_y;};

int main( )
{
    Nuqta koord1(5,10);
    Nuqta koord2=koord1;
    Nuqta koord3(koord1);
    koord1.Uzgartirish(3, -2);
    koord2.Uzgartirish(1, 2);
    cout<<"\n koord1 obyekt berilgan-a'zolari qiymati:";
    koord1.Abstissa();
    koord1.Ordinata();
    cout<<"\nkoord2 obyekt berilgan-a'zolari qiymati:";
    koord2.Abstissa();
    koord2.Ordinata();
    cout<<"\nkoord3 obyekt berilgan-a'zolari qiymati:";
    koord3.Abstissa();
    koord3.Ordinata();
    return 0;
}

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagilar chop etiladi:
koord1 obyekt berilgan-a'zolari qiymati:x=8 y=8
koord2 obyekt berilgan-a'zolari qiymati:x=6 y=12
koord3 obyekt berilgan-a'zolari qiymati: x=5 y=10

```

2.4. this ko'rsatkichi

C++ tilidagi har bir obyekti kompilyator tomonidan yaratiladigan va ayni shu obyektga ko'rsatuvchi **this** deb nomlanuvchi maxsus ko'rsatkichiga ega. **this** ko'rsatkichining turi "**S****" ko'rinishda bo'lib, **S** - ushbu obyekt sinfining turidir. **this** ko'rsatkichi sinfda aniqlanganligi

sababli uning amal qilish sohasi o'zi aniqlangan sinf bo'ladi. Boshqacha aytganda, **this** ko'rsatkichini kompilyator tomonidan qo'shiluvchi sinfnинг yashiringan parametri deb qarash mumkin. Sinf funksiya-a'zosi chaqirilganda unga **this** ko'rsatkichi, go'yoki birinchi argument sifatida uzatiladi, ya'ni funksiya-a'zoni chaqirishning quyidagi ko'rinishi

```
Obekt1.Funksiya(arg1,arg2);
```

kompilyator tomonidan

```
Obekt1.Funksiya(&Obekt1, arg1,arg2);
```

ko'rinishida talqin qilinadi.

Funksiya chaqirilganda uning qavs ichidagi argumentlari stekka o'ngdan chapga tomonga qarab joylashtirildi. Birinchi argument (**this**) stekka eng oxirda joylashtiriladi. Funksiya-a'zo ichida obyektlar adresi **this** orqali aniqlanadi. Quyida **this** ko'rsatkichini ishlatish bilan bog'liq dastur matni keltirilgan.

```
#include <iostream.h>
#include <string.h>
class S
{
    char lsm[20];
public:
    S(char*);
    void Salom();
};
S::S(char *_lsm)
{
    strcpy(lsm, _lsm);
    Salom(); // Uchta murojaat
    this->Salom(); // o'zaro
    (*this).Salom(); // ekvivalent
}
void S::Salom()
{
    cout<<"Salom "<<lsm<<'\n';
}
```

```
cout<<"Salom "<<this->lsm<<'\n';
}
int main()
{
    S obekt("Muqumov Rustam"); return 0;
}
```

Dastur matnidan ko'rinib turibdiki, funksiya-a'zo ichida boshqa funksiya-a'zolarga va berilgan-a'zolarga bevosita ularning nomlari bilan yoki **this** ko'rsatkichi orqali murojaat qilish mumkin. Shu sababli amaliyotda **this** ko'rsatkichidan kam foydalilanadi, u asosan funksiya qaytaruvchi qiymati sifatida (**return this;** yoki **return*this;**) va operatorlarni qayta yuklash bilan bog'liq masalalarda keng qo'llaniladi.

2.5. Joylashtiriladigan (inline) funksiya-a'zolar

Funksiyalar bo'limida inline funksiyalar haqida ma'lumot berilgan edi. Ularning boshqa funksiyalardan farqi - kompilyator dasturda buriday funksiyalar chaqirilgan joyga funksiyani chaqirish buyrug'ini emas, balki funksiya tanasini qo'yadi (mumkin bo'lsa). inline funksiyalarning afzalligi shunda ediki, dasturda oddiy funksiyani chaqirishdagi argumentlarni uzatish, stekka qiymatlarni joylashtirish va qayta olish bilan bog'liq qo'shimcha amallar bajarilmaydi. Noqulay tomoni, inline funksiyaga murojatlar ko'p bo'lganda dastur hajmi oshib ketadi. Bu o'rinda inline funksiyalar qo'llanishini makroslarni ishlatishga o'xshatish mumkin. Shu sababli, juda sodda funksiyalargina inline funksiyalar sifatida ishlatiladi. Funksiyalar aniqlanishda inline spetsifikatorini qo'yishni kompilyatorga funksiya chaqirilgan joylarga funksiya tanasini qo'yishga talab deb qaraladi. Agar kompilyator funksiya tanasini qo'yishni amalga oshira olmasa, inline funksiya oddiy funksiya sifatida ishlatiladi. Kompilyator quyidagi holatlarda inline funksiyani chaqiruv joyiga qo'ya olmaydi, agarida funksiya:

- tanasida takrorlash operatorlari ishlatilgan bo'lsa (**for**, **while**, **do-while**);
- tanasida **switch**, **goto** operatorlari bo'lsa;

- static o'zgaruvchilarni ishlatsa;
- rekursiv bo'lsa;
- void turidan farqi qaytaruvchi turga ega va tanasida return operatori bo'lmasa;
- tanasida assembler kodli bo'laklar mavjud bo'lsa.

Joylashtiriladigan funksiyalar sifatida nafaqat oddiy funksiyalar, balki sinfning funksiya-a'zolari ham aniqlanishi mumkin. Buning uchun sinf e'lonida funksiya-a'zoning aniqlanishini qo'yish etarli yoki sinfdan tashqaridagi funksiya aniqlanishida, funksiya sarlavhasi oldiga inline spetsifikatorini qo'yish zarur bo'ladi. Quyida keltirilgan misolda joylashtiriluvchi funksiya-a'zolarining ikki xil variantdagi tavsiflanishi ko'rsatilgan.

```
class Nuqta
{
    int x, y;
public :
    Qiymat_x(){return x;}
    Qiymat_y(){return y;}
    void x_Qiymati(int _x);
    void y_Qiymati(int _y);
};
inline void Nuqta:: x_Qiymati(int _x){x= _x;}
inline void Nuqta:: y_Qiymati(int _y){y= _y;}
```

2.6. Sinfning statik a'zolari

Sinf a'zolari static modifikatori bilan e'lon qilinishi mumkin. Sinf statik a'zosini sinf sohasi chegarasida murojaat qilish mumkin bo'lgan global o'zgaruvchi yoki funksiya deb qarash mumkin. Sinfning statik deb e'lon qilingan berilgan-a'zolari sinfning barcha obyektlari tomonidan birgalikda ishlataladi, chunki bunday o'zgaruvchi yagona nusxada bo'ladi. Amalda sinfning statik berilganlari uchun xotiradan joy, hattoki sinfning birorta obyekti e'lon qilinmagan bo'lsa ham ajratiladi. Shu sababli sinf statik berilganni e'lon qilib qolmasdan, uni aniqlashi shart. Masalan:

```
class Sinf
{
public:
    Sinf();
    static int Sanagich; // Statik berilgan-a'zo e'loni
};

int Sinf::Sanagich=0; // Statik berilgan-a'zoga boshlang'ich qiymat berish
```

Bu misolda **Sanagich** statik berilgan-a'zo public bo'limida e'lon qilingan va unga sinf obyekti nomini ishlatalish yordamida murojaat qilish mumkin.

```
Sinf sinf1;
Sinf1.Sanagich++;
Sinf sinf2;
Sinf2->Sanagich--;
```

Statik berilgan-a'zolarga sinf nomi orqali murojaat qilgan ma'qul bo'ladi.

```
Sinf::Sanagich++;
```

Bu holat **Sanagich** statik berilgan-a'zo barcha sinf obyektlari uchun yagona ekanligini ta'kidlaydi.

Agarda statik berilganlar yopiq deb e'lon qilingan bo'lsa, ularga funksiya-a'zolar orqali murojaat qilish mumkin.

Umuman olganda, statik berilgan-a'zolarni ishlatalishda quyidagi tavsiyalarni berish mumkin:

- statik berilgan-a'zolarni bir nechta sinf obyektlari tomonidan birgalikda ishlatalish uchun aniqlash zarur;
- statik berilgan-a'zolarini **private**, **protected** modifikatorlar bilan e'lon qilish orqali ularga murojaatni cheklash kerak.

Sinfning statik berilgan-a'zoni ishlatalishga misol.

```
class S;
{
public:
    S(){ob_soni++};
```

```

~S(){ob_soni--;}
static int ob_soni;
private:
int x;
};
int S::ob_soni=0;
int main()
{
S * p_ob=new S[5];
cout<<"Sinfning "<<S::ob_soni<<" obyekti mavjud.\n";
delete [] p_ob;
return 0;
}

```

Dastur ishlash natijasida ekranga quyidagi satr chop etiladi
Sinfning 5 obyekti mavjud.

Sinfning statik funksiyalarni ishlatalishning o‘ziga xosligi shundaki, ular ham yagona nusxada aniqlanadi va birorta sinf obyektining “shaxsiy” funksiyasi bo‘lmaydi. Shu sababli, bu funksiyalarga **this** ko‘rsatkichi uzatilmaydi. Statik funksiyalarning bunday xususiyatidan Windows OC uchun dasturlashda keng foydalaniлади.

Yuqorida aytilgan fikrlardan bir nechta muhim xulosalar kelib chiqadi:

- statik funksiya-a’zolarni sinfning birorta ham vakili (obyekti) mavjud bo‘lmasa ham chaqirish mumkin;
- sinfning statik funksiyasi faqat sinfning statik berilganlarini qayta ishlashi mumkin va u faqat sinfning statik funksiya-a’zolarini chaqirishi mumkin;
- statik funksiya-a’zo virtual modifikatori bilan e’lon qilinishi mumkin emas.

Quyida keltirilgan dastur statik funksiya-a’zoni ishlatalishga misol bo‘ladi:

```
#include <iostream.h>
class S
```

```

{
public:
S(){sanagich++;}
~S(){sanagich--;}
// ...
static int Sinf_Sanagichi(){return sanagich;}
private:
int x;
static int sanagich;
};
int S::sanagich=0;
int main()
{
S * pOb=new S[10];
cout<<"S infning "<<S::Sinf_Sanagichi()<<" obyekti
mavjud"<<endl;
delete [] pOb;
return 0;
}
```

2.7. Sinfning konstanta obyektlari va konstanta funksiya - a’zolari

Sinfning funksiya-a’zolari parametrlar ro‘yxatidan keyin keluvchi **const** modifikatori bilan e’lon qilinishi mumkin. Bunday funksiya sinf berilgan-a’zolari qiymatlarini o‘zgartira olmaydi va sinfning konstanta bo‘ligan funksiya-a’zolarini chaqirishi mumkin emas. Konstanta funksiya-a’zosi bo‘lgan sinfga misol keltiramiz.

```

class Nuqta
{
int x,y;
public:
Nuqta(int _x, int _y);
void Qiymat_Berish(int x0,int y0);
```

```

void Qiymat_Olish(int xx,int yy) const; // Konstanta funksiya-a'zo
e'loni
};

Nuqta::Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
void Nuqta::Qiymat_Berish(int x0,int y0){x=x0;y=y0;}
void Nuqta::Qiymat_Olish(int &xx,int &yy) const {xx=x; yy=y;}

Xuddi shunday, konstanta obyektlarni yaratish mumkin. Buning
uchun obyekt e'loni oldiga const modifikatori qo'yish yetarli. Masalan,
const Nuqta koord(3,6);

til ko'rsatmasidagi const kalit so'zi kompilyatorga ushbu obyektning
holati o'zgarmasligi kerakligini bildiradi. Shu sababli obyekt berilgan-
a'zolari qiymatini o'zgartiradigan funksiya-a'zoni chaqirishi uchrasa,
kompilyator xatolik haqida xabar beradi. Bu qoidaga konstanta funksiya-
a'zolarni chaqirish roya qilmaydi, chunki o'z mazmuniga ko'ra ular
berilgan-a'zolarni qiymatini o'zgartira olmaydi. Yuqorida e'lon qilingan
Nuqta sinfini konstanta obyekt ishlashiga misol.

// Bu erda Nuqta sinfi e'loni va aniqlanishi yoziladi.

int main()
{
    Nuqta nuqta1(3,7);
    const Nuqta nuqta2(8,10); // Konstanta obyekt
    int a,b;
    nuqta1.Qiymat_Olish(a,b);
    nuqta2.Qiymat_Berish(2,3); // Xato
    nuqta2.Qiymat_Olish(a,b); // To'g'ri
    return 0;
}

```

Konstanta funksiya-a'zolarning berilgan-a'zolar bilan ishslash bilan
bog'liq cheklovlarni "aylanib o'tish" uchun **mutable** kalit so'zi
aniqlangan. Bu kalit so'z sinfning qaysi berilgan-a'zo konstanta funksiya-
a'zolar tomonidan o'zgartirilishi mumkin ekanligini ko'rsatadi. Statik va
konstanta berilgan-a'zolariga **mutable** kalit so'zini ishlash mumkin
emas, u berilganlar turining modifikatori sifatida ishlataladi.

Misol.

```

#include <iostream.h>
class Sinf
{
    mutable int count;
    mutable const int * intPtr; // Amal o'rinni, garchi ko'rsatkich
konstanta
                                            // butun songa ko'rsatsa ham o'zi konstanta emas.

public:
    int Funksiya(int i=0) const
    { count=i++;
        intPtr=&i;
        cout<<*intPtr;
        return count;
    }
    int main()
    {
        Sinf S;
        S.Funksiya();
        return 0;
    }
Dastur ishlashi natijasida ekranga
1
chop etiladi.

```

2.8. Sinf funksiya-a'zolariga ko'rsatkichlarni ishlash

Sinfning funksiya-a'zosiga ko'rsatkichni aniqlash mumkin. Uning
intaksisi quyidagicha:

<qiymat turi> (<sinf nomi>::*<ko'rsatkich nomi>) (<parametrlar>);
Misol.

void (S::*F_kursatgich)(int x,int y);

Quyida keltirilgan dasturda funksiya-a'zosiga ko'rsatkich ishlataligan.

```
class S
{
    int i;
public:
    S(int l):i(l){}
    void FunAzo(){cout<<"Funksiya-a'zo ishladi!";}
    void FunChaqirish(void (S::*F_Kursatgich)()) {{this-
        >*F_Kursatgich();}
    }
    int main()
    {
        void (S::*FKursatgich)()=&S::FunAzo;
        S obekt(100);
        obekt.FunChaqirish(FKursatgich);
        return 0;
    }
}
```

Dasturning 1-satrida **FunKursatgich** ko'rsatkichiga **FunAzo** funksiya-a'zo adresi berilgan, 3-satrda **FunChaqirish** funksiya-a'zo **FunKursatgich** ko'rsatkich bo'yicha **FunAzo** funksiyasini chaqiradi va ekranga

Funksiya-a'zo ishladi!

xabari chiqadi.

Sinfning funksiya-a'zoga ko'rsatkichni ishlatalishda ma'lum bir cheklovlar mavjud:

- sinfning funksiya-a'zoga ko'rsatkichni sinfning statik funksiya-a'zolariga ko'rsata olmaydi, chunki ularga **this** ko'rsatkichi uzatilmaydi;

- sinfning funksiya-a'zoga ko'rsatkichni qandaydir sinfning a'zosi bo'lmagan oddiy funksiya ko'rsatkichiga aylantirish mumkin emas.

2.9. Sinf obyektlarining massivi

Sinf obyektlaridan massivlar qurish mumkin. Obyektlar massivini e'lon qilish sintaksisi oddiy o'zgaruvchilar massivini e'loniga o'xshash. Masalan, 10 ta S sınıf obyektiidan iborat massiv e'loni quyidagicha bo'ladi:

S obekt_massiv[10];

Kompilyator tomonidan bu massivni yaratishda sınıf obyektlarining kelishuv bo'yicha konstruktordan foydalanishi shart. Shu sababli, kompilyator o'zi sınıf uchun konstruktor yaratishiga tayanmasdan, sınıf obyektlarining massivini e'lon qilishda sınıf tarkibiga kelishuv bo'yicha konstruktor kiritish zarur. Agar foydalanuvchi tomonidan konstruktor aniqlanadigan bo'lsa, sınıf obyektlari massivining har bir elementining boshlang'ich qiymati oshkor ravishda ko'rsatilishi kerak.

Obyektlar massiviga murojaat xuddi ixtiyoriy turdag'i elementlardan iborat massivga murojaatdek bo'ladi:

```
#include <iostream.h>
class Sinf
{
    int a;
public:
    Sinf(int n){a=n;}
    int a_Qiymati(){return a;}
};

main()
{
    Sinf ob_Sinf[5]={12,23,34,56,67};
    for(int i=0;i<4;i++)
    {
        cout<<ob_Sinf[i].a_Qiymati()<<" "; // Massiv elementlariga
murojaat
    }
    cout<<'\n';
    return 0;
}
```

}

Dastur ekranga Sinf sinfi har obyekti berilgan-a'zosining initializatsiyada olgan qiymatini chop etadi. Initializatsiyaning bu usulidan konstruktor bitta parametrga ega bo'lgan holda ishlatalish mumkin. Agar konstruktor bittadan ortiq parametrga ega bo'lsa, initializatsiyaning to'liq shaklidan foydalanishga to'g'ri keladi.

```
#include <iostream.h>
class Koord
{
    int x,y;
public:
    Koord(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    int x_Qiymati(){return x;}
    int y_Qiymati(){return y;}
};
main()
{
    Koord koord_mas[4][2]={Koord(1,2);Koord(3,4); Koord(5,6);
    Koord(7,8);
    Koord(9,10);Koord(11,12); Koord(13,14); Koord(15,16);}
    int i,j;
    for(i=0;i<4;i++)
        for(j=0;j<2;j++)
            { cout<<koord_mas[i][j].x_Qiymati()<<' ';
              cout<<koord_mas[i][j].y_Qiymati()<<'\n'; }
    return 0;
}
```

Ushbu dastur sinf obyektlar massivining har bir elementining x,y berilgan-a'zolarining qiymatini chop etadi.

Sinf obyektlari massiviga ko'rsatkich orqali murojaat qilish mumkin. Bunda ko'rsatkichlar arifmetikasi ham o'rinnli bo'ladi. Masalan, ko'rsatkich inkrementi massivning keyingi elementiga ko'rsatishiga olib kelsa, ko'rsatkich dekrementi - ko'rsatkich o'zi ko'rsatib turgan massiv

obyektidan oldingi obyektga ko'rsatadi. Yuqorida keltirilgan dasturning ko'rsatkich ishlataligan variantini ko'raylik.

```
#include <iostream.h>
class Koord
{
    int x,y;
public:
    Koord(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    int x_Qiymati(){return x;}
    int y_Qiymati(){return y;}
};
main()
{
    Koord koord_mas[4]={Koord(1,2);Koord(3,4);Koord(5,6); Koord(7,8)};
    int i;
    Koord * kursat_ob;
    kursat_ob=koord_mas;
    for(i=0;i<4;i++)
    { cout<<kursat_ob->x_Qiymati()<<' ';
      cout<<kursat_ob->y_Qiymati()<<'\n';
      kursat_ob++;
    }
    return 0;
}
```

Dastur ishlashi natijasida ekranga

1 2

3 4

5 6

7 8

qiymatlari chop etiladi.

Sinf obyektlar massivini dinamik xotirada hosil qilish mumkin:

```
#include <iostream.h>
class Koord
{
```

```

int x,y;
public:
Koord(int _x,int _y){x=_x;y=_y;}
Koord(){x=0;y=0;}
int x_Qiymati(){return x;}
int y_Qiymati(){return y;}
};
main()
{
int i;
Koord * kursat_ob;
kursat_ob=new Koord[4];
for(i=0;i<4;i++)
{
cout<<kursat_ob->x_Qiymati()<<' ';
cout<<kursat_ob->y_Qiymati()<<'\n';
kursat_ob++;
}
delete [] kursat_ob;
return 0;
}

```

Dastur Koord sinfining obyektlarining dinamik massivi hosil qilinishida foydalanuvchi tomonidan kelishuv bo'yicha aniqlangan parametrsiz konstruktur amal qiladi va dastur ishlashi natijasida ekranga

```

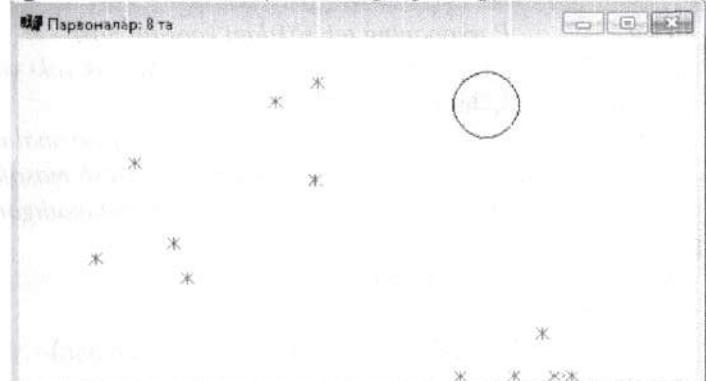
00
00
00
00

```

qiymatlari chop etiladi.

Misol. C++ Builder muhitida yorug'lik manbai (chiroq) atrofida xoatik ravishda uchadigan hashoratlar - parvonalar harakatini ko'rsatuvchi dastur tuzish masalasi qaraladi. Parvonalar harakati Form1 sirtida ro'y beradi. Sirtning qaysidir qismida (chap yuqori burchagida) yorug'lik

manbai shar ko'rinishida joylashadi. Boshida parvonalar sirt yuzida tasodifiy ravishda joylashadi va muntazam ravishda xoatik ravishda harakatlanishadi, yani ular tasoddifiy ravishda bir joydan ikkinchi joyga ko'chadi. Agar parvona chiroqqa ma'lum bir masofaga yaqin kelib qolsa, issiqlik ta'sirida halok bo'ladi. Illovaning amal qilishi barcha parvonalar halok bo'lguncha davom etadi (2.1-rasmga qarang).

2.1 -rasm. PARVONA dasturining ishlash holati.

Har bir parvoni ifodalash uchun PARVONA sinfi yariladi. Sinf berilgan-a'zolari sifatida parvonaning sirt tekisligidagi joylashuvni koordinatalari, unung ayni paytdagi holatlari (tirik yoki holak bo'lganligini, halok bo'lgandan keyin yerga tushgan yoki yo'qligi) parametrlarini o'z ichiga oladi. Barcha parvonalar uchun umumiyl bo'lgan parametrlar - chiroqning koordinasi va radiusi, ayni paytdagi tirik parvonalar soni, parvonaning chiroqqa xavfli yaqinlashish va ko'chish masofasi, hamda parvonalar harakatlanadigan sirt komponentalari PARVONA sinfining statik a'zolari qilib aniqlagan. Sinfning funksiya-a'zolari esa parvonaning boshlang'ich parametrlarini berish uchun konstruktur, uning harakati va holatini aniqlaydigan funksiyalar tashkil qiladi. Parvonalar majmuasi PARVONA sinfi obektlari massivi ko'rinishida amalga oshiriladi.

Quyida dastur matni keltiriladi.

...

```

TForm1 *Form1;
const int Parvonalar_Soni=15,
//Chiroqning koordinatalri va kattaligi (radiusi)
Chiroq_X=350,Chiroq_Y=50 ,Chiroq_R=25;
class PARVONA
{
    int x,y;      // Parvonaning tekislikdagi koordinatasi
    boolean Tirik, Yerda; // Parvonaning ayni paytda tirik yoki yo'qligi
    static int ChiroqX,ChiroqY,ChiroqR;
    static int Tirik_Parvonalar; // Ayni paytda tirik parvonalar soni
    static int Masofa;          // Parvonaning ko'chish masofasi
    static TForm * Sirt;        // Parvonalar harakatlanadigan sirt.
public:
    PARVONA (int max_x, int max_y);
    void static SIRT(TForm * _Sirt){Sirt=_Sirt}
    int static PARVONALAR SONI(){return Tirik_Parvonalar;}
    void Paydo_bulish();
    void Yoq_bulish();
    void Yangi_Joy();
    void Kochish();
    bool Chiroqqa_Yaqin(int masofa);
};
int PARVONA:: Tirik_Parvonalar=Parvonalar_Soni;
int PARVONA:: ChiroqX=Chiroq_X;
int PARVONA:: ChiroqY=Chiroq_Y;
int PARVONA:: ChiroqR=Chiroq_R;
TForm * PARVONA:: Sirt=Form1;
int PARVONA:: Masofa=25;
PARVONA::PARVONA(int max_x, int max_y)
// max_x, max_y - parvona paydo bo'lish chegarali
{
    Tirik=true;
}

```

```

Yerda=false;
do
{
    x=random(max_x); y=random(max_y);
}
while(Chiroqqa_Yaqin(Masofa)); //Chiroqqa xavfli yaqinlikda emas
    Paydo_bulish();
}
bool PARVONA:: Chiroqqa_Yaqin(int masofa)
{
    Return sqrt((ChiroqR+masofa)*(ChiroqR+masofa))>=
    sqrt(pow((ChiroqX-x),2)+pow((ChiroqY-y),2));
}
void PARVONA::Paydo_bulish()
{
    if(!Chiroqqa_Yaqin(Masofa))
    {
        if(Tirik) Sirt->Canvas->Font->Color=cIGreen;
        // Tirik parvona yashil rangda,
        else Sirt->Canvas->Font->Color=cIRed; // aks holda qizil.
        Sirt->Canvas->TextOutA(x,y,'X');
    }
}
void PARVONA:: Yoq_bulish()
{
    if(!Chiroqqa_Yaqin(Masofa))
    {
        Sirt->Canvas->Font->Color=Sirt->Color;
        Sirt->Canvas->TextOutA(x,y,'X');
    }
}
void PARVONA:: Yangi_Joy()

```

```

{
    if (Tirik)
    {
        do {
            int dx=random(4*Masofa)-2*Masofa;
            int dy=random(4*Masofa)-2*Masofa;
            if (x+dx<0) x+=fabs(dx);
            if (y+dy<0) y+=fabs(dy);
            if(x+dx<Sirt->ClientWidth-20)x+=dx; else x-=fabs(dx);
            if(y+dy<Sirt->ClientHeight-20)y+=dy; else y-=fabs(dy);
        } while(Chiroqqa_Yaqin(Masofa));
        Tirik!=Chiroqqa_Yaqin(Masofa+10);
        if(!Tirik)
        {
            Tirik_Parvonalar--;
            Sirt->Caption="Ayni paytda " + IntToStr(Tirik_Parvonalar)+"parvonalar tirik!";
        }
        else {
            if(y<Sirt->ClientHeight-10) y+=2*Masofa;
            else if(y!=(Sirt->ClientHeight-10))y=Sirt->ClientHeight-10;
            else Yerda=true;
            while (Chiroqqa_Yaqin(Masofa))y+=2*Masofa;
        }
    }
    void PARVONA:: Kochish()
    {
        if(!Yerda)
        {
            Yoq_bulish();
            Yangi_Joy();
        }
    }
}

```

```

Paydo_bulish();
}
}
PARVONA **parvona;
void __fastcall TForm1::Timer1Timer(TObject *Sender)
{
    for(int i=0; i< Parvonalar_Soni; i++)
        parvona[i]-> Kochish();
}
void __fastcall TForm1::FormCreate(TObject *Sender)
{
    PARVONA::SIRT(Form1);
    Form1->Caption="Parvonalar: " + IntToStr(Parvonalar_Soni)+" ta qoldi";
    Form1->Canvas->Font->Height=12;
    Shape1->Left=Chiroq_X-Chiroq_R;
    Shape1->Top=Chiroq_Y-Chiroq_R;
    Shape1->Height=2*Chiroq_R;
    Shape1->Width=2*Chiroq_R;
    parvona = new PARVONA*[Parvonalar_Soni];
    for(int i=0; i<Parvonalar_Soni; i++)
        parvona[i]=new PARVONA (Form1->ClientWidth,Form1->ClientHeight);
}
void __fastcall TForm1::FormClick(TObject *Sender)
{
    Timer1->Enabled=!Timer1->Enabled;
}

```

2-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. Sinf (class) sintaksisining struct va union sintaksislardan farqi nimada?
2. Sinf a'zolari nima?

3. Sinf funksiya-a'zosi e'loni va aniqlanishi tavsiflansin.
4. Sinf a'zolariga murojaat spetsifikatorlarining vazifalari nimadan iborat?
5. Sinf konstruktori va destruktori aniqlanishi va amal qilishini tushuntirilsin.
6. Nusxalash konstruktori nima?
7. `this` ko'rsatkichining mazmunini qanday?
8. Sinfning statik a'zolarini tavsiflansin.
9. Sinf obyektlari massivlarini aniqlashning o'ziga xosligi nimada?

3. Do'st funksiyalar va sinf do'stlari

3.1. Do'st funksiyalar

C++ tili OYD asosiy konsepsiyalardan biri – berilganlarni inkapsulyatsiyalash konsepsiyasini “*do'stlar*” yordamida “*buzish*” mumkin. C++ tilida sinfning ikki turdag'i sinf do'stlarini e'lon qilish imkonini beradi: *do'st funksiya* va *do'st sinf*.

Ma'lumki, sinfning yopiq elementlariga ochiq funksiya-a'zolar orqali murojaat qilish mumkin. Lekin C++ tili sinfning yopiq elementlariga boshqa yo'l orqali – do'st funksiyalar orqali murojaat qilishni qo'llab-quvvatlaydi. Do'st funksiyalar sinf a'zolari bo'lmagan holda shu sinfning yopiq a'zolariga murojaat qilish imkoniyatiga ega.

Birorta sinfga do'st funksiyani e'lon qilish uchun shu sinf tarkibida oldiga `friend` kalit so'zi qo'yilgan funksiya prototipi yoziladi.

Misol uchun:

```
#include <iostream.h>
class Dust_sinf
{
    int x,y;
public:
    Dust_sinf(int n, int m){x=n; y=m;}
    friend bool Karrali(Dust_sinf ob); // Do'st funksiya prototipi
};
bool Karrali(Dust_sinf ob)
{
    return !(ob.x % ob.y);
}
main()
{
    Dust_sinf obekt(12,3);
    if (Karrali(obekt)) cout<<"Sonlar karrali.\n";
    else cout<<"Sonlar o'zaro karrali emas.\n";
    return 0;
}
```

```
}
```

Shuni qayd qilish kerakki, do'st funksiya o'zi e'lon qilingan sinfning a'zosi hisoblanmaydi. Shu sababli, do'st funksiya chaqirilishida obyekt nomini ko'rsatish yoki sinf a'zolariga murojaat amallarini ('.' yoki ">") ishlatilmaydi. Do'st funksiyalar sinfning yopiq a'zolariga faqat sinf obyekti orqali murojaat qiladi. Bu obyekt o'z navbatida do'st funksiyada e'lon qilingan bo'lishi yoki unga argument sifatida berilishi mumkin. Do'st funksiya (sinf) vorislik bilan o'tmaydi, yani ular hosilaviy sinflarda amal qilmaydi. Boshqa tomondan, funksiya bir vaqtning o'zida bir nechta sinfga do'st bo'lishi mumkin.

Masalan:

```
include <iostream.h>
class Sinf1; // Sinfning to'liqmas e'loni
class Sinf2;
{
    int d;
public:
    Sinf2(int _d){d= _d;}
//Do'st funksiya prototipi
    friend bool Karrali_Sonlar(Sinf1 ob1, Sinf2 ob2);
};
class Sinf1
{
    int n;
public:
    Sinf1(int _n){n= _n;}
// Do'st funksiya prototipi
    friend bool Karrali_Sonlar(Sinf1 ob1, Sinf2 ob2);
};
bool Karrali_Sonlar(Sinf1 ob1,Sinf2 ob2)
{
    return(!(ob1.n%ob2.d));
}
```

```
main()
```

```
{
    Sinf1 obekt1(15);
    Sinf2 obekt2(3);
    cout<<"Sonlar karrali";
    if(!Karrali_Sonlar(obekt1,obekt2)) cout<<" emas";
    cout<<'!';
    return 0;}
```

Bu misolda sinfning to'liqmas e'lonidan foydalanish ko'rsatilgan. Bu qurilmani qo'llamasdan hali e'loni berilmagan sinf nomini ishlatib bo'lmaydi.

Funksiya bir sinfning a'zosi bo'lgan holda boshqa sinfning do'sti bo'lishi mumkin.

Masalan:

```
include <iostream.h>
class Sinf1; // Sinfning to'liqmas e'loni
class Sinf2;
{
    int d;
public:
    Sinf2(int _d){d= _d;}
    bool Karrali_Sonlar(Sinf1 ob1);
};
class Sinf1
{
    int n;
public:
    Sinf1(int _n){n= _n;}
    friend bool Sinf2::Karrali_Sonlar(Sinf1 ob1); // Do'st funksiya
prototipi
};
bool Sinf2::Karrali_Sonlar(Sinf1 ob1)
{
```

```

    return (!(ob1.n%d));
}
main()
{
    Sinf1 obekt1(15);
    Sinf2 obekt2(3);
    if(Sinf2.Karrali_Sonlar(obekt1)) cout<<"Sonlar karrali!";
    else cout<<"Sonlar karrali emas!";
    return 0;
}

```

3.2. Do'st sinflar

C++ tili nafaqat do'st funksiyalarni, balki do'st sinflarni e'lon qilish mumkin. Do'st sinfga uni do'st deb e'lon qilgan sinfning barcha a'zolariga murojaat qilishga to'la ruxsat beradi. Do'st sinfni e'lon qilish uchun sinf e'loniga do'st sinfni friend kalit so'zi bilan kiritish etarli.

Masalan:

```

class Sinf
{
//...
friend class Dust_Sinf;
};

```

Bu erda Sinf sinfga do'st Dust_Sinf sinfi e'lon qilingan.

Sinf o'zini boshqa bir ikkinchi sinfning do'sti deb e'lon qila olmaydi. Buning uchun u ikkinchi sinfda do'st deb e'lon qilingan bo'lishi kerak.

Masalan:

```

#include <iostream.h>
class Sinf1
{
    friend class Sinf2; // Sinf2 sinfi Sinf1sinfning do'sti
    int x;
    void IncX(){x++;}

```

```

public:
    Sinf1(){x=0;}
    Sinf1(int _x){x=_x;}
};

class Sinf2
{
    Sinf1 sinf1;
public:
    void x_qiymati();
};

void Sinf2::x_qiymati()
{
    cout<<sinf1.x<<endl;
    sinf1.IncX();
    cout<<sinf1.x<<endl;
}

```

int main()

```

{
    Sinf2 sinf2;
    sinf2.x_qiymati();
    return 0;
}

```

Sinflar bir-birini do'st deb e'lon qilishi mumkin. Lekin bu holat qobiylahol maydi, u sinflar shajarasi chuqr o'yamasdan tuzilganligining dalolati hisoblanadi. Shunga qaramasdan C++ tili bunga imkon beradi. O'zaro do'st sinflar quyidagicha e'lon qilingan bo'lishi kerak:

```

class Sinf2; // Sinfning to'liqmas e'loni
class Sinf1
{
    friend class Sinf2;
//...
};

```

```

class Sinf2
{
    friend class Sinf1;
    //...
};

Yuqorida keltirilgan dastur bo'lagida sinfnинг то'лиқмас е'lони фақат
Sinf1 ichida Sinf2 sinfigа ko'rsatkich bo'lgандагина зарур bo'ladi.

Do'st sinflar uchun quyidagi qoidalar amal qiladi:
- do'stlik o'zaro emas, ya'ni Sinf1 sinfi Sinf2 sinfining do'sti
еканligidan Sinf2 sinfini Sinf1 sinf do'sti ekanligi kelib chiqmaydi;
- do'stlik vorislik bo'yicha o'tmaydi, agar Sinf1 sinfi Sinf2 sinfining
do'sti bo'lса, Sinf1 sinfini avlodlari Sinf2 sinf do'stlari bo'lmaydi;
- do'stlik tayanch sinf avlodlariga o'tmaydi, agar Sinf1 sinfi Sinf2
sinfining do'sti bo'lса, Sinf1 sinfini Sinf2 avlodlariga do'st bo'lmaydi.

```

3-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. Sinf do'stlarini e'lон qilish nima uchun zarur?
2. Do'st sinflar uchun qoidalar nimadan iborat?
3. Sinflar o'zaro do'st bo'lishi mumkinmi?

4. Vorislik

4.1. Sinflar o'rtaсидаги munosabatlar

Aksariyat OYD tillarida sinflar o'rtaсида quyидаги munosabatlar qo'llab-quvvatlanади:

- assotsiatsiya;
- vorislik;
- agregatsiya;
- bog'liqlik (foydanish).

Assotsiatsiya. Agar ikkita sinf konseptuallik darajasida bir-biriga ta'sir o'tказса, u holda bunday o'zaro ta'sirga *assotsiatsiya* дейилади. Masalan, savdo shoxobchasi ishini modellashtirishda ikkita abstraksiya (tushuncha) yuzaga keladi: mahsulotlar (**Mahsulot** sinfi) va sotish (**Sotish** sinfi). Sotish sinfining obyekti – bu qandaydir hodisa bo'lib, unda 1 dan n gacha **Mahsulot** sinfining obyektlari sotilganligini anglatadi.

Assotsiatsiya loyihalashning boshlang'ich qadamlarida aniqlanadigan ikkita sinf o'rtaсидаги eng ko'p namoyon bo'lган semantik bog'lanishlarni ifodalaydi. Assotsiativ bog'lanishlar vorislik, agregatsiya, bog'lanish munosabatlari orqali konkretlashtiriladi.

Agregatsiya. Sinflar o'rtaсидаги *agregatsiya* munosabati bitta sinf o'zinинг таркиби qismi sifatida boshqa sinf obyektlarini o'z ichiga олган holatlarda namoyon bo'ladi. Boshqacha aytganda bu munosabat "*butun/qism*" munosabatidir.

Agregatsiyani ikkita ko'rinishda amalga oshirish mumkin:

- qat'iymas aggregatsiyalar (oddiy aggregatsiyalar);
- qat'iy aggregatsiyalar (kompozitsiyalar).

Qat'iymas aggregatsiyada e'lон qilingan barcha *qismlar butunga* kirishi shart emas. Shu sababli, "*qismning butunga kirishi*" ko'rsatkich va itasida amalga oshiriladi va ularning barchasi initsializatsiya qilinishi shart emas (ayrim ko'rsatkichlar 0 qiymatiga ega bo'ladi). Yechilayotgan masalaga bog'liq ravishda bunday komponentalar dinamik ravishda paydo bo'lishi yoki yo'qotilishi mumkin.

Qat'iy aggregatsiya munosabatida komponenta (*qism*) *butun* obyekt mavjudlik paytida yo'q bo'lishi mumkin bo'lmaydi. Masalan, uchburchak

(Uchburchak sinfi) ucta nuqtani (Nuqta sinfi obyektlarini) o‘z ichiga oladi va nuqtalardan birortasi bo‘lmasa, uchburchak yashash mumkin emas.

Kompozitsiyani amalga oshirishning sodda yo‘li - kompozitsiya obyektlar-komponentalarini qiyatlar bilan kiritish yo‘lidir (oddiy o‘zgaruvchilar sifatida). Agar komponentalar ko‘rsatkichlar vositasida amalga oshirilsa, ular quyidagi talablarga javob berishlari kerak: komponentalarning yashash davri *butun* obyekt yashash davri bilan ustma-ust tushishi kerak.

Bog‘liqlik. Ikkita sinf o‘rtasida *bog‘liqlik* (foydalanish) munosabatida bir sinf (Asosiy sinfi) boshqa sinf (Yordamchi sinfining) xizmatlaridan foydalanadi. Masalan:

- Asosiy sinf funksiya-a’zosi Yordamchi sinfning ayrim maydonlari qiyatlaridan foydalanadi;
- Asosiy sinf funksiya-a’zosi Yordamchi sinfning funksiya-a’zosini chaqiradi;
- Asosiy sinf funksiya-a’zosining prototipida Yordamchi sinf turidagi parametrlar qatnashadi.

Misol uchun, Uchburchak sinfida uchburchak tomonining uzunligini hisoblaydigan funksiya-a’zosi e’lonida Nuqta sinfi turidagi parametrlar qatnashadi:

double Uchburchak::Masofa(Nuqta a, Nuqta b);

Vorislik. Vorislik (“*is a*”) sinf ostining (hosilaviy sinfning) bir yoki bir nechta *supersinflarda* (*tayanch sinflarda*) aniqlangan atribut va amallarni birgalikda ishlataladi. Masalan, Ko_pBurchak sinfinng vorisi bo‘lgan Uchburchak sinfi Ko_pBurchak tayanch sinfi a’zolarini ishlatishi mumkin (qayta aniqlamasdan).

4.2. Oddiy vorislik

C++ tili sinfga bir yoki bir nechta sinfning berilgan-a’zolari va funksiya-a’zolarini vorislik bilan olishga imkon beradi. Bu holda yangi sinfini *hosilaviy sinf* (*avlod sinf*) deyiladi. Elementlari vorislik bo‘yicha olinadigan sinfga uning vorisiga nisbatan tayanch sinf (*ajdod sinf*) deyiladi.

Vorislik sinflarning umumiyl xususiyatlarini yagona bitta tayanch sinfla abstraksiyalash imkonini beradi. Voris sinflar esa umumiyl xususiyatlarni vorislik bilan olgan holda, ayrim funksiya-a’zolarni qayta aniqlash orqali yoki qo‘srimcha berilgan-a’zolar va funksiya-a’zolarni kiritish orqali tayanch sinfga ma’lum bir o‘zgartirish kiritishlari mumkin. Shu sababli, hosilaviy sinflarni aniqlash sezilarli ravishda kamayadi, chunki unga faqat tayanch sinfdan farqli elementlar qo’shiladi.

Hosilaviy sinfni e’lon qilish sintaksisi quyidagi ko‘rinishda bo‘ladi:

class <hosilaviy sinf nomi><murojaat xossasi><tayanch sinfi>,

<murojaat xossasi><tayanch sinfi>,

...

<murojaat xossasi><tayanch sinfi>

{
// hosilaviy sinf tarkibi
}

Bu erda <murojaat xossasi> - public, protected yoki private va ular bo‘ishi shart emas. Agar <murojaat xossasi> bo‘lmasa kelishuv bo‘yicha sinflar uchun private, tuzilma va birlashma uchun public hisoblanadi. <tayanch sinfi> - oldindan aniqlangan tayanch sinflarning nomlari.

4.1-jadval. Sinflarning vorislik variantlari

Murojaat xossasi	Tayanch sinfdagi murojaat turi	Voris sinfdagi mos murojaat turi
public	public protected private	public protected murojaat yo‘q
protected	public protected private	protected protected murojaat yo‘q
private	public protected private	private private murojaat yo‘q

Murojaat xossasi tayanch sinf elementlarining vorislik bo‘yicha olish darajasini aniqlaydi. 4.1-jadvalda vorislik variantlari keltirilgan.

4.1-jadval bilan tanishish shuni ko'rsatadiki, vorislikning murojaat xossasi tayanch sinfda o'rnatilgan murojaatni qanday darajagacha tushganligini ko'rsatadi (ochiq a'zolarga nisbatan).

Agar tayanch sinfdagi a'zolarga hosilaviy sinflarda murojaat qilish zarur bo'lsa ularmi **public** deb e'lon qilish kerak bo'ladi.

Misol.

class Tayanch

{

int x,y;

public:

Tayanch(int _x=5,int _y=10){x=_x; y=_y;}

int X_Qiymati(){return x;}

int Y_Qiymati(){return y;}

}

class Hosila : private Tayanch

{

public:

int Tayanch::X_Qiymati();

}

main()

{

int X,Y;

Hosila ob;

X=ob.X_Qiymati();

Y=ob.Y_Qiymati();

cout<<"X="<<X<<, Y="<<Y<<endl;

return 0;

}

Dasturda Hosilaviy hosilaviy sinfi tayanch sinfdagi **X_Qiymati()** va **Y_Qiymati()** funksiyalarini **private** darajasidagi murojaat bilan vorislik bo'yicha oladi va ekranga

X=5, Y=10

ifodalarini chop qilinadi.

Shuni qayd etish kerakki, hosilaviy sinf tayanch sinfning faqat **public** yoki **protected** a'zolariga murojaat qilishi mumkin. Tayanch sinfning yepiq a'zolari har qanday vorislikda ham yopiqligicha qoladi.

Tayanch sinfning quyidagi elementlari vorislik bilan o'tmaydi:

- konstrukturlar;

- nusxalash konstrukturları;

- destrukturlar;

- dastur tuzuvchisi tomonidan aniqlangan qiymat berish operatori;

- sinfning do'stlari.

Hosilaviy sinf bitta tayanch sinfga ega bo'lsa, bunday vorislikni *od-diy (yakka) vorislik* deyiladi.

Quyidagi misolda oddiy vorislik amalga oshirilgan.

```
#include <iostream.h>
```

```
class Nuqta
```

```
{
```

```
    int x,y;
```

```
    public:
```

```
        Nuqta(int _x, int _y){x=_x; y=_y;}
```

```
        Nuqta(){x=0; y=0;}
```

```
        int X_Qiymati(){return x;}
```

```
        int Y_Qiymati(){return y;}
```

```
        void Qiymat_X(int _x){x=_x;}
```

```
        void Qiymat_Y(int _y){y=_y;}
```

```
}
```

```
class Dekart : public Nuqta
```

```
{
```

```
    public:
```

```
        Dekart (int _x, int _y): Nuqta(2*_x, 2*_y){}
```

```
        void Qiymat_XX(){cout<<X_Qiymat_X()<<' '}
```

```
        void Qiymat_YY(){cout<<Y_Qiymat_X()<<' '}
```

```
}
```

```
main()
```

```
{
```

```

Dekart* dkt;
dkt=new Dekart(10,15); // Obyektni uyumda yaratish
dkt->Qiyomat_XX();
dkt->Qiyomat_YY();
delete dkt; // Obyektni uyumdan o'chirish
return 0;
}

```

Ushbu dasturda **Dekart** hosilaviy sinfi yagona **Nuqta** tayanch sinfiga ega. Konstruktor vorislik bo'yicha o'tmaganligi sababli, voris sinfda konstruktor sintaksisi o'zgargan. Ma'lumki, voris sinf tayanch sinfning barcha berilganlarini vorislik bo'yicha oladi (garchi tayanch sinfning ayrim a'zolariga to'g'ridan-to'g'ri murojaat qila olmasa ham) va sinf obyekti aniqlanishida bu berilganlar initsializatsiya qilinishi kerak. Chunki, voris sinfda bu berilganlar ishlatalishi mumkin. Shu sababli hosilaviy sinf konstruktori quyidagi tuzilma ko'rinishida aniqlanadi:

```

<hosilaviy sinf konstruktori>(<parametrlar ro'yxati>)
<tayanch sinf konstruktori>(<argumentlar ro'yxati>){<konstruktor
tanasi>}

```

Konstruktorda tayanch sinf konstruktoriga ko'rsatuvchi elementlarni initsializatsiyalash ro'yxatidan foydalanilgan. Voris sinf konstruktoriga uzatilgan argumentlarning ma'lum bir qismi tayanch sinf konstruktoriga argument sifatida uzatiladi. Keyin voris sinf konstruktori tanasida ayni shu sinf uchun zarur initsializatsiya amallarini bajarilishi mumkin. Yuqorida keltirilgan misolda **Dekart** voris sinfi konstruktori

```
Dekart(int x, int y):Nuqta(2*x, 2*y){}
```

ko'rinishida aniqlangan. Voris sinf obyektini initsializatsiya uchun uzatilgan argumentlar ikkiga ko'paytirilgan holda tayanch sinf berilgan-a'zolarini initsializatsiyalash uchun ishlatimoqda. Konstruktor tanasi bo'sh, chunki bu sinf o'z berilganlariga ega emas.

Agar voris sinf konstruktori parametrsiz aniqlangan bo'lsa, ya'ni kelishuv bo'yicha konstruktor bo'lsa, hosilaviy sinf obyekti yaratilishida tayanch sinf konstruktori avtomatik ravishda chaqiriladi.

Hosilaviy sinf destruktoriga nisbatan quyidagi qoida amal qiladi: hosilaviy sinf destruktori tayanch sinf destruktoridan oldin ishlashi kerak.

Aks holda tayanch sinf destruktori ayni paytda ishlatalayotgan hosilaviy sinf berilgan-a'zolarini o'chirishi mumkin. Destruktorlar to'g'ri ishlashini kompilyator o'z zimmasiga oladi.

Quyida keltirilgan dasturda tayanch va voris sinflar konstruktorlari va destruktorlarining ishlash ketma-ketligi ko'rsatilgan.

```

#include <iostream.h>
class Tayanch
{
public:
    Tayanch(){cout<<"Tayanch sinf konstruktori ishladi.\n";}
    ~Tayanch(){cout<<"Tayanch sinf destruktori ishladi.\n";}
};

class Hosila:public Tayanch
{
public:
    Hosila(){cout<<"Hosila sinf konstruktori ishladi.\n";}
    ~Hosila(){cout<<"Hosila sinf destruktori ishladi.\n";}
};

int main()
{
    Hosila ob;
    return 0;
}

```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagi xabarlar chiqadi:
Tayanch sinf konstruktori ishladi.
Hosila sinf konstruktori ishladi.

Hosila sinf destruktori ishladi.

Tayanch sinf destruktori ishladi.

Ko'p hollarda hosilaviy sinfda tayanch sinf a'zolari qatoriga yangi a'zolar qo'shiladi. Biroq tayanch sinf a'zolarini *qayta aniqlash* imkoniyati mavjud. Odadta tayanch sinf funksiya-a'zolari qayta aniqlanadi. Buning uchun tayanch sinf funksiya-a'zosini hosilaviy sinf e'loni prototipini berish va keyinchalik uni aniqlash etarli. Misol tariqasida **Nuqta** tayanch

sinfda aniqlangan `X_Qiymati()` va `Y_Qiymati()` funksiyalarini qayta aniqlashni qaraylik:

```
#include <iostream.h>
class Nuqta
{
protected:
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x, int _y){x=_x; y=_y;}
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    int X_Qiymati(){return x;}
    int Y_Qiymati(){return y;}
    void Qiymat_X(int _x){x=_x;}
    void Qiymat_Y(int _y){y=_y;}
};
class Dekart : public Nuqta
{
public:
    Dekart (int _x, int _y):Nuqta(_x,_y){};
    int X_Qiymati(){return ++x;}
    int Y_Qiymati(){return ++y;}
    void Qiymat_XX(){cout<<X_Qiymat_X()<<' ';}
    void Qiymat_YY(){cout<<Y_Qiymat_X()<<' ';}
};
main()
{
    Dekart * dkt;
    dkt=new Dekart(10,15); // Obyektni uyumda yaratish
    dkt-> Qiymat_XX();
    dkt-> Qiymat_YY();
    delete dkt;           // Obyektni uyumdan o'chirish
    return 0;
}
```

)
Dastur ishlashi natijasida ekranga berilgan koordinatalarning bittaga oshirilgan qiymatlari chop etiladi. Garchi dasturda tayanch sinfnинг `X_Qiymati()` va `Y_Qiymati()` funksiyalarini qayta aniqlangan bo'lsa ham ularning oldingi variantlariga murojaat qilish mumkin. Buning uchun "ko'rinish sohasiga ruxsat berish" amalidan foydalanish zarur bo'ladi. Yuqoridagi misolda keltirilgan dastur matniga

```
...
void Qiymat_XX(){cout<<Nuqta::X_Qiymat_X()<<' ';}
void Qiymat_YY(){cout<<Nuqta::Y_Qiymat_X()<<' ';}
...
```

o'zgartirish orqali qayta aniqlangan funksiyaning tayanch sinfdagi aniqlanishini chaqirish mumkin.

Hosilaviy sinf o'z navbatida boshqa uchinchi bir sinf uchun tayanch bo'lishi mumkin. Bunda tayanch sinf uchinchi sinf uchun *vositali tayanch sinf* bo'ladi.

4.3. To'plamli vorislik

Agar hosilaviy sinf bir nechta tayanch sinflarga ega bo'lsa, bunday vorislikka *to'plamli vorislik* deyiladi. To'plamli vorislik bitta sinfdan bir nechta sinf xossalari va amallarini jamlash imkonini beradi.

Quyidagi misol to'plamli vorislikni namoyish qiladi:

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
#include <string.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x;y=_y;}
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    int X_Qiymati(){return x;}
    int Y_Qiymati(){return y;}}
```

```

void Qiymat_X(int _x){x=_x;}
void Qiymat_Y(int _y){y=_y;}
};

class Xabar_Qabul_Qilish
{
    char Xabar[80];
public:
    Xabar_Qabul_Qilish(char * xbr){Xabarni_Saqlash(xbr);}
    void Xabarni_Saqlash(char*xabar){strcpy(Xabar,xabar);}
    void Xabar_Berish(){cout<<Xabar;}
};

class Xabarni_Chop_Qilish: public Nuqta,
public Xabar_Qabul_Qilish
{
public:
    Xabarni_Chop_Qilish(int _x,int _y,char * xbr):
        Nuqta(_x,_y),Xabar_Qabul_Qilish(xbr){}
    void Chop_Qilish();
};

void Xabarni_Chop_Qilish::Chop_Qilish()
{
    gotoxy(X_Qiymati(),Y_Qiymati()); // Kursor xabar chiqarish
    nuqtasiga
    Xabar_Berish();
}
int main()
{
    Xabarni_Chop_Qilish * xbr_adress;
    xbr_adress=new Xabarni_Chop_Qilish(10,5,"To'plamli");
    xbr_adress->Chop_Qilish();
    xbr_adress->Qiymat_X(10);
    xbr_adress->Qiymat_Y(6);
}

```

```

xbr_adress->Xabarni_Saqlash("vorislik! ");
xbr_adress->Chop_Qilish();
delete xbr_adress;
return 0;
}

```

Ushbu misolda Nuqta sinfi ekrandagi belgi o'mi koordinatasini o'matish va saqlashga, Xabar_Olish sinfi xabarni qabul qilish va saqlashga xizmat qiladi. Ularning vorisi bo'lgan Xabarni_Chop_Qilish sinfi esa Xabarni ekranning ko'rsatilgan koordinatada chop qiladi. Misol tayanch va voris sinflar konstrukturlarini qanday ishlashi kerakligini narmoyon etadi. To'plamli vorislikda, xuddi oddiy vorislikdagidek, oldin tayanch sinflar konstruktordagi, keyinchalik voris sinf konstruktori ishlashi kerak. Tayanch sinf konstruktordarining qanday ketma-ketlikda ishlashi, ularning voris sinfi e'lonining initializatsiya ro'yxatidagi o'mi bilan aniqlanadi. Misolda Xabarni_Chop_Qilish sinfi vorislik haqida quyidagi e'longa ega:

```

class Xabarni_Chop_Qilish: public Nuqta, public
Xabar_Qabul_Qilish

```

Bu e'longa quyidagi konstruktur mos keladi:

```

Xabarni_Chop_Qilish(int _x,int _y,char * xbr): Nuqta(_x,_y),Xa-
bar_Qabul_Qilish(xbr){}

```

Dasturning bosh funksiyasidan Xabarni_Chop_Qilish sinfini e'loni orqali konstruktoriga argumentlar uzatiladi:

```

xbr_adress=new Xabarni_Chop_Qilish(10,5,"To'plamli ");

```

Keyingi qatordagi Chop_Qilish() funksiyasi ekranning (10,5) koordinatasida "To'plamli" satrini chop qiladi. Qiymat_X(10), Qiymat_Y(6) va Xabarni_Saqlash("vorislik!") funksiyalarini chaqirish orqali yangi berilganlar o'zlashtiriladi. Ikkinci marta Chop_Qilish() funksiyasini chaqirish orqali ko'rsatilgan koordinatada boshqa xabar chiqadi.

Dastur ishlashi natijasida ekranga

To'plamli

vorislik!

Nabari chop etiladi.

To‘plamli vorislikda konstruktor va destrukturarni amal qilish ketma-ketligini quyidagi dastur misolida ko‘rish mumkin.

```
#include <iostream.h>
class Tayanch1
{
public:
    Tayanch1(){cout<<"Tayanch1 sinf konstruktori ishladi.\n" }
    ~Tayanch1(){cout<<"Tayanch1 sinf destruktori ishladi.\n" }
};
class Tayanch2
{
public:
    Tayanch2(){cout<<"Tayanch2 sinf konstruktori ishladi.\n" }
    ~Tayanch2(){cout<<"Tayanch2 sinf destruktori ishladi.\n" }
};
class Hosila: public Tayanch1, public Tayanch2
{
public:
    Hosila(){cout<<"Hosila sinf konstruktori ishladi.\n";}
    ~Hosila(){cout<<"Hosila sinf destruktori ishladi.\n";}
};
int main()
{
    Hosila ob;
    return 0;
}
```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagi xabarlar chiqadi:

Tayanch1 sinf konstruktori ishladi.
Tayanch2 sinf konstruktori ishladi.
Hosila sinf konstruktori ishladi.
Hosila sinf destruktori ishladi.
Tayanch2 sinf destruktori ishladi.
Tayanch1 sinf destruktori ishladi.

Misol shuni ko‘rsatadiki, konstruktorlar ularning e’londagi tartibiga mos ravishda, destrukturalar esa teskari ravishda ishga tushadi.

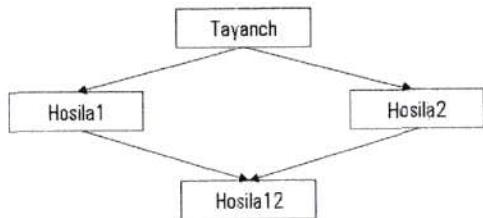
4.4. Virtual tayanch sinflar

To‘plamli vorislikda sinflarning nisbatan murakkab shajarasida hosilaviy sinf vositali ravishda bitta sinfdan ikki yoki undan ortiq nusxasini vorislik orqali olishi mumkin. Quyida keltirilgan misol bu holatni namoyish etadi:

```
#include <iostream.h>
class Tayanch
{
int x;
public:
    int X_Qiymati(){return x;}
    void Qiymat_X(int _x){x=_x;}
    double y;
};
class Hosila1 public Tayanch
{
//...
};
class Hosila2 public Tayanch
{
//...
};
class Hosila12 public Hosila1, public Hosila2;
{//...};
main()
{
    Hosila12 ob;
    ob.y=5.0;
    ob.Qiymat_X(10);
    int z=ob.X_Qiymat();
```

```
    return 0;  
}
```

Bu misolda **Hosila12** sinfi o'zining tayanch sinflari – **Hosila1** va **Hosila2** sinflari orqali vositali ravishda **Tayanch** sinfini vorislik bo'yicha oladi. Bu holatning grafik shakli 4.1-rasmda keltirilgan.

4.1-rasm. Vositali vorislik.

Vorislikning bunday ko'rinishida **Hosila12** sinfida **Tayanch** sinfining ikkita nusxasi paydo bo'ladi va **Tayanch** sinfining **y** va **Qiymat_X()** a'zolariga

```
ob.y=5.0;  
ob.Qiymat_X(10);  
int z=ob.X_Qiymat();
```

ko'rinishidagi murojaatlarga kompilyasiya xatosi yuzaga keladi. Chunki kompilyator bu ajdod sinflarining funksiya-a'zolarning qaysi nusxasiga murojaat bo'layotganligini aniqlay olmaydi. Bu o'rinda "*ko'rish sohasiga ruxsat berish*" amali yordamida qaysi tayanch sinf orqali ajdod sinfga murojaat bo'layotganligini ko'rsatish mumkin:

```
ob.Hosila1::y=5.0;  
ob.Hosila1::Qiymat_X(10);  
int z=ob.Hosila1::X_Qiymat();
```

Garchi ":" amalidan foydalanish noaniqlikni yo'qtgsa ham, **Hosila12** sinfida **Tayanch** sinfining ikkita nusxasi paydo bo'lishini yo'q qilmaydi. Bu muammoni hal qilish uchun kompilyatorga *virtual tayanch sinfni* ishlatalish haqida ko'rsatma berish kerak bo'ladi. Virtual tayanch sinfni ko'rsatish uchun vorislik ko'rsatildigan joyda murojaat xossasidan oldin yoki keyin *virtual* kalit so'zini yozish kerak bo'ladi. Yuqorida

misolda **Hosila1** va **Hosila2** sinflar e'loniga quyidagi o'zgartirishlar qilish orqali **Hosila12** sinfida **Tayanch** sinfining ikkita nusxasi paydo bo'lishining oldi olinadi:

```
...  
class Hosila1: virtual public Tayanch
```

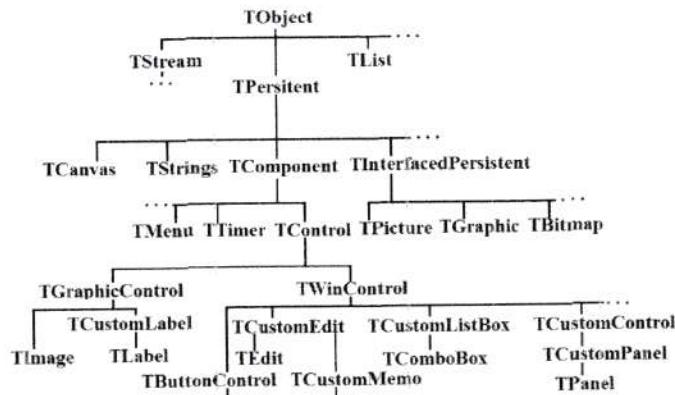
```
...  
class Hosila2: virtual public Tayanch
```

```
...  
Dasturning bu variantida  
ob.y=5.0;  
ob.Qiymat_X(10);  
int z=ob.X_Qiymat();
```

murojaatlar kompilyatsiya xatosiga olib kelmaydi.

Shuni qayd qilish kerakki, sinflar shajarasida virtual sinflar bo'lganda konstruktordan bajarilishi ketma-ketligi o'zgaradi: oldin virtual sinflar konstruktordan ishga tushadi, keyinchalik novirtual ajdod sinflar konstruktordan ishga tushadi. Destruktorlar ishlashi shu ketma-ketlikka teskari ravishda amal qiladi.

Sinflar vorisligi samarali qo'llanishiga misol tariqasida **C++ Builder** muhitidagi vizual komponentalar kutubxonasi – **VCL** tuzilishini keltirish mumkin (4.2-rasm). Bu yerda **TObject** sinfi barcha **VCL** komponentalar sinflarining ajdodi hisoblanadi. Undan keyin **TPersistent** sinfi bo'lib, u komponentalarning fayllarda, xotirada saqlanishi va shunga o'xshash quyi darajadagi ishlarni bajarish bilan bog'liq xususiyatlarini aniqlab beradi. **TComponent** sinfi komponentalarning bevosita tayanch sinfi hisoblanadi. U barcha komponentalarning amal qilishini ta'minlaydi. **TComponent** sinfidan vizual va novizual komponentalar sinflari vorislik orqali yuzaga keladi. Vizual komponentalar uchun tayanch sinf – **TControl** sinfi bo'lib, unda vizual komponentalardan talab qilinadigan qo'shimcha funksiyalar aniqlangan. Foydalanuvchi ishlataligan vizual komponentalar **TControl** sinfining vorislari **TGraphicControl** va **TWinControl** sinflarning avlodlari hisoblanadi.

4.2-rasm. VCL sinflari shajarasи.

4-bob bo‘yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. Sinflar o‘rtasidagi munosabatlarni tavsiflab bering.
2. Vorislikdagi murojaat xossalari nimani anglatadi?
3. Oddiy va to‘plamli vorislikni sxema ko‘rinishida tavsiflab bering.
4. Tuzilma va birlashmalarda vorislikni amalga oshirsa bo‘ladimi?
5. Vorislikda konstruktur va destrukturлarni amal qilish tartibi qanday?
6. Voris sinf konstruktorining o‘ziga xos ko‘rinishining sababi nimada?
7. To‘plamli vorislikda virtual tayanch sinflar ishlatalishiga sabab nima?

5. Funksiyalarni qayta yuklash

5.1. Funksiyalarni qayta yuklashning afzalligi

Funksiyalarni qayta yuklash – bu C++ tili tomonidan qo‘llab-quvvatlanadigan polimorfizm ko‘rinishilaridan biridir. C++ tilida bir nechta funksiyalar bir xil nomga ega bo‘lishi mumkin. Bu nomdagи funksiyaga *qayta yuklamuvchi funksiya* deyiladi. Argumentlarining turlari yoki soni bilan farqlanadigan funksiyalarga qayta yuklanishi mumkin. Qaytaruvchi qiymat turi bilan farq qiladigan funksiyalarni qayta yuklab bo‘lmaydi. Funksiyalarni qayta yuklash orqali mazmunan har xil amal bajaruvchi funksiyalarni bir xil nomlash bilan dasturni soddalashtirish mumkin.

Funksiyalarni qayta yuklash uchun uni e’lonini berish va keyin zarur bo‘lgan barcha chaqirish variantlarini aniqlash kerak bo‘ladi. Kompyatorning o‘zi argumentlar soni va turiga mos ravishda funksiyaning kerakli variantini tanlaydi. Misol:

```

include <iostream.h>
// abs() funksiyasini qayta yuklash
int abs(int n);
long abs(long l);
double abs(double d);
main()
{
    int n=125; long l=-26L; double d=-15.0L;
    cout<<n<<" sonining absolut qiymati=" <<abs(n)<<endl;
    cout<<l<<" sonining absolut qiymati=" <<abs(l)<<endl;
    cout<<d<<" sonining absolut qiymati=" <<abs(d)<<endl;
    return 0;
}
int abs(int n){return n<0?-n:n;}
long abs(long l){return l<0?-l:l;}
double abs(double d){return d<0?-d:d;}
    
```

Ma'lumki, C++ tili kutubxonasida sonning absolyut qiymatini hisoblash uchun argument turiga mos ravishda `abs()`, `labs()` va `fabs()` funksiyalari aniqlangan. Yuqorida keltirilgan misolda sonning qanday turda bo'lishidan qat'iy nazar bitta `abs()` funksiyasi chaqirilgan va shuning hisobiga dastur matni soddalashgan.

5.2. Sinfning funksiya-a'zolarini qayta yuklash

Funksiyalarni qayta yuklashda quyidagi holatlarga e'tibor berish kerak:

1) argumentlari turli xil initsializatorlarga ega funksiyalar har xil funksiya hisoblanadi va ularni qayta yuklash mumkin;

2) ikkita funksiya parametrlari ro'yxatida biror turdag'i parametr bo'lib, ikkinchisida mos o'rinda shu turdag'i adres oluvchi parametr bo'lsa, bunday funksiyalar qayta yuklash nuqtai-nazaridan aynan bir xil ko'rinish deb hisoblanadi va ular qayta yuklanmaydi. Masalan, e'lonlari

```
int func(int,int);
va
```

int func(int&,int&); kompilyatsiya xatosiga olib keladi, chunki ular qayta yuklash shartlari bo'yicha bir xil hisoblanadi.

3) funksiyalarning qandaydir turga tegishli argumentlari bir-biridan `const` va `volatile` modifikatorlari bilan farqlansa, qayta yuklash nuqtai-nazaridan ular bir xil e'lon hisoblanadi va bu farq bilan funksiyalarni qayta yuklash mumkin emas;

4) funksiyaning parametrlari ro'yxatidagi adres oluvchi parametr bo'lgan holda ikkinchi funksiyadagi mos o'rindagi adres oluvchi parametr `const` va `volatile` modifikatori bilan berilgan bo'lsa, qayta yuklash nuqtai-nazaridan bu funksiyalar farqlanadi va ularni qayta yuklash mumkin. Masalan, quyidagi qayta yuklashlar o'rini.

```
#include <iostream.h>
class Sinf
{
    Sinf(){cout<<"Sinf uchun kelishuv bo'yicha konstruktori\n";}
    Sinf(Sinf& ob){cout<<"Sinf uchun nusxalash konstruktori\n";}
```

```
    Sinf(const Sinf& ob){cout<<"Sinf uchun nusxalash konstruktori\n";}
}
int main()
{ Sinf ob1; // Kelishuv bo'yicha konstruktori amal qiladi
  Sinf ob2(ob1); // Nusxalash konstruktori amal qiladi
  const Sinf ob3;
  Sinf ob4(ob3); // Konstanta obyektni nusxalash konstruktori
  ishladi
  return 0;
}
5) har qanday ikkita qayta yuklanuvchi funksiyalar turli xil parametrlar ro'yxatiga ega bo'lishi kerak;
6) funksiya-a'zolar faqat ularning biri static, ikkinchisida yo'qligi asosida qayta yuklanishi mumkin emas;
7) typedef-aniqlashlar qayta yuklash mexanizmiga ta'sir qilmaydi, chunki ular yangi turni yaratmaydi, ular mavjud turlarning sinonimi hisoblanadi. Masalan, quyidagi
typedef char * PSTR;
aniqlash, kompilyatorga «void Satr(char * s);» va «void Satr(PSTR s);» ko'rinishdagi funksiya e'lonlarini har xil deb hisoblashga asos bermaydi va ular qayta yuklanmaydi;
8) barcha enum turlari har xil hisoblanadi va ulardan funksiyalarni qayta yuklashda foydalanish mumkin;
9) massiv va ko'rsatkichlar qayta yuklash nuqtai-nazaridan bir xil e'lon deb qaraladi. Lekin bu fikr faqat bir o'lchamli massivlar uchun o'rini. Shu sababli, «void Satr(char*s);» va «void Satr(char s[ ]);» ko'rinishidagi funksiyalarni qayta yuklashga urinish kompilyasiya xatosiga olib keladi;
10) ko'p o'lchamli massivlarda ikkinchi va undan keyingi o'lchamlar berilganlar turining alohida bir qismi deb qaraladi va bu holat qayta yuklash uchun asos bo'ladi. Quyidagi funksiyalar qayta yuklanishi mumkin:
void Satr(char s[ ]);
void Satr(char s[ ][5]);
```

Qayta yuklanuvchi funksiyalar e'lon qilinganda kompilyator bu funksiyalarning ko'rinish sohalarini tahlil qiladi. Masalan, hosilaviy sinfda tayanch sinfdagi funksiya-a'zo bilan bir xil nomdagi funksiya e'lon qilingan bo'lsa, u tayanch sinf funksiyasini "yashiradi" va kompilyator bu funksiyalarni qayta yuklash o'miga *qayta aniqlaydi*, chunki ular turli ko'rinish sohalariga ega. Xuddi shunday kompilyator boshqa ko'rinish sohalarini ham kuzatib boradi. Agar funksiya fayl (bosqlang'ich matn) ko'rinishi sohasida e'lon qilingan va u blokda e'lon qilingan funksiya bilan bitta ko'rinish sohasida bo'lsa ham ular kompilyator tomonidan qayta yuklanmaydi. Funksianing lokal e'loni uning global e'loni qoplaydi (yashiradi). Masalan:

```
#include <iostream.h>
void func(int i){cout<<"\nGlobal e'lon qilingan funksiya: "<<i; }
void func(char*s){cout<<"\nLokal e'lon qilingan funksiya: "<<s; }
int main()
{ void func(char*); // Funksianing lokal e'loni.
  func(100); // Kompilyasiya xatosi,
  // chunki blokda funksiya qayta aniqlangan.
  func("\nQayta aniqlash ro'y berdi!"); // O'rinni.
  return 0; }
```

Qayta yuklanuvchi funksiya-a'zolar turli xil murojaat spetsifikatorini bilan e'lon qilingan bo'lishi mumkin. Ular bitta ko'rinish sohasiga ega (sinf ichida) va shu sababli ular kompilyator tomonidan bitta funksiya deb qaraladi va qayta yuklanadi.

```
#include <iostream.h>
class Sinf
{
public:
  void Sinf_Azosi(double,char*);
  void Qayta_Yuklash1();
  void Qayta_Yuklash2();
private:
  void Sinf_Azosi(int);
```

```
};

void Sinf::Sinf_Azosi(double d,char*s){ cout<<"\ndouble=
" <<d <<'\t'
<<"satr= "<<s; }

void Sinf::Sinf_Azosi(int i){ cout<<"\nint= "<<i <<endl; }

void Sinf::Qayta_Yuklash1() { Sinf_Azosi(10.5,"Qayta yuklash!"); }

void Sinf::Qayta_Yuklash2() { Sinf_Azosi(10); }

int main()
{
  Sinf sinf;
  sinf.Sinf_Azosi(100); // Xato, private – funksiya chaqirilmoqda
  sinf.Sinf_Azosi(12.5,"Satr qiymat"); // O'rinni qayta yuklash
  sinf.Qayta_Yuklash1();
  sinf.Qayta_Yuklash2();
  return 0;
}
```

Amalda sinfning statik funksiya-a'zolarini ham qayta yuklash mumkin, lekin bu ishdan mazmuniy samaraga erishib bo'lmaydi.

5.3. Konstruktorni qayta yuklash

Aksariyat hollarda qayta yuklash mexanizmidan konstruktorni qayta yuklashda foydalilaniladi (destruktorni qayta yuklash mumkin emas). Qayta yuklash qo'llanishidan maqsad foydalanuvchiga sinf vakilining (obyektning) turli variantlari bilan ishlashga imkon berishdir. E'tibor berilgan bo'lsa, oldin ham konstruktornarning qayta yuklash uchragan edi, lekin unda qayta yuklash haqida gapirilmagan edi.

Konstruktorni qayta yuklashga zarurat foydalanuvchiga konstruktur yordamida turlarni almashtirish imkonini berishdir. Masalan, argumentida **Sinf** sinf obyektiga murojaat bo'lgan funksiyani e'loni berilgan bo'lsin:

```
void func(Sinf*ob_k);
```

Ushbu funksiyani boshqa turdag'i argument bilan chaqirish kompilyasiya xatosiga olib keladi, chunki kompilyator turlarni qanday ravishda moslashtirishni aniqlay olmaydi. Kompilyatorga qandaydir T turni **Sinf** turiga olib kelish zarurligi haqida ko'rsatmani berish uchun **Sinf** sinfida

Sinf(T t);

konstruktorni e'lon qilish kerak. Bu holda kompilyator

func(t);

chaqirishni

func(Sinf(t));

mazmunida qabul qiladi va xatolik ro'y bermaydi.

class Sinf

{

int x;

public:

Sinf();

Sinf(int); *// int turini Sinf turiga o'zgartirish*

Sinf(long); *// long turini Sinf turiga o'zgartirish*

Sinf(double); *// double turini Sinf turiga o'zgartirish*

int x_qiymati();

}

Sinf::Sinf()**{x=0;}**

Sinf::Sinf(int _x)**{x=_x;}**

Sinf::Sinf(long _x)**{x=int(_x);}**

Sinf::Sinf(double _x)**{x=_x;}**

int Sinf::x_qiymati()**{return x;}**

void func(Sinf & ob_k)**{cout<<ob_k.x_qiymati()<<'\t';}**

int main()

{

func(10); func(11L); func(12.15);

Sinf sinfo;

func(sinfo); *// Argument turini o'zgarishga hojat yo'q*

return 0;

)

Dastur ishlashi natijasida ekranga

10 11 12 0

qiymatlari chop etiladi.

Bu usuldan birorta berilganni bir sinf turidan ikkinchi sinf turiga o'tkazishda foydalanish mumkin. Quyida keltirilgan misol buni namoyon qiladi.

#include <iostream.h>

class Sinf1

{

int x;

public:

Sinf1()**{x=5;}**

int qiymat()**{return x;}**

}

class Sinf2

{

int z;

public:

Sinf2()**{z=10;}**

Sinf2(Sinf1 & ob_k); *// O'zgartirish konstruktori*
 int qiymat()**{return z;}**

}

Sinf2::Sinf2(Sinf1 & ob1) { **z=ob1.qiymat();** }

void func(Sinf2 & ob2) { **cout<<ob2.qiymat()<<endl;** }

int main()

{

Sinf1 sinfo1; **func(sinfo1);** *// Sinf1 turi Sinf2 turiga*

Sinf2 sinfo2; **func(sinfo2);** *// Tur o'zgartirishga hojat yo'q.*

return 0;

}

Shuni qayd etish kerakki, konstruktorni qayta yuklashning turli variantlarini ishlatalish mumkin, lekin ulaming samarasi dastur tuzuvchi zimmasida bo‘ladi.

Umuman olganda, shuni inobatga olish kerakki, foydalanuvchi tomonidan ko‘rsatiladigan turlarni o‘zgartirish kompilyator tomonidan quyidagi holatlardagina amalga oshiradi:

- obyektlarni initsializatsiya qilishda;
- funksiyalarni chaqirishda;
- funksiya qiymat qaytarishida.

Turni o‘zgartirish konstruktordan turlarni oshkor ravishda keltirishda foydalanish mumkin:

```
...
void main()
{
    Sinf1 sinf1;
    Sinf2 sinf12=(Sinf2) sinf1; // Oshkor ravishda turga keltirish
    ...
}
```

Quyida nusxalash konstruktorni qayta yuklashga misol keltirilgan. Dasturda to‘rburchak bilan ishslash uchun sinflar ishlataligan.

```
#include <iostream.h>
class TurtBurchak
{
public:
    TurtBurchak();
    TurtBurchak(int,int);
    TurtBurchak(int,int,int,int);
    TurtBurchak(const TurtBurchak &);
    TurtBurchak(const TurtBurchak &,int,int);
private:
    int x,y,w,h;
};
TurtBurchak::TurtBurchak(){x=y=w=h=0;}
```

```
TurtBurchak:TurtBurchak(int _x,int _y){x=_x; y=_y; w=h=100;}
TurtBurchak:TurtBurchak(int _x,int _y,int _w,int _h)
    {x=_x; y=_y; w=_w; h=_h;}
TurtBurchak:TurtBurchak(const TurtBurchak & tb)
    {x= tb.x; y=tb.y; w=tb.w; h=tb.h;}
TurtBurchak:TurtBurchak(const TurtBurchak & tb, int _x,int _y)
    { x=_x; y=_y; w=tb.w; h=tb.h; }
int main()
{
    TurtBurchak tburchak1(5,10,10,100);
    TurtBurchak tburchak2(tburchak1,15,200);
    TurtBurchak tburchak3(50,50);
    TurtBurchak tburchak4(tburchak3);
    return 0;
}
```

Ushbu dasturda **TurtBurchak** sinfi bir nechta konstruktorga ega bo‘lib, to‘rburchak sohani yaratishda u foydalanuvchi talabiga moslashuvchanlik xususiyatiga ega. Qayta yuklanuvchi konstruktorni variantlari ichidagi **TurtBurchak(const TurtBurchak&)** va **TurtBurchak(const TurtBurchak&, int, int)** konstruktorni *nusxalash konstruktorni* hisoblanadi. Bu imkoniyat, qo‘yilgan masala mazmunidan kelib chiqqan holda turli xil nusxalash konstruktorni yaratishda qo‘l keladi.

5-bob bo‘yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. Funksiyalarni qayta yuklash afzalligi nimada?
2. Sinfning funksiya-a’zolarini qayta yuklash shartlarini sanab o‘ting.
3. Funksiyalami qayta yuklash va qayta aniqlash o‘rtasidagi farqini izohlang.
4. Sinf konstruktorni qayta yuklash zarurati nimada?

6. Operatorlarni qayta yuklash

6.1. Operatorlarni qayta yuklash tushunchasi

C++ tilida o'rnatilgan *operatorlarni qayta yuklash* imkoniyati mavjud. Operatorlar global ravishda yoki sinf chegarasida qayta yuklanishi mumkin. Qayta yuklash **operator** kalit so'zi bilan funksiya ko'rinishida amalga oshiriladi. Qayta yuklanuvchi funksiya *operator-funksiya* deb nomlanadi va nomi **operatorX** ko'rinishida bo'lishi kerak, bu erda X – qayta yuklanuvchi operator. C++ tilida qayta yuklanishi mumkin bo'lgan operatorlar ro'yxati 6.1-jadvalda keltirilgan. Masalan, qo'shish operatorini qayta yuklash uchun **operator+** nomli funksiyani aniqlash kerak bo'ladi. Agar qo'shish qiymat berish amali bilan kelgan holini qayta yuklash uchun **operator+=** ko'rinishida funksiya aniqlash zarur bo'ladi. Odatda kompylyator dastur kodida qayta yuklangan operatorlar uchraganda ularni oshkormas ravishda qo'llaydi. Zarur bo'lganda ularni oshkor chaqirish mumkin:

Nuqta nuqta1, nuqta2, nuqta3;

```
// Qayta yuklangan qo'shish operatorini oshkor ravishda chaqirish
nuqta3=nuqta1.operator+(nuqta2);
```

6.1-jadval. Qayta yuklanuvchi operatorlar

Operator	Tavsifi	Toifasi
,	vergul	binar
!	mantiqiy inkor	unar
!=	teng emas	binar
%	bo'lish qoldig'i	binar
%=	modulli bo'lish qiymat berish bilan	binar
&	razryadli VA	binar
&	adresni olish	unar
&&	mantiqiy VA	binar
&=	razryadli VA qiymat berish bilan	binar
()	funksiyani chaqirish	-
*	ko'paytirish	binar
*	vositali murojaat	binar

*=	ko'paytirish qiymat berish bilan	binar
+	qo'shish	binar
+	unar plus	unar
++	inkrement	unar
+=	qo'shish qiymat berish bilan	binar
-	ayirish	binar
-	unar minus	unar
--	dekrement	unar
- =	ayirish qiymat berish bilan	binar
->	elementini tanlash	binar
->*	elementini ko'rsatkich orqali tanlash	binar
/	bo'lish	binar
/=	bo'lishqiymat berish bilan	binar
<	kichik	binar
<=	kichik yoki teng	binar
<<	razryad bo'yicha chapga surish	binar
<<=	chapga surish qiymat berish bilan	binar
=	qiymat berish	binar
==	teng	binar
>	katta	binar
>=	katta yoki teng	binar
>>	razryad bo'yicha o'ngga surish	binar
>>=	o'ngga surish qiymat berish bilan	binar
[]	massiv indeksi	-
^	razryadli istisno qiluvchi YOKI	binar
^=	razryadli istisno qiluvchi YOKI qiymat berish bilan	binar
	razryadli YOKI	binar
=	razryadli YOKI qiymat berish bilan	binar
	mantiqiy YOKI	binar
~	bitli mantiqiy inkor	binar
delete	dinamik obyektni yo'qotish	-
new	dinamik obyektni yaratish	-

6.2-jadvalda qayta yuklanmaydigan operatorlar ro'yxati keltirilgan.

6.2-jadval. Qayta yuklanmaydigan operatorlar

Operator(lar)	Tavsifi
.	a'zoni tanlash
::	ko'rinish sohasiga ruxsat berish operatori
*	ko'rsatkich bo'yicha a'zoni tanlash
?:	shart amali
#,#	preprocessor belgilari

Qayta yuklanadigan operatorlarning operator funksiyalari, **new** va **delete** operatorlaridan tashqari, quyidagi qoidalarga bo'ysunishi kerak:

1) operator-funksiya sinfning **static** bo'lмаган funksiya-a'zosi bo'lishi kerak yoki operator-funksiya sinf yoki sanab o'tiladigan toifaga kiruvchi (**int**) turdag'i argument qabul qilishi mumkin yoki

operator-funksiya sinf yoxud sanab o'tiladigan toifaga kiruvchi turga ko'rsatkich yoki adres olish amali (&) bo'lgan argumentlarni qabul qilishi mumkin.

```
Masalan,  
class Nuqta  
{  
public:  
    Nuqta operator<(Nuqta&); // '<' operatori uchun operator-funksiya  
    ...  
    // Qo'shish operatorlarini e'lon qilish  
    friend Nuqta operator+(Nuqta&,int);  
    friend Nuqta operator+(int,Nuqta&);  
};
```

Bu misolda '**<**' operatori sinfning funksiya-a'zosi sifatida e'lon qilingan, qo'shish operatori esa sinfning do'sti sifatida e'lon qilingan va u bitta operatorni qayta yuklashning bir nechta varianti bo'lishi mumkinligini ko'rsatadi;

2) operator-funksiya operatorning argumentlar (operandlar) sonini, ularning ustunligi va bajarilish tartibini o'zgartira olmaydi;

3) sinf funksiya a'zosi sifatida e'lon qilingan unar operatorning operator-funksiyasi parametrga ega bo'lmashligi kerak. Agar operator-funksiya global funksiya bo'lsa, u faqat bitta parametrga ega bo'ladi;

4) sinf funksiya a'zosi sifatida e'lon qilingan binar operatorning operator-funksiyasi bitta parametrga ega bo'lishi kerak. Agar operator-funksiya global funksiya bo'lsa, u faqat ikkita parametrga ega bo'ladi;

5) operator-funksiya kelishuv bo'yicha qiymat qabul qiluvchi parametrleriga ega bo'lmashligi kerak;

6) sinf funksiya a'zosi sifatida e'lon qilingan operator funksiyaning birinchi parametri (agar u mavjud bo'lsa) sinf turida bo'lishi kerak. Chunki, aynan shu sinf obyekti uchun mazkur operator chaqiriladi. Birinchi argument ustida hech qanday turga keltirish amali bajarilmashligi kerak;

7) qiymat berish operatorining operator-funksiyasidan tashqari barcha operator funksiyalar vorislik bilan o'tadi;

8) '=' , '(', '[]' va '-->' operatorlarning operator-funksiyalari sinfning **static** bo'lмаган funksiya a'zolari bo'lishi kerak (va ular global funksiya bo'la olmaydi).

Operatorlarni qayta yuklash orqali, sinf chegarasida operatorning mohiyatini tubdan o'zgartirib yuborish mumkin. Lekin bu ishni zarurat bo'lgandagina amalga oshirgan ma'qul. Aks holda bajariladigan amallarda mazmuniy xatolar yuzaga kelishi mumkin.

6.2. Binar operatorlarni qayta yuklash

Binar operatorning operator-funksiyasi sinfning statik bo'lмаган funksiya-a'zosi sifatida e'lon qilinganda u quyidagi sintaksisiga ega bo'lishi kerak:

<qaytariladigan qiymat turi> operatorX(<parametr turi><parametr>);

Bu erda <qaytariladigan qiymat turi> – funksiya qaytaradigan qiymat turi, X – qayta yuklanadigan operator, <parametr turi> – parametr turi va <parametr> – funksiya parametri.

Funksiya parametriga operatorning o'ng tomonidagi obyekt uzatiladi, operatorning chap tomonidagi obyekt esa oshkormas ravishda **this** ko'rsatkichi bilan uzatiladi.

Agar operator-funksiya global deb e'lon qilinsa, u quyidagi ko'rinishga ega bo'ladi:

<qaytariladigan qiymat turi> operatorX (<parametr turi₁><parametr₁>, <parametr turi₂><parametr₂>);

Bu erda funksiya parametrlarining kamida bittasi operator qayta yuklanayotgan sinf turida bo'lishi kerak.

Garchi, operator-funksiya qaytaradigan qiymat turiga hech qanday cheklov bo'lmasa ham, odatda u sinf turida yoki sinfga ko'rsatkich bo'ladi.

Operator funksiyalami yozishning bir nechta misollarini keltiramiz. Bu misollar operatorlarni qayta yuklashning to'liq imkoniyatlarini ochib bermasa ham, uning muhim qirralarini ko'rsatadi.

Birinchi navbatda operator funksiyaning sinfning funksiya-a'zosi ko'rinishida aniqlashni ko'ramiz.

Quyidagi dasturda Nuqta sinfi uchun qo'shish (+) va ayirish (-) operatorlarini qayta yuklash amalga oshirilgan.

```
#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    void Nuqta_Qiymati(int &_x,int &_y){_x=x; _y=y;}
    Nuqta operator+(Nuqta& ob);
    Nuqta operator-(Nuqta& ob);
};
Nuqta Nuqta::operator+(Nuqta& ob)
{
    Nuqta OraliqOb;
    OraliqOb.x=x+ob.x;
    OraliqOb.y=y+ob.y;
    return OraliqOb;
}
```

```
)}
Nuqta Nuqta::operator-(Nuqta& ob)
{
    Nuqta OraliqOb;
    OraliqOb.x=x-ob.x;
    OraliqOb.y=y-ob.y;
    return OraliqOb;
}
int main()
{
    int x,y;
    Nuqta A(100,200), B(50,100),C;
    C=A+B;           // Qayta yuklangan qo'shish operatori amal qiladi.
    C.Nuqta_Qiymati(x,y);
    cout<<" C=A+B amal natijasi: "<<C.x=<<x<< C.y=<<y<<endl;
    A=A-B;           // Qayta yuklangan ayirish operatori amal qiladi.
    A.Nuqta_Qiymati(x,y);
    cout<<" A=A-B amal natijasi: "<<A.x=<<x<< A.y=<<y<<endl;
    return 0;
}
```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagi ko'rinishidagi natijalar chop etiladi:

C=A+B amali natijasi: C.x=150 C.y=300
 A=A-B amali natijasi: A.x=50 A.y=100

Dasturdagi shu narsaga e'tibor berish kerakki, operator-funksiya parametri sinf obyekti adresini olish ko'rinishida aniqlangan. Umuman olganda, argument sifatida obyektni o'zini ham chaqirish mumkin, lekin funksiyadan chiqishda bu obyekt destruktur yordamida yo'qotiladi. Funksiya parametri sinf obyektiga adresini olish ko'rinishida bo'lishining afzalligi shundaki, funksiya chaqirilganda unga obyekt emas, balki obyektga ko'rsatkich uzatiladi va sinf nusxasi uchun chaqiriladigan destruktur unga ta'sir qilmaydi. Operator-funksiyalarning qaytaruvchi qiymati ayni shu sinf turida bo'lib, bu hol obyektlarni nisbatan murakkab

ifodalarda qo'llash imkonini beradi. Masalan, quyidagi amallar dastur uchun ruxsat etilgan til ko'rsatmasi hisoblanadi:

```
C=A+B-C;
```

Ikkinchi tomondan, quyidagi ifoda ham o'rinni:

```
(A+B).Nuqta_Qiymati(x,y);
```

Bu ifodada qo'shish operatorining operator-funksiyasidagi vaqtincha (oraliq) obyektning Nuqta_Qiymati() funksiyasi ishlataladi.

Keyingi misol operator-funksiya parametri sifatida butun turdag'i berilgan holatini namoyon qiladi. Bu berilgan operatorning o'ng tomonida kelishiga e'tibor berish kerak.

```
#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    void Nuqta_Qiymati(int & _x,int & _y){_x=x; _y=y;}
    Nuqta operator+(Nuqta& ob);
    Nuqta operator+(int n);
};
Nuqta Nuqta::operator+(Nuqta& ob)
{
    Nuqta OraliqOb;
    OraliqOb.x=x+ob.x;
    OraliqOb.y=y+ob.y;
    return OraliqOb;
}
Nuqta Nuqta::operator+(int n)
{
    Nuqta OraliqOb;
    OraliqOb.x=x+n;
    OraliqOb.y=y+n;
```

```
return OraliqOb;
}
int main()
{
    int x,y;
    Nuqta A(100,200), B(50,100),C;
    C=A+B; // Parametri sinf turidagi obyekt bo'lgan
             // qayta yuklangan qo'shish operatori amal qiladi.
    C.Nuqta_Qiymati(x,y);
    cout<<" C=A+B amal natijasi: "<<C.x=<<x<<" C.y="<<y<<endl;
    C=A+30; // Parametri sanab o'tiladigan turidagi obyekt bo'lgan
             // qayta yuklangan qo'shish operatori amal qiladi.
    C.Nuqta_Qiymati(x,y);
    cout<<" C=A+30 amal natijasi: "<<C.x=<<x<<" C.y="<<y<<endl;
    return 0;
}
```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagi ko'rinishidagi natijalar chop etiladi:

C=A+B amali natijasi: C.x=150 C.y=300

C=A+30 amali natijasi: C.x=130 C.y=230

Operator-funksiya parametri operatorning o'ng tomonidagi operand ekanligi sababli kompilyator quyidagi ko'rsatmalarini to'g'ri "tushunadi":

C=A+30;

Lekin kompilyator

C=30+A;

ko'rsatmasini qabul qilmaydi.

Bu muammoni operator-funksiyaning "ichki" imkoniyatlari bilan hal qilib bo'lmaydi. Muammoni do'st operator-funksiyalardan foydalanish orqali yechish mumkin. Ma'lumki, do'st funksiyalarga yashiringan this ko'rsatkichi uzatilmaydi. Shuning uchun binar operator-funksiyasi ikkita argumentga ega bo'lishi kerak – birinchisi chap operand uchun, ikkinchisi o'ng operand uchun.

```
#include <iostream.h>
```

```

class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    void Nuqta_Qiymati(int & _x,int & _y){_x=x; _y=y;}
    friend class Nuqta operator+(Nuqta& ob1, Nuqta& ob2);
    friend class Nuqta operator+(Nuqta& ob,int n);
    friend class Nuqta operator+(int n, Nuqta& ob);
};

Nuqta operator+(Nuqta& ob1,Nuqta& ob2)
{
    Nuqta OraliqOb;
    OraliqOb.x=ob1.x+ob2.x;
    OraliqOb.y=ob1.y+ob2.y;
    return OraliqOb;
}

Nuqta operator+(Nuqta& ob,int n)
{
    Nuqta OraliqOb;
    OraliqOb.x=ob.x+n;
    OraliqOb.y=ob.y+n;
    return OraliqOb;
}

Nuqta operator+(int n, Nuqta& ob)
{
    Nuqta OraliqOb;
    OraliqOb.x=ob.x+n;
    OraliqOb.y=ob.y+n;
    return OraliqOb;
}

```

```

int main()
{
    int x,y;
    Nuqta A(100,200),B(50,100),C;
    C=A+B;
    C.Nuqta_Qiymati(x,y);
    cout<<" C=A+B amal natijasi: "<<x<<" C.y="<<y<<endl;
    C=A+30;
    C.Nuqta_Qiymati(x,y);
    cout<<" C=A+30: "<<x<<" C.y="<<y<<endl;
    C=30+A;
    C.Nuqta_Qiymati(x,y);
    cout<<" C=30+A: "<<x<<" C.y="<<y<<endl;
    return 0;
}

Do'st funksiyalarni qayta yuklash hisobiga
C=A+30;
C=30+A;
til ko'rsatmalarini bajarish imkoniyati yuzaga keldi.

```

6.3. Taqqoslash va mantiqiy operatorlarni qayta yuklash

Taqqoslash va mantiqiy operatorlari, garchi binar operatorlar bo'lsa ham ular alohida qaraladi. Chunki ularga mos keluvchi operator-funksiyalar o'zлari aniqlangan sinif turidagi qiymatni emas, balki mantiqiy qiymatlarni qaytarishi kerak (yoki, true va false sifatida qabul qilinuvchi butun son qiymatini). Misol tariqsida, "==" va "&&" operatorlarini qayta yuklashni ko'raylik.

```

#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    Nuqta(){x=0; y=0;}

```

```

Qiymat_xy(int & _x, int & _y){_x=x; _y=y;}
bool operator==(Nuqta ob);
bool operator&&(Nuqta ob);
};

bool Nuqta::operator==(Nuqta ob) {return (x==ob.x && y==ob.y);}
bool Nuqta::operator&&(Nuqta ob) {return (x && ob.x) && (y &&
ob.y);}

int main()
{
    Nuqta nuqta1(10,20),nuqta2(10,25), nuqta3(10,20),nuqta4;
    if(nuqta1==nuqta2) cout<<"nuqta1 va nuqta2 o'zaro teng.\n";
    else cout<<"nuqta1 va nuqta2 o'zaro teng emas.\n";
    if(nuqta1==nuqta3) cout<<"nuqta1 va nuqta3 o'zaro teng.\n";
    else cout<<"nuqta1 va nuqta3 o'zaro teng emas.\n";
    if(nuqta1 && nuqta2) cout<<"nuqta1 && nuqta2 rost.\n";
    else cout<<"nuqta1 && nuqta2 yolg'on.\n";
    if(nuqta1 && nuqta4) cout<<"nuqta1 && nuqta4 rost.\n";
    else cout<<"nuqta1 && nuqta4 yolg'on.\n";
    return 0;
}

```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagilar chop etiladi:

nuqta1 va nuqta2 o'zaro teng emas.
 nuqta1 va nuqta3 o'zaro teng.
 nuqta1 && nuqta2 rost.
 nuqta1 && nuqta4 yolg'on.

Operatorlarni qayta yuklash orqali koordinata nuqtalari orasidagi yangi mazmundagi munosabatlар aniqlandi.

6.4. Qiymat berish operatorini qayta yuklash

Qiymat berish operatori ham binar operator hisoblanadi, lekin uni qayta yuklash bir qator o'ziga xosliklarga ega:

- qiymat berish operatorining operator-funksiyasi global ravishda e'lon qilinishi mumkin emas, ya'ni u faqat sinfning funksiya-a'zosi bo'lishi kerak;

- qiymat berish operatorining operator-funksiyasi hosilaviy sinfga vorislik bilan o'tmaydi;

- kompilyator qiymat berish operatorining operator-funksiyasini hosil qilishi mumkin, agar u sinfda aniqlanmagan bo'lsa.

Kompilyator tomonidan kelishuv bo'yicha hosil qilingan qiymat berish operatori sinfning har bir statik bo'limgan a'zolariga qiymat berish amalini bajaradi. Lekin, agar sinfda ko'rsatkichlar bo'ladigan bo'lsa, ularga bunday qiymat berish operatori ishlamaydi.

Qayd etish kerakki, qiymat berish operatori bajarilgandan keyin chap tomondag'i operand o'zgaradi, chunki unga yangi qiymat beriladi. Shu sababli qiymat berish operatorining operator-funksiyasi uni chaqirilgan obyektga ko'rsatkichni qaytarishi shart. Buning uchun funksiya oshkormas ravishda sinf funksiyalariga birinchi parametr sifatida uzatiladigan this ko'rsatkichini qaytarishi etarli. O'z navbatida funksiyaning this ko'rsatkichini qaytarishi quyidagi ko'rinishdagi qiymat berish amallarini "tushunish" imkonini beradi:

nuqta1=nuqta2=nuqta3;

Quyidagi misol qiymat berish operatorini qayta yuklashni namoyon qiladi:

```

#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    Nuqta(){x=0;y=0;}
    Qiymat_xy(int & _x,int & _y){_x=x; _y=y;}
    bool operator==(Nuqta ob);
    Nuqta & operator=(Nuqta & ob);
};

```

```

bool Nuqta::operator==(Nuqta ob){return (x==ob.x && y==ob.y);}
Nuqta & Nuqta::operator=(Nuqta & ob)
{
    if (this==&ob) return *this;
    x=ob.x; y=ob.y;
    return *this;
}
int main()
{
    int a,b;
    Nuqta nuqta1(10,20),nuqta2(20,25),nuqta3;
    nuqta3=nuqta2;
    if(nuqta2==nuqta3) cout<<"nuqta2 va nuqta3 o'zaro teng.\n";
    else cout<<"nuqta2 va nuqta3 o'zaro teng emas.\n";
    nuqta3=nuqta2=nuqta1;
    if(nuqta1==nuqta3) cout<<"nuqta1 va nuqta3 o'zaro teng.\n";
    else cout<<"nuqta1 va nuqta3 o'zaro teng emas.\n";
    nuqta3.Qiymat_xy(a,b);
    cout<<"nuqta3.x="<<a<<" nuqta3.y="<<b<<endl;
    return 0;
}
Dastur ishlashi natijasida ekranga
nuqta2 va nuqta3 o'zaro teng.
nuqta1 va nuqta3 o'zaro teng.
nuqta3.x=10 nuqta3.y=20
xabarlari chop etiladi.

```

Qiymat berish amalini qayta yuklashda mazmunan xatoga olib keladigan

```

    nuqta1=nuqta1;
    ko'rinishdagi o'zini o'ziga yuklash holati alohida nazorat qilinishi kerak bo'ladi. Chunki qiymat berish operatori bajarilishida oldin chap tarafidagi operand xotirasi tozalanadi va keyinchalik shu joyga o'ng tomondagi

```

operandning haqiqatga to'g'ri kelmaydigan qiymatini joylashtirish ro'y beradi. Shu sababli, yuqoridagi misolda **operator=()** funksiyasi if (this==&ob) return *this; nazorat ko'satmasiga ega va u xatolik ro'y berishiga yo'l qo'ymaydi.

6.5. Unar operatorlarni qayta yuklash

Unar operatorlar uchun faqat bitta operand kerak bo'ladi. Unar operatorni sinfning funksiya-a'zosi ko'rinishida qayta yuklashda bu yagona operand - bu amalni chaqirgan obyektning o'zi hisoblanadi. Shu sababli, unar operatorning operator-funksiyasi statik bo'lmagan funksiya-a'zo sifatida e'lon qilinadi va u quyidagi ko'rinishga ega bo'ladi:

<qaytaruvchi qiymat turi>operatorX();
bu erda <qaytaruvchi qiymat turi> funksiya qaytaradigan qiymat turi, X – qayta yuklanayotgan unar operator.

Agar operator-funksiya global ravishda e'lon qilinganda, u quyidagi sintaksiga javob berishi kerak:

<qaytaruvchi qiymat turi>operatorX(<parametr turi><parametr>);
bu erda <parametr turi> – parametr turi va <parametr> – funksiya parametri.

Quyida qo'shish va ayrish unar operatorlarni qayta yuklashga misol keltirilgan:

```

#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    Qiymat_xy(int &_x,int &_y){_x=x; _y=y;}
    Nuqta operator+();
    Nuqta operator-();
};
Nuqta & Nuqta::operator+(){ x+=x; y+=y; return *this;}

```

```

Nuqta & Nuqta::operator-(){x=-x; y=-y; return *this;}
int main()
{
    int a,b;
    Nuqta n1(-10,20);
    n1+=n1;           // Qayta yuklangan qo'shish operatorini chaqirish
    n1.Qiymat_xy(a,b);
    cout<<n1.x=<<a<<" n1.y=<<b<<endl;
    n1=-n1;           // Qayta yuklangan ayirish operatorini chaqirish
    n1.Qiymat_xy(a,b);
    cout<<n1.x=<<a<<" n.y=<<b<<endl;
    return 0;
}
Dastur ishlashi natijasida ekranda
n1.x=-10n1.y=20
n1.x=10 n1.y=-20
satrlari paydo bo'ladi.

Xuddi shu natijalarga global operator funksiyalarni sinfning do'st
funksiyalari ko'rinishida e'lon qilish orqali erishish mumkin:
friend Nuqta operator+(Nuqta & ob);
friend Nuqta operator-(Nuqta & ob);
Bu funksiyalar aniqlanishi
friend Nuqta operator+(Nuqta & ob) { ob.x+=ob.x; ob.y+=ob.y; return
ob;}
friend Nuqta operator-(Nuqta & ob) { ob.x=-ob.x; ob.y=-ob.y; return
ob;}
Ushbu funksiyalarni chaqirish natijalari yuqoridagi funksiyalar bilan
bir xil bo'ladi.

```

6.6. Inkrement va dekrement operatorlarini qayta yuklash

Inkrement va dekrement operatorlari, ularning prefiks va postfiks
ko'rinishlari bo'lishi hisobiga qayta yuklash nuqtai-nazaridan alohida

kategoriyaga tushadi. Prefiks va postfiks ko'rinishlarni farqlash uchun
quyidagi qoidalarga amal qilinadi:

- prefiks ko'rinishni qayta yuklash, odatdagи unar operatorni qayta
yuklash bilan bir xil;
- postfiks ko'rinish uchun operator-funksiya qo'shimcha int turidagi
parametrga ega bo'ladi.

Amalda bu parametr ishlatilmaydi va funksiyani chaqirishda uning
qiymati 0 bo'ladi (zarurat bo'lganda ishlatalishi mumkin). Bu
parametrning vazifasi – kompilyatorga operatorni postfiks ko'rinish
uchun ishlatalayotganligini bildirishdir.

Quyidagi misolda Nuqta sinfi uchun inkrement va dekrement
operatorlarini qayta yuklash ko'rsatilgan:

```

#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    Qiymat_xy(int &_x,int &_y){_x=x; _y=y;}
    Nuqta & operator++();           // Prefiks inkrementi uchun
    Nuqta operator++(int);          // Postfiks inkrementi uchun
    Nuqta & operator--();           // Prefiks dekrementi uchun
    Nuqta operator--(int);          // Postfiks dekrementi uchun
};
Nuqta & Nuqta::operator++(){x++; y++; return *this;}
Nuqta Nuqta::operator++(int) { Nuqta Oraliq=*this; ++*this; return
Oraliq; }
Nuqta & Nuqta::operator--(){x--; y--; return *this;}
Nuqta Nuqta::operator--(int) { Nuqta Oraliq=*this; --*this; return
Oraliq; }
int main()
{

```

```

int a,b;
Nuqta n1(-10,20, n2(15,25), n3;
++n1; // Prefiks inkrement operatorini chaqirish
n1.Qiymat_xy(a,b);
cout<<"(++n1).x=" <<a <<"\t(++n1).y=" <<b <<endl;
n1++; // Postfiks inkrement operatorini chaqirish
n1.Qiymat_xy(a,b);
cout<<"(n1++) .x=" <<a <<"\t(n1++).y=" <<b <<endl;
n3=--n2; // Prefiks dekrement operatorini chaqirish
n3.Qiymat_xy(a,b);
cout<<"n3=--n2; => n3.x=" <<a <<"\t n3.y=" <<b <<endl;
(n3=n1--).Qiymat_xy(a,b); // Postfiks dekrement operatorini
// chaqirish
cout<<"(n3=n1--).x=" <<a <<"\t (n3=n1--).y=" <<b <<endl;
n1.Qiymat_xy(a,b);
cout<<"n1.x=" <<a <<"\t n1.y=" <<b <<endl;
n2.Qiymat_xy(a,b);
cout<<"n2.x=" <<a <<"\t n2.y=" <<b <<endl;
return 0;
}

Dastur ishlashi natijasida ekranga
(++n1).x=11    (++n1).y=21
(N1++).x=12    (n1++).y=22
n3=--n2; =>n3.x=14  n3.y=24
(n3=n1--).x=12 (n3=n1--).y=22
n1.x=11    n1.y=22
n2.x=14    n2.y=24

```

xabarlari chiqadi.

Dasturda inkrement va dekrement operatorlarining prefiks va postfiks ko'rinishlarini qayta yuklashni amalga oshirishda o'ziga xos yo'l tarlangan. Masalan, inkrement operatorining prefiks ko'rinishi uchun aniqlangan operator-funksiyaning qaytaradigan qiymati sinf obyektiga murojaat, chunki inkrement operatorining postfiks ko'rinish uchun

aniqlangan operator-funksiya shu funksiyani chaqiradi va o'zgargan obyektni qaytarib olishi kerak. Umuman olganda, bu funksiyalarni bir-biriga bog'liqmas ravishda aniqlash mumkin:

```
Nuqta Nuqta::operator++() { x++; y++; return *this; }
```

```
Nuqta Nuqta::operator++(int) { x++; y++; return *this; }
```

Lekin bu variantda bir xil amallar ketma-ketligini takror yoziladi va inkrement operatorini turlicha talqin qilish bilan bog'liq xatolarni yuzaga kelishiga zamin bo'ladi. Ma'qul variant - bu operatorning prefiks ko'rinishining operator-funksiyasida operator mazmuni aniqlanadi va postfiks ko'rinishni qayta yuklash unga tayanadi.

Endi inkrement va dekrement operatorlarini do'st funksiyalar orqali qayta yuklashni ko'ramiz. Shunga e'tibor berish kerakki, do'st funksiyaga adres olish (&) ko'rinishidagi argument uzatilishi va u o'zgartirilib funksiya tomonidan qaytarilishi kerak bo'ladi.

```
#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    Qiymat_xy(int &_x,int &_y){_x=x; _y=y;}
    friend Nuqta & operator++(Nuqta &); // Prefiks inkrement
    friend Nuqta operator++(Nuqta&, int); // Postfiks inkrement
    friend Nuqta & operator--(Nuqta&); // Prefiks dekrement
    friend Nuqta operator--(Nuqta&, int); // Postfiks dekrement
};
Nuqta & operator++(Nuqta & ob) { ob.x++; ob.y++; return ob; }
Nuqta operator++(Nuqta & ob,int) { Nuqta Oraliq=ob; ++ob; return
Oraliq; }
Nuqta & operator--(Nuqta & ob) { ob.x--; ob.y--; return ob; }
Nuqta operator--(Nuqta & ob,int) { Nuqta Oraliq=ob; --ob; return
Oraliq; }
```

```

int main()
{
    int a,b;
    Nuqta n1(-10,20);n2(15,25),n3;
    ++n1; //Prefiks inkrement operatorini chaqirish
    n1.Qiymat_xy(a,b);
    cout<<"(++n1).x="<<a<<"\t(+n1).y="<<b<<endl;
    n1++; //Postfiks inkrement operatorini chaqirish
    n1.Qiymat_xy(a,b);
    cout<<"(n1++) .x="<<a<<"\t(n1++).y="<<b<<endl;
    n3=--n2; //Prefiks dekrement operatorini chaqirish
    n3.Qiymat_xy(a,b);
    cout<<"n3=--n2; => n3.x="<<a<<"\t n3.y="<<b<<endl;
    (n3=n1--).Qiymat_xy(a,b); // Postfiks dekrement operatorini
    chaqirish
    cout<<"(n3=n1--).x="<<a<<"\t (n3=n1--).y="<<b<<endl;
    n1.Qiymat_xy(a,b);
    cout<<"n1.x="<<a<<"\t n1.y="<<b<<endl;
    n2.Qiymat_xy(a,b);
    cout<<"n2.x="<<a<<"\t n2.y="<<b<<endl;
    return 0;
}

Dastur ishlashi natijasida ekranga xuddi oldingi misoldagidek
xabarlar chop etiladi.

Yuqorida qayd qilingandek, int turidagi argument odatda belgilash
uchun ishlataladi, lekin zarur bo'lganda ishlatalishi mumkin. Bunga misol:

```

```

#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    Nuqta(){x=0; y=0;}

```

```

    Qiymat_xy(int & _x,int & _y){_x=x; _y=y;}
    Nuqta &operator++(int);
}
Nuqta &Nuqta::operator++(int n)
{
    if (n!=0) { x+=n; y+=n; }
    else { x++; y++; }
    return *this;
int main()
{
    Nuqta n1(10,20);
    n1.operator++(100); //100 soniga inkrement
    return 0;
}

```

Bu holatning o'ziga xosligi shundaki, postfiks inkrement operatorining operator-funksiyasini oshkor ravishda chaqirishga to'g'ri keladi. Chunki kompilyator «n1++(100);» ko'rsatmasining operatorgacha bo'lgan qismini alohida ajratib «n1++» ko'rsatmasi deb tushunadi.

6.7. Indekslash operatorini qayta yuklash

Kvadrat qavslar ('[', ']') bilan yoziladigan indekslash operatori binar operator hisoblanadi va u qayta yuklanishida operator-funksiya sinfning bitta argumentli statik bo'Imagan funksiya-a'zosi sifatida aniqlanishi kerak. Funksiya argumenti ixtiyoriy turda bo'lishi va u sinf obyektlari massivining indeksi deb qabul qilinadi. Quyidagi misol buni namoyon qiladi:

```

#include <iostream.h>
class BS_Massiv
{
    int max_index;
    int * k_butun;
public:
    BS_Massiv(int elem_soni);

```

```

~BS_Massiv(){delete k_butun;}
int & operator[](int index);
};

BS_Massiv::BS_Massiv(int elem_soni)
{
    k_butun=new int[elem_soni];
    max_index=elem_soni;
}
int & BS_Massiv::operator[](int index)
{
    static int index_xato=-1;
    if(index>=0 && index<max_index) return k_butun[index];
    else
    {
        cout<<"Xato: Massiv chegarasidan chiqildi!" <<endl;
        return index_xato;
    }
}
main()
{
    BS_Massiv vector(5);
    for(int i=0;i<5;i++) vector[i]=i;
    for(int i=0;i<=5;i++) cout<<" vector["<<i<<"]="<<vector[i]<<endl;
    return 0;
}

```

Dasturda 5 ta butun son turidagi elementlardan tashkil topgan vector massivi **BS_Massiv** sinfining obyekti sifatida e'lon qilingan va unga qiymatlar berilib, keyin chop qilingan. Indeks argumenti $i=5$ bo'lganda xatolik haqida xabar beriladi. Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagilar chiqadi:

```

vector[0]=0
vector[1]=1

```

```

vector[2]=2
vector[3]=3
vector[4]=4
Xato: Massiv chegarasidan chiqildi!
vector[5]=-1

```

Shunga e'tibor berish kerakki, **operator[]** funksiyasi adres orqali qiymat qaytaradi (sonni o'zini emas) va shu sababli bu funksiyani qiymat berish operatorining ikki tomonida ham qo'llash imkonи yuzaga keladi.

6.8. Funksiyalarni chaqirish operatorini qayta yuklash

Qavslar vositasida amalga oshiriladigan funksiyani chaqirish operatori quyidagi sintaksisiga ega bo'lgan binar operator hisoblanadi:

<ifoda>(<ifodalar ro 'yxati>).

Bu erda *<ifoda>* – birinchi operand, hamda *<ifodalar ro 'yxati>* – majburiy bo'limgan ikkinchi operanddir. Funksiyani chaqirish operatorining operator-funksiyasi sinfning statik bo'limgan funksiya-a'zo ko'rinishida e'lon qilinishi kerak. Funksiyani chaqirish operatorini qayta yuklashga zarurat, odatda ko'p parametrni talab qiladigan amallarni bajarishda yuzaga keladi.

Funksiyani qayta yuklash operatori qayta yuklanganda, u faqat qavs ichidagi o'zi e'lon qilingan sinf obyektlariga bo'lgan murojaatni o'zgartiradi, lekin funksiya chaqirilishi jarayoniga ta'sir qilmaydi.

Funksiyani chaqirish operatorini qayta yuklashga misol ko'raylik:

```

#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    Oliymat_xy(int &_x,int &_y){_x=x; _y=y;}
    Nuqta &operator()(int dx, int dy)
    {
        x+=dx; y+=dy;
    }
}
```

```

    return *this;
}
};

int main()
{
    int x,y;
    Nuqta n1,n2;
    n2=n1(5,10); // Operator-funksiyani chaqirish
    n2.Qiymat_xy(x,y);
    cout<<"1-chaqirishda: N2.x=" <<x <<" N2.y=" <<y <<endl;
    n2=n2(1,2); // Qayta yuklangan funksiyani chaqirish operatori
    n2.Qiymat_xy(x,y);
    cout<<"2-chaqirishda: N2.x=" <<x <<" N2.y=" <<y <<endl;
    return 0;
}

```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagi satrlar chiqadi:

1-chaqirishda: n2.x=5 n2.y=10

2-chaqirishda: n2.x=6 n2.y=12

Keltirilgan misol uchun «Nuqta n1(5,10);» va «n1(5,10);» ifodalarini o‘zaro chalkashtirmaslik kerak. Birinchi ifoda sinfning parametrligi konstruktoriga murojaatni anglatса, ikkinchisi – qayta yuklangan operator funksiyani chaqirish kerakligini bildiradi. Misol shuni ko‘rsatadiki, funksiyani chaqirish operatorini qayta yuklash amalga oshirilgan sinf obyektiga funksiya vositasida murojaat qilish mumkin.

6.9. Sinf a’zolariga murojaat operatorlarini qayta yuklash

Sinf a’zolariga murojaat operatorlarini qayta yuklash a’zolariga murojaat operatorini (“->”) qayta yuklash orqali amalga oshiriladi (“.” operatori qayta yuklanmaydi). Bu operator unar hisoblanadi va uning operator-funksiyasi sinfning statik bo‘limgan a’zosi qilib e’lon qilinishi kerak. Mos operator funksiyaning ko‘rinishi quyidagicha:

<sinf nomi> * operator->() {<til ko‘rsatmalar>};

Bu erda <sinf nomi>- operator tegishli bo‘lgan sinf nomi. Sinf a’zolarini tanlash operatorini qayta yuklash, odatda qo’llanishi ayni

paytda o‘rinli yoki yo‘qligini nazorat qiluvchi ”ongli” ko‘rsatkichlarni amalga oshirishda ishlataladi.

Sinf a’zolarini tanlash operatorini qayta yuklashga misol keltiramiz:

```

#include <iostream.h>
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y){x=_x; y=_y;}
    Nuqta(){x=0; y=0;}
    Qiymat_X(){return x;}
    Qiymat_Y(){return y;}
    Nuqta &operator->();
};

```

Nuqta * Nuqta::operator->()

```

{
    cout<<"Obyekt elementiga murojaat: ";
    return this;
}

```

int main()

```

{
    Nuqta n(5,10);
    // murojaat operatorining operator-funksiyasini chaqirish
    cout<<n->x = " <<n->Qiymat_X() << endl;
    cout<<n->y = " <<n->Qiymat_Y() << endl;
    return 0;
}

```

Dastur bajarilganda, ekranga quyidagi satrlar chop etiladi:

Obyekt elementiga murojaat: n->x = 5

Obyekt elementiga murojaat: n->y = 10

Kompilyator tomonidan «n->Qiymat_X()» ko‘rsatmasini

(n.operator->())->Qiymar_X()
ko'rinishida talqin qilinishi operator funksiyani qanday bajarilishining ichki mohiyatini o'chib beradi.

6.10. new va delete operatorlarini qayta yuklash

Xotirani dinamik ravishda ajratish va tozalash (qaytarish) vazifasini amalga oshiruvchi **new** va **delete** operatorlari bajarilganda mos ravishda standart aniqlangan operator **new()** (yoki operator **new []()**- massiv uchun qo'llanilganda) va operator **delete()** (yoki operator **delete[]()**- massiv uchun qo'llanilganda) maxsus funksiyalari chaqiriladi.

Bundan keyin alohida zarurat bo'lmasa, bu funksiyalarning massiv varianti qaralmaydi va bittasi uchun aytilgan fikrlar ikkinchisi uchun ham o'tinli deb hisoblanadi.

Umuman olganda, **new** va **delete** operatorlari ikki xil variantda qayta yuklanishi mumkin:

```
::operator new()           // Global (standart);
::operator delete()         // Global (standart);
<sinfnomi>:: operator new() // Sinf funksiyasi;
<sinfnomi>:: operator delete() // Sinf funksiyasi.
```

Sinfda aniqlangan operator **new()** operator-funksiya sinfning statik a'zosi bo'lib, u sind obyektlari uchun global ::operator **new()** funksiyasini yashiradi (berkitadi).

Global ::operator **new()** – operator funksiyaning o'zi ham qayta yuklanishi (sinfdan tashqarida) va qayta yuklanuvchi funksiyalarning turli prototipga ega bir nechta variantlari bo'lishi mumkin.

Foydalanuvchi tomonidan aniqlanadigan **new** operatorining operator-funksiyasi **void*** qiymatini qaytarishi kerak va birinchi parametr sifatida **size_t** turidagi parametrga ega bo'lishi kerak. Oxirgi parametr <stddef.h> sarlavha faylida **unsigned int** ko'rinishida aniqlangan. **new** operatorini qayta yuklash uchun quyidagi prototipdan foydalaniladi:

```
void * operator new(size_t size); // Bitta obyekt
void * operator new[](size_t size); // Obyektlar massivi
```

Bu prototiplar <new.h> sarlavha faylida joylashgan. Shu sababli, agar **new** va **delete** operatorlarini qayta yuklash zarur bo'lganda bu faylni dasturga qo'shish kerak bo'ladi.

Shunga e'tibor berish kerakki, **new** operator-funksiyasidagi **size** parametrining baytlardagi o'lchamini (**sizeof(size)**), ya'ni xotiradan ajratilishi kerak sohaning baytlardagi o'lchamini operator-funksiya uchun kompyulyatorning o'zi hisoblab beradi. Operator funksiyaga bu parametrning qo'yilishiga sabab shundaki, hosilaviy sinflar operator **new()** va operator **new[]()** funksiyalarini vorislik bilan oladi va hosilaviy sind obyektlarining o'lchami tayanch sind obyektlari o'lchamidan farq qilishi mumkin.

Agar xotiradagi oldin ajratilgan joyni qaytadan "taqsimlash" zarur bo'lsa, **new** operatorining qo'shimcha parametrga ega bo'lgan **joylashuvchi shaklidan** foydalanish mumkin. Mos operator-funksiya sintaksisi quyidagi ko'rinishiga ega:

```
void* operator new(size_t size, void* p);      // Obyektlar uchun
void* operator new(size_t Type_size, void* p); // Obyektlar massivi
uchun
```

Odatda **new** operatorining joylashuvchi shaklidan global obyektlar uchun, turga keltirish amali bajarilgan holda qo'llaniladi. Bu variantda absolut adres bo'yicha oldindan ajratilgan joyga obyektni joylashtirish amalga oshiriladi. Ko'rsatilgan adres uyumdan bo'lishi shart emas. Joylashadigan obyekt o'lchami ko'rsatilgan sohada o'lchamidan kichik bo'lgan hollarda ajratilgan sohani korrekt ravishda tozalash foydalanuvchi zimmasiga yuklatiladi, chunki **delete** operatori to'g'ri ishlashiga kafolat yo'q.

Qayta yuklangan **new** operatorini chaqirish sintaksisi quyidagicha:

```
<::>new<tur uzunligi><tur nomi><(<initsializator>)>
```

yoki

```
<::>new<tur uzunligi>(<tur nomi>) <(<initsializator>)>
```

Bu erda: <::> – shart bo'lмаган, ko'rinish sohasiga ruxsat berish operatori; <tur uzunligi> – operator **new()** funksiyasining size parametri, ko'rsatilmasligi mumkin; <tur nomi> – xotira ajratiladigan berilganning nomi; <(<initsializator>)> – <tur nomi> turining konstruktori uchun

uzatiladigan boshlang'ich qiymatlar ro'yxati (ro'yxat ko'rsatilmasligi mumkin).

Sintaksis shuni ko'rsatadiki, **new** operatorini obyektga boshlang'ich qiymat berish bilan chaqirish mumkin. Lekin, bu operatorni obyektlar massivi uchun chaqirilganda initsializatsiyani ishlatalib bo'lmaydi va obyektlarning boshlang'ich qiymatlari noaniq bo'ladi.

Global **new** va **delete** operatorlarini qayta aniqlash va qayta yuklashga misol keltiramiz:

```
// Global new operatorini qayta aniqlash
void* operator new(size_t size)
{
    cout<<"Xotiradan "<<size <<" bayt ajratishga so'rov bo'ldi\n";
    return malloc(size);
}
void operator delete(void *p)
{
    cout<<"Xotirani bo'shatish!\n";
    free(p);
}
// Global new operatorini qayta yuklash
void* operator new(size_t size, char * fname, int line)
{
    cout<<fname<<" faylining "<<line<<"-qatorida \n";
    cout<<size <<" bayt ajratishga so'rov bo'ldi!\n";
    return malloc(size);
}
int main()
{
    char fayl_nomi[]="new_quyk.cpp";
    int qator=5;
    long * plnt = new long;      // Global new operatorini chaqirish
    delete plnt;                // Global delete operatorini chaqirish
```

```
plnt = new(fayl_nomi,qator) long; // Qayta yuklangan new
operatorini
// chaqirish.
// Global delete operatorini
chaqirish
{
    delete plnt;
    return 0;
}
Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagi satrlar chop etiladi:
Xotiradan 4 bayt ajratishga so'rov bo'ldi
Xotira bo'shatildi!
new_quyk.cpp faylining 5-qatorida
4 bayt ajratishga so'rov bo'ldi!
Xotira bo'shatildi!
Navbatdagi misolda global new operatorining joylashuvchi
shaklidan foydalanish ko'rsatilgan.
// Global new operatorini qayta aniqlash
void* operator new(size_t size,void * krst)
{
    cout<<"Obyekt ko'rstatilgan adresga joylandi\n";
    return krst;
}
void Tizimni_tekshirish() {cout<<"Tizim normal ishlaypti!\n";}
class Nuqta
{
    int x,y;
public:
    Nuqta(int _x,int _y)
    {
        x=_x; y=_y;
        cout<<" Obyektlar berilgan qiymatlar bilan initsializasiyalandi.\n";
        cout<<" x="<<x<<" y="<<y<<"\n";
    }
    Nuqta()
```

```

{
    x=0; y=0;
    cout<<" Obyektlar kelishuv bo'yicha initsializasiyalandi.\n";
    cout<<" x="<<x<<" y="<<y<<"\n";
}
~Nuqta() { cout<<"Nuqta::~Nuqta() ishladi\n";}
};

Nuqta nuqta; // Global obyekt
int main()
{
    Tizimni_tekshirish(); // Qandaydir ishni bajarish
    Nuqta * krst=new(nuqta) Nuqta(10,20);
    // Endi obyektni initsializatsiyalash mumkin!
    krst->Nuqta::~Nuqta();
    return 0;
}

Dastur natijasi quyidagi xabarlar bo'ldi:
Obyektlarni kelishuv bo'yicha initsializasiyalandi.
x=0 y=0
Tizim normal ishlaypti!
Obyekt ko'rstatilgan adresga joylandi
Obyektlarberilgan qiymatlar bilan inisializasiyalandi.
x=10 y=20
Nuqta::~Nuqta() ishladi
Nuqta::~Nuqta() ishladi

Keyingi dastur lokal new operatorini qayta yuklashni sinf ichida
joylashuvchi shaklidan foydalangan holda amalga oshirishga misol:
class Satr
{
    union { char ch; char buf[81]; };
public:
    Satr(char c='0'): ch(c) { cout<<"Satr sinfining belgili
konstruktori\n"; }

```

```

Satr(char * s) {cout<<"Satr sinfining satrli konstruktori\n";
strcpy(buf,s); }
~Satr(){ cout<<"Satr::~Satr()\n"; }
// new operatorining joylashuvchi sintaksisi
void* operator new(size_t, void * buffer) { return buffer; }
};

char satr_buffer[sizeof(Satr)]; // Xotira buferi
int main()
{
    Satr * krst=new(satr_buffer) Satr("C++"); // Satrni buferga
    joylashirish
    cout<<"satr_buffer"<<satr_buffer<<endl;
    krst->Satr::~Satr(); // Destruktorni oshkor ravishda chaqirish
    krst=new(satr_buffer)Satr("c"); // 'c' belgisini satr boshiga
    joylashirish
    cout<<"satr_buffer[0]=""<<satr_buffer[0]<<endl;
    cout<<"Buferning yangi qiymati"\n<<endl;
    cout<<"satr_buffer="<<satr_buffer<<endl;
    krst->Satr::~Satr(); // Destruktorni oshkor ravishda chaqirish
    return 0;
}

Dasturda global obyekt satr_buffer satri yaratiladi va shu xotira
sohasiga Satr sinfi obyekti "C++" qiymati bilan joylashtiriladi. Oshkor
ravishda sinf destruktori chaqirish orqali sinf obyekti yo'qotiladi. Keyin,
xuddi shu adresda Satr sinfining ikkinchi obyekti 'c' belgisi bilan
yaratiladi, xotiraning satr_buffer adresli sohasida satr qiymat chop etiladi
va sinf obyekti yo'qotiladi.
Dastur ishlashi natjasida ekranda
Satr sinfining satrli konstruktori
satr_buffer=C++
Satr::~Satr()
Satr sinfining belgili konstruktori
satr_buffer[0]=c
Bufferning yangi qiymati

```

```
satr_buffer=c++  
Satr::~Satr()  
xabarlar chop etiladi.
```

6-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. Operatorlarni qayta yuklash mohiyati nimada?
2. Nima uchun ayrim operatorlar qayta yuklanmaydi?
3. Qaysi holatlarda operator -funksiya do'st funksiya ko'rinishida aniqlanadi?
4. Binar operatorning operator-funksiyasining birinchi parametriga qanday talablar qo'yiladi?
5. Inkrement va dekrement amallarini qayta yuklashda ularning postfiks yoki infiks ko'rinishlari qanday inobatga olinadi?
6. Qiymat berish operatorini qayta yuklashning o'ziga xosligi nimada?

7. Polimorfizm va virtual funksiyalar

7.1. Vaqtli va kechiktirilgan bog'lanishlar. Dinamik polimorfizm

C++ tilida polimorfizm ikki usulda qo'llab-quvvatlanadi. Birinchisi, funksiya va operatorlarni qayta yuklash vositasi bilan kompilyasiya paytida. Polimorfizmning bu ko'rinishiga *statik polimorfizm* deyiladi, chunki u dastur bajarilishidan oldin, ya'ni kompilyatsiya va jamlash (komponovka) paytida funksiya identifikatorlarini fizik adreslar bilan *vaqtli bog'lash* orqali amalga oshiriladi. Ikkinchisida, dastur bajarilishida virtual funksiyalar vositasida. Dastur kodida virtual funksiyaga murojaatni uchratgan kompilyator, bu chaqirishni faqat belgilab qo'yadi, funksiya identifikatorini adres bilan bog'lashni dasturni bajarish bosqichiga qoldiradi. Bu jarayonga *kechiktirilgan bog'lanish* deyiladi.

Virtual funksiya – bu shunday funksiyaki, uni chaqirish va mos amallarni bajarish, uni chaqirgan obyekt turiga bog'liq bo'ladi. Obyekt dastur bajarilish jarayonida qaysi funksiyani chaqirish kerakligini aniqlaydi. Polimorfizmning bu ko'rinishiga *dinamik polimorfizm* deyiladi. Dinamik polimorfizmni amalga oshirishning asosi sifatida C++ tilidagi tayanch sinfga ko'rsatkichni aniqlanishidir. O'z navbatida, bu ko'rsatkich nafaqat tayanch sinfga, balki shu sinfning vorisi bo'lgan ixtiyoriy sinf obyektinga ko'rsatishi mumkin. Sinflarning bu xossasi vorislididan kelib chiqadi, chunki har qanday voris sinf obyekti tayanch sinf turida bo'ladi. Dasturni yig'ish paytida (komponovka paytida) tayanch sinfga ko'rsatkich egasi bo'lgan foydalanuvchi tomonidan qaysi sinf obyekti yaratilishi noma'lum bo'ladi. Shu sababli, ko'rsatkich o'z obyekti bilan faqat dastur ishlashi paytidagini, ya'ni dinamik ravishda bog'lanishi mumkin. Tarkibida hech bo'limganda bitta virtual funksiyasi bo'lgan sinf *polimorf sinf* deyiladi. Har bir polimorf turdag'i berilganlar uchun kompilyator *virtual funksiyalar jadvalini* yaratadi va shu jadvalga sinfning har bir obyektinga yashiringan ko'rsatkichni joylashtiradi. Kompilyator virtual funksiyalar jadvaliga ko'rsatkichni initsializatsiya qiluvchi kod bo'lagini polimorf sinf konstraktori boshlanishiga joylashtiradi. Virtual funksiya chaqirilganda ushbu kod virtual funksiyalar jadvaliga ko'rsatkichni topadi va jadvaldag'i mos funksiya adresiga o'tish bilan funksiya chaqirilishi ro'y beradi.

Jadval 7.1. Sinf virtual funksiyalar jadvali

Sinf shajarasi va ko'rsatgichlar	Ko'rsatgich qiyamatining turi	Sinflardagi virtual funksiyalarning adreslari		
		f1()	f2()	...
Tayanch * tayanch;	Tayanch	Adres ₁₁	Adres ₂₁	...
Voris1 * voris1; // Tayanch vorisi	Voris1	Adres ₁₂	Adres ₂₂	...
Voris2 * voris2; // Tayanch vorisi	Voris2	Adres ₁₃	Adres ₂₃	...
...

Ma'lumki, hosilaviy sinf obyekti yaratilishida tayanch sinf konstruktori chaqiriladi. Ayni shu bosqichda virtual funksiyalar jadvali va unga ko'rsatkich hosil bo'ladi. Hosilaviy sinf konstruktori chaqirilgandan keyin virtual funksiyalar jadvaliga ko'rsatkich, shu sinf obyekti uchun qayta aniqlangan virtual funksiya variantini ko'rsatish uchun moslanadi (agar u mavjud bo'lsa).

Ko'rinish turibdiki, kechiktirilgan bog'lanishni amalga oshirish muayyan bir resurslar sarflashni taqoza etadi va undan oqilona foydalanish zarur bo'ladi.

7.2. Virtual funksiyalar

Mazmunidan kelib chiqqan holda virtual funksiyaga boshqa tavsiflarni berish mumkin:

1) chaqirish interfeysi (prototipi) ma'lum, amalga oshirilishi umumiyligi ko'rinishda berilishi mumkin bo'lmadan, faqat konkret holatlardagini aniqlanadigan funksiyalarga *virtual funksiyalar* deyiladi;

2) *virtual funksiya* – bu chaqirilishi uchun qanday ifoda ishlatalishidan qat'iy nazar obyekt uchun to'g'ri (mos) funksiya chaqirilishini kafolatlaydigan funksiyadir.

Faraz qilaylik, tayanch sinfda funksiyaning virtual e'loni, hosilaviy sinfda ham xuddi shu funksiya e'loni bo'lsin. U holda hosilaviy sinf obyektlari uchun hosilaviy sinf funksiyasi chaqiriladi, agar ular chaqirilishida tayanch sinfga ko'rsatkich yoki murojaat ishlataligan bo'lsa ham.

```
class Tayanch
{
public:
    Tayanch(int _x) {x=_x;}
    virtual int Qiymat_X(){return x;}
    virtual void Chop_X();
private:
    int x;
}
void Tayanch::Chop_X() {cout<<"Tayanch::x="<<Qiymat_X()<<'\n';}
class Hosila1: public Tayanch
{
public:
    Hosila1(int _x): Tayanch(_x){}
    void Chop_X();
}
void Hosila1::Chop_X() {cout<<"Hosila1::x="<<Qiymat_X()<<'\n';}
class Hosila2: public Tayanch
{
public:
    Hosila2(int _x): Tayanch(_x){}
    void Chop_X();
}
void Hosila2::Chop_X() {cout<<"Hosila2::x="<<Qiymat_X()<<'\n';}
int main(int argc, char* argv[])
{
    Tayanch * tayanch=new Tayanch(10);
    Hosila1 * hos1=new Hosila1(20);
    Hosila2 * hos2=new Hosila2(30);
    tayanch->Chop_X();
    tayanch=hos1;
    tayanch->Chop_X();
}
```

```
tayanch=hos2;
tayanch->Chop_X();
return 0;}
```

Hosilaviy sinflardagi **Chop_X()** funksiyalari virtual hisoblanadi, chunki u Tayanch tayanch sinfida virtual deb e'lon qilingan. Virtual funksiyalarni chaqirish uchun quyidagi kodlar ishlataligan:

```
tayanch=hos1;
tayanch->Chop_X();
tayanch=hos2;
tayanch->Chop_X();
```

Sinflardagi **Chop_X()** funksiyalari virtual bo'lganligi uchun har bir obyektning o'z funksiyasi chaqiriladi. Hosila1 va Hosila2 sinflarida **Chop_X()** funksiyalar Tayanch tayanch sinfidagi **Chop_X()** funksiyasini qayta aniqlaydi. Agar hosilaviy sinfda **Chop_X()** funksiyasi qayta aniqlanmasa, kelishuv bo'yicha tayanch sinfdagi **Chop_X()** funksiyasi amal qiladi.

Yuqoridagi dastur ishlashi natijasida ekranga

```
Tayanch::x=10
Hosila1::x=20
Hosila2::x=30
```

natijalar chop etiladi:

Funksiyalarni ko'rsatkich va adresni olish amallari yordamida chaqirishda quyidagi qoidalarga amal qilinadi:

- virtual funksiyani chaqirish uni chaqirayotgan obyekt turiga mos ravishda hal qilinadi;
- virtual bo'limgan funksiyalarni chaqirish ko'rsatkich turiga mos ravishda amalga oshiriladi.

Virtual funksiyalar faqat qandaydir sinfga tegishli obyektlar uchun chaqirilishini inobatga oladigan bo'lsak, global yoki statik funksiyalarni virtual deb e'lon qilish mumkin emas. **virtual** kalit so'zi hosilaviy sinfda funksiyani qayta aniqlashda ishlatalishi mumkin, lekin bu majburiy emas.

Tayanch sinfdagi virtual funksiyalar shu sinfda aniqlanishi kerak, agar ular so'f virtual deb e'lon qilingan bo'lmasa. Hosilaviy sinfda e'lon

qilingan funksiya tayanch sinfdagi virtual funksiyani qayta aniqlaydi, agar uning nomi virtual funksiya nomi bilan mos tushsa, ular bir xil miqdordagi va turlari mos kelgan parametrlerga ega bo'lsa. Agar funksiya virtual funksiyadan hattoki bitta parametri bilan farq qilsa, u holda hosilaviy sinfdagi bu funksiya yangi hisoblanadi va qayta aniqlash ro'y bermaydi. Hosilaviy sinfdagi funksiya virtual funksiyadan faqat qaytaruvchi qiymati bilan farqlanmaydi, ularning parametrler ro'yxati turlicha bo'lishi kerak.

Quyidagi misolda virtual funksiya tayanch sinfdagi o'zi bilan bir xil prototipga ega virtual funksiyani qayta aniqlaydi.

```
#include <iostream.h>
class Tayanch
{
    int x;
public:
    virtual void Qiymat(int _x) { x=_x; cout<<"Tayanch::x = "<<x<<'\n';
}
    virtual void Chop_Qilish(Tayanch * p0b) { Qiymat(10); }

class Hosila: public Tayanch
{
    int x,y;
public:
    virtual void Qiymat(int _x,int _y)
    {
        x=_x; y=_y;
        cout<<"Hosila::x = "<<x<<" Hosila::y = "<<y<<'\n';
    }
    virtual void Chop_Qilish(Tayanch * p0b) { Qiymat(15,20); }

int main()
{
    Tayanch * p0b1=new Tayanch;
    Tayanch * p0b2=new Hosila;
```

```

// Tayanch sinfidan virtual Chop_Qilish() funksiyasini chaqirish
pOb1->Chop_Qilish(pOb1);
// Hosila sinfidan virtual Chop_Qilish() funksiyasini chaqirish
pOb2->Chop_Qilish(pOb1);
// Hosila sinfidan virtual Chop_Qilish() funksiyasini chaqirish
pOb2->Chop_Qilish(pOb2);
return 0;
}

```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagilarni chop etadi:

```

Tayanch::x = 10
Hosila::x = 15 Hosila::y = 20
Hosila::x = 15 Hosila::y = 20

```

Keltirilgan misolda tayanch va hosilaviy sinflar ikkita bir xil nomdagi virtual funksiyalarga ega. Lekin kompyulyator ularni turlicha talqin qiladi. **Qiymat()** funksiyasining prototipi hosilaviy sinfda o‘zgarganligi sababli, u mutlaqo boshqa virtual funksiya deb qaraladi. Ikkinci tomondan, hosilaviy sinfdagi **Chop_Qilish()** funksiyasi tayanch sinfdagi mos virtual funksiyaning qayta aniqlanishi deb qaraladi.

7.2. Virtual va novirtual funksiyalar

Quyidagi misolda ko‘rsatkich orqali chaqirilganda virtual va novirtual funksiyalar o‘zini qanday tutishi ko‘rsatilgan:

```

#include <iostream.h>
class Tayanch
{
public:
    virtual void Virtual_Fun(){cout<<"Tayanch::Virtual_Fun()\n";}
    void NoVirtual_Fun(){cout<<"Tayanch::NoVirtual_Fun()\n";}
};
class Hosila: public Tayanch
{
public:
    virtual void Virtual_Fun(){ cout<<"Hosila::Virtual_Fun()\n";}

```

```

void NoVirtual_Fun(){cout<<"Hosila::NoVirtual_Fun()\n";}
int main()
{
    Hosila hosila;
    Hosila * pHosila = &hosila;
    Tayanch * pTayanch = &hosila;
    // Hosila sinfidan Virtual_Fun() funksiyasini chaqirish
    pTayanch->Virtual_Fun();
    // Tayanch sinfidan NoVirtual_Fun() funksiyasini chaqirish
    pTayanch->NoVirtual_Fun();
    // Hosila sinfidan Virtual_Fun() funksiyasini chaqirish
    pHosila->Virtual_Fun();
    // Hosila sinfidan NoVirtual_Fun() funksiyasini chaqirish
    pHosila->NoVirtual_Fun();
    return 0;
}

```

Dastur bajarilishi natijasida ekranga quydagи satrlar chop etiladi:

```

Hosila::Virtual_Fun()
Tayanch::NoVirtual_Fun()
Hosila::Virtual_Fun()
Hosila::NoVirtual_Fun()

```

Shunga e’tibor berish kerakki, **Virtual_Fun()** funksiyasi qaysi sinfga Tayanch yoki Hosila ko‘rsatkich orqali chaqirilishidan qat’iy nazar Hosila sinfidan **Virtual_Fun()** funksiyasi chaqiriladi. Bunga sabab – **Virtual_Fun()** funksiyasi virtual va pTayanch hamda pHosila ko‘rsatkichlari Hosila turidagi obyektga ko‘rsatadi. Ikkinci tomondan, tayanch sinfga ko‘rsatkichi pTayanch garchi novirtual funksiyalarga ega hosilaviy sinf obyektiga ko‘rsatsa ham, tayanch sinfdagi mos funksiyani chaqiradi.

Ko‘rish sohasiga ruxsat berish operatori vositasida kechiktirilgan bog‘lanishni man qilish mumkin:

```
#include <iostream.h>
```

```

class Tayanch
{
public:
    virtual void Virtual_Fun(){cout<<"Tayanch::Virtual_Fun()\n";}
};

class Hosila: public Tayanch
{
public:
    virtual void Virtual_Fun(){cout<<"Hosila::Virtual_Fun()\n";}
};

int main()
{
    Tayanch * pTayanch =new Hosila;
    // Hosila sinfidan Virtual_Fun() funksiyasini chagirish
    pTayanch->Virtual_Fun();
    //Tayanch sinfidan Virtual_Fun() funksiyasini chagirish
    pTayanch->Tayanch::Virtual_Fun();
    return 0;
}

Dastur ekranga
Hosila::Virtual_Fun()
Tayanch::Virtual_Fun()

xabarlarini chop etadi.
Ko'rinib turibdiki,
pTayanch->Tayanch::Virtual_Fun();

ko'rsatmasi kechiktirilgan bog'lanishni yo'qqa chiqaradi.

Sinflar shajarasida virtual funksiyalar nomi bilan bir xil qayta
yuklanuvchi funksiyalarni e'lon qilish mumkin. Lekin, bunday novirtual
funksiyalar yashiringan bo'ladi.

Yuqoridagi fikrlami tasdiqlaydigan misol keltiramiz:
#include <iostream.h>
#include <string.h>
class Tayanch

```

```

(
public:
    Tayanch(char * nom){strcpy(Nom,nom);}
    virtual void Fun(char c)
    {
        cout<<"Virtual "<<Nom<<"::Fun "<<c<<" parametrini qabul qildi.\n";
    }
protected:
    char Nom[20];
};

class Hosila1: public Tayanch
{
public:
    Hosila1(char * nom):Tayanch(nom){}

    void Fun(const char * s)
    { cout<<Nom<<"::Fun "<<s<<" parametrini qabul qildi.\n";}
    void Fun(int n){cout<<Nom<<"::Fun "<<n<<" parametrini qabul
qildi.\n";}

    virtual void Fun(char c)
    {
        cout<<"Virtual "<<Nom<<"::Fun "<<c<<" parametrini qabul qildi.\n";
    }
};

class Hosila11: public Hosila1
{
public:
    Hosila11(char * nom):Hosila1(nom){}

    void Fun(const char * s)
    { cout<<Nom<<"::Fun "<<s<<" parametrini qabul qildi.\n";}

    void Fun(double d)
    { cout<<Nom<<"::Fun "<<d<<" parametrini qabul qildi.\n";}
}

```

```

virtual void Fun(char c)
{
    cout<<"Virtual "<<Nom<<"::Fun "<<c<<" parametrini qabul qildi.\n";
}
};

int main()
{
    Tayanch tayanch("Tayanch");
    Hosila1 hosila1("Hosila1");
    Hosila11 hosila11("Hosila11");
    tayanch.Fun('X');
    hosila1.Fun('Y');
    hosila1.Fun(10);
    hosila1.Fun("Hos1");
    hosila11.Fun('Z');
    hosila11.Fun(10.1234);
    hosila11.Fun("Hos11");
    return 0;
}

```

Dastur bajarilgandan keyin ekranda quyidagi satrlar paydo bo'ldi:
Virtual Tayanch::Fun X parametrini qabul qildi.

Virtual Hosila1::Fun Y parametrini qabul qildi.

Hosila1::Fun 10 parametrini qabul qildi.

Hosila1::Fun Hos1 parametrini qabul qildi.

Virtual Hosila11::Fun Z parametrini qabul qildi.

Hosila11::Fun 10.1234 parametrini qabul qildi.

Hosila11::Fun Hos11 parametrini qabul qildi.

Keltirilgan misolda chiziqli vorislilikni hosil qiluvchi uchta sinf aniqlangan. Tayanch sinfida **Fun(char)** virtual funksiya e'lon qilingan. **Hosila1** sinfi **Fun(char)** virtual funksiyasining o'z variantini va ikkita qayta yuklanuvchi novirtual **Fun(const char*)** va **Fun(int)** funksiyalarni e'lon qilgan. O'z navbatida, **Hosila11** sinfi **Fun(char)** virtual funksiyasining o'z qilgan.

variantini va ikkita qayta yuklanuvchi novirtual **Fun(const char*)** va **Fun(double)** funksiyalarni e'lon qilgan. Garchi, **Fun(const char*)** funksiyasi **Hosila1** sinfidagi analogi bilan to'la ustma-ust tushsa ham, u **Hosila11** sinfida qayta e'lon qilingan. Chunki, **Hosila1** sinfida xuddi shu nomdagi virtual va novirtual funksiyalar mavjudligi sababli, **Fun(const char*)** funksiyasi yashiringan bo'ladi. Xuddi shunday, **Fun(char)** virtual funksiyasi **Hosila1** va **Hosila11** sinflarida qaytadan e'lon qilishga to'g'ri keladi, chunki ular ham sinflarda xuddi shu nomdagi qayta yuklanuvchi funksiyalarni mavjudligi sababli yashiringan bo'ladi.

Agar voris sinflardagi virtual funksiyalar e'lonlari o'chirilsa, funksiyaning belgi argumentli chaqirishda, amalda **Hosila1** sinfidigi **Fun(int)** funksiyasini chaqirish ro'y beradi. Tayanch sinfidagi virtual funksiyani chaqirish zarur bo'lsa, ko'rish sohasiga ruxsat berish amalidan foydalinish mumkin:

```
Hosila1.Tayanch::Fun('Y');
```

7.3. Dinamik polimorfizmni qo'llash

Dinamik polimorfizm vositasida dastur bajarilishini boshqarishning moslanuvchan boshqarishni amalga oshirish mumkin. Quyida, butun sonlarning bog'langan ro'yxati ko'rinishida amalga oshirilgan **stek** va **navbat** tuzilmalari ustida ishlash qaralgan. Ma'lumki, navbat – "**birinchi kelgan – birinchi ketadi**", stek – "**oxirda kelgan – birinchi ketadi**" tamoyili bo'yicha berilganlarni saqlash va qayta ishlashni amalga oshiruvchi tuzilmalar hisoblanadi. Dasturda bog'langan ro'yxatni yaratish, unga qiymat joylashtirish va o'chirishni amalga oshiruvchi **Ruyxat** tayanch sinfi va uning vorislari sifatida navbat hosil qiluvchi mos ravishda Navbat va Stek sinflari yaratiladi. Garchi bu tuzilmalar bilan ishlash turlicha amalga oshirilsa ham, ularni ishlatsishda yagona interfeysdan foydalilanadi.

```
#include <iostream.h>
#include <stdlib.h>
#include <ctype.h>
class Ruyxat
{

```

```

public:
Ruyxat(){Boshi=Oxiri=Keyingi=0;}
virtual void Joylash(int n)=0;
virtual bool Olish(int& n)=0;
void Qiymat_n(int n){Son=n;}
int n_Qiymat(){return Son;}
Ruyxat * Boshi;
Ruyxat * Oxiri;
Ruyxat * Keyingi;
private:
int Son;
};
class Navbat: public Ruyxat
{
public:
void Joylash(int n);
bool Olish(int& n);
};
void Navbat::Joylash(int n)
{
Ruyxat * Yangi;
Yangi=new Navbat; // Navbatning yangi elementini yaratish
Yangi->Qiymat_n(n);
Yangi->Keyingi=NULL;
if(Oxiri) Oxiri->Keyingi=Yangi; // Elementni navbatning oxiriga
joylash
Oxiri=Yangi;
if(!Boshi) Boshi=Yangi;
}
bool Navbat::Olish(int& n)
{
Ruyxat * Element;

```

```

if(!Boshi){n=0; return false;}
n=Boshi->n_Qiymat();
Element=Boshi;
Boshi=Boshi->Keyingi;
delete Element;
return true;
}
class Stek: public Ruyxat
{
public:
void Joylash(int n);
bool Olish(int& n);
};
void Stek::Joylash(int n)
{
Ruyxat * Yangi;
Yangi=new Stek; // Stekning yangi elementini yaratish
Yangi->Qiymat_n(n);
Yangi->Keyingi=NULL;
if(Boshi) Yangi->Keyingi=Boshi; // Elementni stek boshiga joylash
Boshi=Yangi;
if(!Oxiri) Oxiri=Yangi;
}
bool Stek::Olish(int& n)
{
Ruyxat * Element;
if(!Boshi){n=0; return false;}
n=Boshi->n_Qiymat();
Element=Boshi;
Boshi=Boshi->Keyingi;
delete Element;
return true;
}

```

```

}

int main()
{
    Ruyxat * ruyxat;
    Navbat navbat;
    Stek stek;
    int son;
    char stek_navbat;
    cout<<"Sonlarni navbat va stekka joylash:\n";
    do
    {
        cout<<"Sonni kriting(O-tamom): ";
        cin>>son;
        if(son)
        {
            do
            {
                cout<<"Joylshtirish? Stekka(S) yoki Navbatga(N):";
                cin>>stek_navbat;
            }
            while (stek_navbat!='S' && stek_navbat!='s'
                  && stek_navbat!='N' && stek_navbat!='n');
            switch(stek_navbat)
            {
                case 'S': case 's': ruyxat=&stek; break;
                case 'N': case 'n': ruyxat=&navbat; break;
            }
            ruyxat->Joylash(son);
        }
    }
    while (son);
    for(;;)
}

```

```

{
    cout<<"O'qish? Stekdan(S) yoki Navbatdan(N):\n";
    cout<<"Dasturdan chiqish (Q):\n";
    cin>>stek_navbat;
}
while(stek_navbat!='S' && stek_navbat!='s' &&
      stek_navbat!='N' && stek_navbat!='n' &&
      stek_navbat!='Q' && stek_navbat!='q');
switch(stek_navbat)
{
    case 'S':
    case 's': ruyxat=&stek; break;
    case 'N': case 'n': ruyxat=&navbat; break;
    case 'Q':case 'q': return 0;
}
if(ruyxat->Olish(son)) cout<<son<<endl;
else cout<<"Ro'yxat bo'sh!"<<endl;
}

```

Dastur kirish oqimidan butun sonlarni o'qiydi va foydalanuvchi tanlagan ro'yxatga navbat yoki stekka joylashtiradi. Sonlarni kiritish jarayoni navbatdag'i son tariqasida 0 soni kiritilganda to'xtaydi. Keyinchalik, foydalanuvchi ko'rsatgan ro'yxatdan son qiymatlari o'qiladi va ekranga chop qilinadi. Dinamik polimorfizm ruyxat ko'rsatkichi navbat yoki stek obyektlariga ko'rsatishiga mos ravishda virtual Olish() va Joylash() funksiyalarini chaqirishida namoyon bo'ladi.

7.4. Virtual destrukturorlar

Konstrukturlar virtual bo'lmaydi, lekin destrukturorlar virtual bo'lishi mumkin va aksariyat holatlarda shunday bo'ladi. Tayanch sinfiga ko'rsatkich hosilaviy sinf obyektiga ko'rsatib turganda, agar destruktur

virtual qilib e'lon qilingan bo'lsa, hosilaviy sinf destruktori chaqiriladi. Hosilaviy sinf destruktori o'z navbatida tayanch sinf destruktorini chaqiradi va obyekt to'g'ri (to'laligicha) o'chiriladi. Aks holda ko'rsatkich turiga mos ravishda tayanch sinf destruktori chaqiriladi, hosilaviy sinf uchun ajratilgan xotira bo'shatilmay qoladi – xotirada band qilingan, lekin qayta ishlatalish imkonи bo'limgan xotira bo'lagi – "xotira axlati" paydo bo'ladi.

Misol ko'raylik:

```
#include <iostream.h>
class Tayanch
{
    int * px;
public:
    Tayanch(int _x){px=new int; *px=_x;}
    /*virtual*/
    ~Tayanch() { cout<<"Tayanch sinf destruktori ishladi!\n"; delete px; }
};

class Hosila: public Tayanch
{
    int * pxx;
public:
    Hosila (int n):Tayanch(n) { pxx=new int; *pxx=n*n; }
    ~Hosila() { cout<<"Hosila sinf destruktori ishladi!\n"; delete pxx; }
};

int main()
{
    Tayanch * pTayanch=new Hosila(5);
    delete pTayanch;
    return 0;
}

Hosilaviy sinf - Hosila sinfida destruktor virtual deb e'lon qilinmagan va
delete pTayanch;
```

til ko'rsatmasi bajarilishi natijasida ekranga

Tayanch sinf destruktori ishladi!

xabar chiqadi. Bu holat xotiradagi **Hosila** sinf obyekti uchun ajratilgan xotira bo'shatilmay qolganligini bildiradi. Agar tayanch sinf destruktorini virtual deb e'lon qilinsa, obyektni o'chirish to'g'ri ro'y beradi – oldin hosilaviy sinf destruktori, keyin tayanch sinf destruktori bajariladi. Dasturning ekranga chiqaradigan

Hosila sinf destruktori ishladi!

Tayanch sinf destruktori ishladi!

xabarlarini isbotlaydi.

7.5. Abstrakt sinflar va soф virtual funksiyalar

Sinflar, shu turga tegishli bo'lgan obyektlarning o'zaro bajaradigan amallari qoidalarini oldindan aniqlab berish uchun yaratilishi mumkin. Bunday sinflarga *abstrakt sinflar* deyiladi. Abstrakt sinflarning obyektlarini yaratib bo'lmaydi. Ular faqat hosilaviy sinflarni yaratish uchun xizmat qiladi.

Abstrakt sinf kamida bitta virtual funksiyaga ega bo'lishi kerak. Tayanch sinfning soф virtual funksiyalari hosilaviy sinflarda albatta aniqlanishi kerak, aks holda hosilaviy sinf ham virtual hisoblanadi.

Sof virtual funksiya quyidagi sintaksis bilan e'lon qilinadi:

virtual <funksiya nomi>(<parametrlar ro'yxati>)=0;

Misol ko'raylik. Faraz qilaylik, sinflar shajarasini yaratish zarur bo'lsin va tayanch sinf umumiy funksional imkoniyatlarni ta'minlashi kerak bo'lsin. Lekin, tayanch sinfi shu darajada umumlashgan bo'lib, natijada undagi ayrim funksiyalarni konkretlashtirish imkonи bo'lmasligi mumkin. Bunday tayanch sinfi abstrakt sinf uchun eng yaxshi nomzod hisoblanadi:

Misol uchun jonivorlar shajarasini tavsiflovchi **Jonivor** abstrakt tayanch sinf va uning vorislari **Kuchuk** va **Mushuk** sinflarini e'lon qilishni ko'raylik.

```
class Jonivor
{
public:
```

```

Jonivor(char * nomi)
{
    Nomi=new char[15];
    strcpy(Nomi,nomi);
}
virtual void Ovozi()=0;
virtual void Ozuqasi()=0;
protected:
    char * Nomi;
};
class Kuchuk : public Jonivor
{
public:
    Kuchuk(char * nomi):Jonivor(nomi){}
    void Ovozi(){cout<<Nomi<<" ovozi: Vov"<<endl;}
    void Ozuqasi(){cout<<Nomi<<" ozuqasi: Go'sht"<<endl;}
};
class Mushuk: public Jonivor
{
public:
    Mushuk(char * nomi):Jonivor(nomi){}
    void Ovozi(){cout<<Nomi<<" ovozi: Miyov"<<endl;}
    void Ozuqasi(){cout<< Nomi<<" ozuqasi: Sut"<<endl;}
};
int main()
{
    Mushuk mushuk("Baroq");
    Kuchuk kuchuk("Tuzik");
    mushuk.Ovozi();
    mushuk.Ozuqasi();
    kuchuk.Ovozi();
    kuchuk.Ozuqasi();
}

```

}

Bu misolning e'tiborli tomoni shundaki, **Jonivor** sinfida e'lon qilingan **ovozi()** va **ozuqasi()** funksiya-a'zolar abstrakt funksiyalaridir. Bu funksiyalarni konkretlashtirishning imkonи yo'q, chunki **Jonivor** sinfi hayvonlar shajarasini aniqlab beruvchi, umumlashtiruvchi sinf va konkret hayvon aniqlanmaguncha uning ovozining qanday bo'lishi va nima bilan oziqlanishini bilib bo'lmaydi. Lekin, aksariyat hayvonlar ovoz chiqaradi va albatta oziqlanadi. Shu sababli, **ovozi()** va **ozuqasi()** funksiyalar urumiy bo'lib, u **Jonivor** sinfida mavhum holda e'lon qilingan. Misolda bu funksiyalar **Kuchuk** va **Mushuk** sinflarida konkretlashtirilgan (majburiy ravishda).

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagi xabarlar chiqadi:

Baroq ovozi: Miyov

Baroq ozuqasi: Sut

Tuzik ovozi: Vov

Tuzik ozuqasi: Go'sht

Abstrakt sinf bilan bog'liq yana bir o'ziga xos holat shundan iboratki, agar abstrakt sinf konstruktori bevosita yoki bilvosita so'f abstrakt funksiyani chaqirsa, nima ro'y berishini oldindan aytishning iloji yo'q.

Sof abstrakt funksiyalar tavsifiga "zid" ravishda bunday funksiyalar abstrakt sinfda nafaqat e'lon qilinishi, balki aniqlanishi ham mumkin. Ular quyidagi sintaksis asosida bevosita chaqirilishi mumkin:

<*abstrakt sinf nomi*>::<*abstrakt funksiya nomi*>
(*<parametrlar ro'yxati>*)

Odatda bu sintaksisdan so'f virtual destruktorga ega sinflar shajarasini yaratishda foydalaniladi:

```

#include <iostream.h>
class Tayanch
{
public:
    Tayanch(){}
    virtual ~Tayanch()=0; // Sof virtual destruktur
};

```

```

Tayanch::~Tayanch(){} //Destruktorni aniqlash
class Hosila: public Tayanch
{
public:
    Hosila();
    ~Hosila();
};

void main()
{
    Hosila * pHosila = new Hosila;
    delete pHosila;
}

```

Ma'lumki, destruktor virtual bo'lganda, oldin hosilaviy sinf destruktori, keyin tayanch sinf destruktori bajariladi. Sof virtual destruktorining aynan tayanch sinfda aniqlanishi, uning qandaydir amalga oshirilgan variantini yaratadiki, u destruktorlar ketma-ketligini to'g'ri bajarilishini ta'minlaydi.

Xulosa sifatida abstrakt sinflarga qo'llaniladigan qoidalarni keltiramiz:

- abstrakt sinfni funksiyaga uzatiladigan argumentning turi sifatida ishlatib bo'lmaydi;
- abstrakt sinfni funksiya qaytaradigan qiymatning turi sifatida ishlatib bo'lmaydi;
- obyekt turini oshkor ravishda abstrakt sinf turiga keltirish mumkin emas;
- abstrakt sinf obyektini yaratib bo'lmaydi;
- abstrakt sinfga ko'rsatkich yoki adres olish amalini e'lon qilish mumkin.

7-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. Kompilyatsiya jarayonidagi vaqtli va kechiktirilgan bog'lanishlar tushunchalarini izohlab bering.

2. C++ tilida dinamik polimorfizmni amalga oshirish mexanizmi qanday?
3. Sinflar shajarasida virtual va novirtual funksiyalar amal qilishini tushuntiring.
4. Sinf destruktorini virtual qilib aniqlanishiga sabab nima?
5. Sof virtual funksiya vazifasi nimadan iborat?

8. Istisno holatlar

8.1. Istisno holatlarni qayta ishlash

Istisno – bu dasturning normal bajarilishini uzadigan holatdir. C++ tilida istisno holatni qayta ishlashning *yakuniy model* deb nomlanuvchi varianti amalgalashirilgan: istisno holat ro'y berib, u qayta ishlangandan keyin boshqaruv istisno ro'y bergen kodga qaytib kelmaydi, ya'm dasturning aynan uzilish ro'y bergen joydan davom etishi ta'minlanmaydi. Ikkinchisi tomonidan, C++ tilida apparat qurilmalardan keladigan istisnolar (uzilishlar) qayta ishlanmaydi, faqat qandaydir funksiya tomonidan yuzaga keltirilgan istisnolar qayta ishlanadi. Istisnolarni boshqarish uchun C++ tilida uchta kalit so'z ishlataladi: **try**, **catch** va **throw**.

Istisno holatni yuzaga keltirishi mumkin bo'lgan kod bloki try kalit so'zi bilan belgilanadi. Bu blok figurali qavsga olinadi va *himoyalangan* yoki *try-blok* deyiladi:

```
try
{
    // Himoyalangan soha
}
```

try-blok ichida chaqiriladigan funksiyalar ham himoyalangan sohaga tegishli bo'ladi. Himoyalangan sohadagi funksiya yoki til ko'rsatmasi istisno yuzaga keltirishi mumkin. Agar istisno ro'y bersa, mos funksiya yoki til ko'rsatmasining bajarilishi to'xtatiladi, try-blokdag'i qolgan ko'rsatmalar chetlab o'tiladi (bajarilmaydi) va boshqaruv blokdan tashqariga uzatiladi.

catch kalit so'zi bevosita try-blokdan keyin keladi va istisno ro'y berganda boshqaruv o'tishi kerak bo'lgan kod bo'lagini belgilaydi. Kod bo'lagi figurali qavsga olinadi va *catch-blok* (istisnoni *qayta ishlovchi*) deyiladi. **catch** kalit so'zidan keyin qavs ichiga olingan istisno turi va o'zgaruvchidan tashkil topgan *istisno taysifi* keladi.

```
catch (<i18n><i18n o'zgaruvchisi>)
{
    // Istisnoni qayta ishlash
}
```

Istisno turining nomida qayta ishlanadigan istisno turi ko'rsatiladi va *catch-blok* aynan shu turdag'i istisnoni "ilib" oladi. Agar istisno ilib olingan bo'lsa, istisno o'zgaruvchisi istisno turi haqidagi qiymatni qabul qiladi. Agar istisno haqidagi ma'lumotga zarurat bo'limasa, istisno o'zgaruvchisi ishlatalmasligi mumkin. Istisno o'zgaruvchisi ixtiyoriy turda bo'lishi mumkin. Bunga foydalanuvchi yaratgan sinf turi ham kiradi.

Bitta try-blokdan keyin bir nechta catch-blok kelishi mumkin. Istisno turining nomida nuqtalar bo'lgan catch-blok ixtiyoriy turdag'i istisnolarni ilib oladi va u try-blokdan keyin keluvchi **catch** operatorlar ro'yxatining oxirida kelishi kerak.

Istisno holatni qayta ishlovchi misolni ko'raylik:

```
#include <iostream.h>
#include <exception.h>
using std::cout;
int AdivB(int A, int B) // Xato ro'y berishi mumkin bo'lgan funksiya
{
    // Istisno yuzaga keladigan joy
}
int main()
{
    int a,b,c;
    cout<<"a="; cin>>a;
    cout<<"b="; cin>>b;
    try
    {
        c=AdivB(a,b);
        cout<<"Istisno ro'y bermadu!\n";
        cout<<"c="<<c;
    }
    return 0;
}
catch (int)
{
    cout<<" int turidagi istisno ro'y berdi!\n";
    return 1;
}
catch(...)
```

```

{
    cout<<"Qandydir istisno ro'y berdi!\n";
    return 2;
}
}

```

Dasturdagi **AdivB()** funksiyasi istisno holatni yuzaga keltirishi mumkin, masalan nolga bo'lish. Funksiyada yuzaga keladigan istisnoni qayta ishslash uchun ikkita catch-blok aniqlangan. Birinchisida int turidagi istisno ilib olinadi. Agar boshqa turdag'i istisno ro'y bersa uni **catch(...)** operatori qayta ishlaydi.

8.2. Istisnolarni yuzaga keltirish

Dasturdagi yuzaga keladigan istisno va uning turini ko'rsatish uchun quyida keltirilgan sintaksisiga ega **throw** kalit so'zi ishlatiladi:

throw<ifoda>;

bu erda *<ifoda>* - hisoblangan qiymati, shu ifoda turi bilan aniqlangan vaqtinchalik obyektni initializatsiya qiluvchi ifodadir.

throw operandi bo'imasligi mumkin. Bu ko'rinish ayni paytda qayta ishlanayotgan istisno turidagi istisnoni qayta yuzaga keltirish uchun ishlatiladi va u faqat **catch**-blok ichida ishlatilishi mumkin.

Dasturning **throw** operandi joylashgan joyiga "*istisnoni yuzaga keltirish nuqtasi*" deyiladi.

Istisnoni yuzaga keltirishga misol keltiramiz.

```

#include <iostream.h>
#include <exception.h>
using std::cout;
class Xato1;
class Xato2;
int AdivB(int a, int b) // Xato ro'y berishi mumkin bo'lgan
funksiya
{
    if(!b)throw Xato1();
    if(!a)throw Xato2();
}

```

```

    return a/b;
}
int main()
{
    int a,b,c;
    cout<<"a="; cin>>a;
    cout<<"b="; cin>>b;
    try
    {
        c=AdivB(a,b);
        cout<<"Istisno ro'y bermadu!\n";
        cout<<"c="<<c;
        return 0;
    }
    catch (Xato1 & xato1)
    {
        cout<<"Xato1 turidagi istisno ro'y berdi!\n";
        return 1;
    }
    catch (...)
    {
        cout<<"Qandydir istisno ro'y berdi!\n";
        return 2;
    }
}

```

Dastur ishslashida, bosh funksiyadan **AdivB()** funksiya chaqirilganda, agar:

- **b** argument qiymati 0 bo'lsa, **Xato1** turidagi istisno yuzaga keltiriladi va **catch(Xato1 & xato1)** blok tomonidan ilib olinadi va qayta ishlanadi;

- **a** argument qiymati 0 bo'lsa, **Xato1** turidagi istisno yuzaga keltiriladi va **catch (...)** blok tomonidan ilib olinadi va qayta ishlanadi;

– a va b argumentlar noldan farqli bo'lsa, istisno holati ro'y bermaydi, hamda dastur o'z ishini normal tugatadi.

throw kalit so'zini nafaqat istisno yuzaga keltirish uchun, balki birorta funksiya tomonidan yuzaga keltirishi mumkin bo'lgan *istisnolarni tasniflash* uchun ishlatish mumkin. Istisnolarni tasniflash quyidagi formatda beriladi:

throw (<tur₁><tur₂>,...)

Istisnolarni tasniflash funksiya parametrlari ro'yxatidan keyin keladi va u funksiya qanday turdag'i istisno yuzaga keltirishi mumkinligi ko'rsatadi. Lekin bu holat funksiya boshqa turdag'i istisnolarni yuzaga keltirmaydi degani emas. Ko'rsatilgan turdan farqli yuzaga kelgan istisnolarga *kutilmagan istisnolar* deyiladi va ular ham alohida yo'l bilan qayta ishlanadi. Agar funksiyaga birorta istisnoni yuzaga keltirishni man qilish zarur bo'lsa, turi ko'rsatilmagan istisno tasnifidan foydalaniлади. Ikkinchi tomonдан, istisno tasnifiga ega bo'lмаган funksiya har qanday istisnoni yuzaga keltirishi mumkin.

Misol keltiraylik.

```
#include <stdio.h>
bool test;
class Xato1;
void Func1(bool bul) throw(Xato1) { if (bul) throw Xato1(); }
void Func2() throw()
{
    try { Func1(true); }
    catch (Xato1 & xato)
    {
        puts("Xato1 turidagi istisno qayta ishlandi!");
        test=true;
    }
}
int main()
{
    try
```

```
{ ... }
test=false;
Func2();
test? puts("Func2() funksiyasi istisnoni qayta ishladi");
puts("Hech qanday istisno holat ro'y bermadi");
}
catch(...) { puts("Func2() funksiyasi istisnoni yuzaga keltirdi!"); }
return 0;
}
```

Ushbu misol istisno tasnifi istisno holatni funksiyadan tashqariga chiqishga yo'l qo'ymasligini ko'rsatadi. Shu sababli, bosh funksiyadagi **catch(...)** bloki hech qachon ishlamaydi. Funksiya ichida yuzaga keldigan istisnoni funksiya ichida qayta ishlanishi mumkin. Agar **Func1()** funksiyasi **Xato1** turidan farqli istisnoni yuzaga keltirsa, u kutilmagan istisno bo'ladi.

8.3. Istisnolarni ilib olish

Dasturning birorta nuqtasida istisno yuzaga kelsa, dastur bajarilishi uziladi va quyidagilar ro'y beradi:

- agar asos turdag'i o'zgaruvchi yoki qiymat bo'yicha sinf obyekti paydo qilingan bo'lsa, o'zgaruvchining nusxasi yaratiladi (obyekt uchun **nusxalash** konstruktori ishlatiladi);
- agar murojaat bo'yicha o'zgaruvchi paydo qilingan bo'lsa, **nusxalash** ro'y bermaydi;
- paydo qilingan o'zgaruvchi bilan mos keluvchi parametri qabul qila oladigan eng yaqin qayta ishlash bloki izlanadi;
- agar qayta ishlash bloki topilgan bo'lsa, stek shu nuqtagacha "*bo'shatiladi*", bunda ko'rinish sohasidan chiqqan lokal obyektlar **destruktur**lari chaqiriladi;
- boshqaruv topilgan qayta ishlash blokiga uzatiladi;
- istisnoni qayta ishlaydigan blok topilmagan holat uchun dastur **tuguvchisi** dasturni tugatish qayta ishlovchisi – **set_terminate()**

funksiyasini chaqirish orqali dasturni tugatishi mumkin, aks holda tizimning o'zi tugatish funktiyasini chaqiradi.

Istisnoga mos qayta ishslash blokini izlashda kompilyator quyidagi qoidalarga rioya qiladi. Istisnoga qayta ishlovchi mos hisoblanadi:

– paydo qilingan o'zgaruvchi turi qayta ishlovchi kutayotgan tur bo'lsa. Boshqacha aytganda, agar paydo bo'lgan o'zgaruvchi turi T bo'lsa, parametrleri T, const T, T& va const T& turida bo'lsa;

– paydo bo'lgan o'zgaruvchi ko'rsatkich bo'lib, uning turini qayta ishlovchining turiga keltirish mumkin bo'lsa;

– paydo bo'lgan o'zgaruvchi qandaydir voris sinf obyekti bo'lib, qayta ishlovchi turi unga nisbatan tayanch sinf turida va vorislik public murojaat xossasi bo'yicha hosil qilingan bo'lsa.

Shuni qayd qilish kerakki, kompilyator paydo bo'lgan o'zgaruvchi turi bilan mos keluvchi parametmi qabul qiladigan eng yaqin qayta ishlovchini qidiradi. Shu sababli, mazkur try-blok uchun aniqlangan catch-bloklar ketma-ketligiga e'tibor berish zarur bo'ladi. Tayanch sinf istisnosini kutayotgan qayta ishlovchi voris sinf qayta ishlovchilarini berkitadi. Xuddi shunday void * turidagi ko'rsatkich uchun aniqlangan qayta ishlovchi ixtiyoriy turdag'i ko'rsatkich turidagi qayta ishlovchilarini yashiradi.

Misol ko'raylik.

```
#include <iostream.h>
class Tayanch {};
class Hosila: public Tayanch {};
void Fun_Hosila_Istisnosi() { Hosila hosila; throw hosila; }
void Fun_Istisno() { throw "Fun_Istisno() funktiyasida xato!\n"; }
int main()
{
try
{
    Fun_Hosila_Istisnosi();
}
catch (Hosila &) { cout<<"Hosila& istisnosi ilib olindi!\n"; }
```

```
catch (Tayanch &) { cout<<"Tayanch& istisnosi ilib olindi!\n"; }
```

```
try
```

```
{
```

```
    Fun_Istisno();
```

```
}
```

```
catch (const char * s)
```

```
{
```

```
    cout<<"const char * istisnosi ilib olindi!\n";
```

```
    cout<<"Istisno manzili: "<<s<<'\n';
```

```
}
```

```
catch (void *) { cout<<"void* istisnosi ilib olindi!\n"; }
```

```
return 0;
```

```
}
```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagi satrlar chiqadi:
Hosila& istisnosi ilib olindi!

const char * istisnosi ilib olindi!

Istisno manzili: Fun_Istisno() funktiyasida xato!

Agar dasturda catch(Tayanch&) bloki catch(Hosila&) blokidan oldin yozilgan bo'lsa, u Hosila sinfi turidagi qayta ishlovchisini yashiradi va shu turdag'i istisnoni o'zi ilib oladi. Xuddi shunday, catch(void*) bloki catch(const char*s) blokdan oldin kelsa, ko'rsatkich turidagi barcha istisnolarni ilib oladi, xususan, const char* turidagi istisnoni ham. Yuqorida dasturda bunday o'rinn almashtirishlar qilinsa, ekranga

Tayanch& istisnosi ilib olindi!

void* istisnosi ilib olindi!

xabarları chop etiladi.

8.4. Ichma-ich joylashgan try-catch bloklar

C++ tili ichma-ich joylashgan try-catch bloklarni ishlatalishga imkon beradi. Bunday ko'rinishlar uchun yagona talab – har bir try-blokdan keyin albatta catch-blok kelishi kerak.

Misol:

```
#include <iostream.h>
```

```

class Tayanch {};
class Hosila: public Tayanch{};
void Fun_Hosila_Istisnosi() { Hosila hosila; throw hosila; }
int main()
{
try
{
//...
try
{
Fun_Hosila_Istisnosi();
}
catch (Hosila &) { cout<<"Hosila& istisnosi ilib olindi!\n"; }
//...
Tayanch tayanch;
//...
throw tayanch;
}
catch (Tayanch &) { cout<<"Tayanch& istisnosi ilib olindi!\n"; }
return 0;
}
Dastur bajarilganda ekranga quyidagi natijalar chiqadi:
Hosila& istisnosi ilib olindi!
Tayanch& istisnosi ilib olindi!
Aksariyat hollatlarda ichma-ich joylashgan try-catch bloklar nooshkor ravishda yuzaga keladi: himoyaga olingan funksiyaning tanasida himoyalangan bloklar bo'lganda. Quyidagi misolda aynan shunday holat ko'rsatilgan:
#include <iostream.h>
void Fun_Istisno()
{
//...
throw "Fun_Istisno() funksiysida xato!\n";

```

```

}
void Fun_Fun_Istisno()
{
//...
char* XatoSatr="Fun_Fun_Istisno() funksiysida xato!\n";
try
{
throw XatoSatr;
}
catch(char *s) { cout<<s; }
Fun_Istisno();
}
void main()
{
try
{
Fun_Fun_Istisno();
}
catch(char *s) { cout<<s; }
}

```

Dastur ekranga quyidagi satrlarni chop etadi.

Fun_Fun_Istisno() funksiysida xato!

Fun_Istisno() funksiysida xato!

Ichma-ich try-catch bloklar ishlatishga qandaydir funksiyaning kutilmaganda istisnoni yuzaga keltirish mumkinligi sabab bo'ladi. Bunday holatlarda istisnoni hal qilishning yo'llaridan biri – bosh funksiya tanasini to'laligicha himoyaga olish va uning qayta ishlovchisi sifatida catch(...) ko'rinishi ishlatishdir.

8.5. Kutilmagan istisnolar va tugatishni qayta ishlash

Dastur bajarilishida funksiya, uning istisno tasnifida ko'rsatilmagan istisnoni yuzaga keltirsa, *kutilmagan istisno* yuzaga keldi deyiladi. Bu holda **unexpected()** funksiyasi chaqiriladi. U o'z navbatida kutilmagan

istisnoning qayta ishlovchisini chaqiradi. Kelishuv bo'yicha bu **terminate()** funksiyasi hisoblanadi. **terminate()** funksiyasini chaqirilishi dastur bajarilish jarayonini tugatishga olib keladi.

unexpected() funksiyasining quyidagi sintaksisiga ega:
void unexpected();

set_unexpected() funksiyasi yordamida dastur tuzuvchining o'zi kutilmagan ististnolarni qayta ishlovchi funksiyani aniqlashi mumkin. Bu funksiyaning prototipi quyidagi ko'rinishga ega:

unexpected_handler set_unexpected(unexpected_handler ph)
throw();

bu erda **unexpected_handler** kutilmagan istisnoni qayta ishlovchi funksiyaga ko'rsatkich:

typedef void(*unexpected_handler)();

set_unexpected() funksiyasi **ph** parametri ko'rsatib turgan funksiyani kutilmagan istisnoni yangi qayta ishlovchisi qilib o'rnatadi va oldingi qayta ishlovchining adresini qaytaradi. Yangi qayta ishlovchi parametrga ega bo'lmasligi kerak va u hech qanday qiymat qaytarmaydi. Bu funksiya uni chaqirgan kodga boshqaruvni qaytarmaydi va u quyidagi yo'llarning biri bilan dasturni bajarish jarayonini tugatadi:

– kutilmagan istisnoni yuzaga keltirgan funksiyaning istisnolar tasnifida keltirilgan turdag'i istisnoni yuzaga keltirish orqali;

– **bad_exception** turidagi istisnoni yuzaga keltirish orqali;

– **terminate()**, **abort()** yoki **exit(1)** funksiyalardan birini chaqirish orqali.

Yuqorida qayd qilingandek, istisno qayta ishlovchisi **terminate()** funksiyasini chaqiradi.

bad_exception istisnosi

class bad_exception: public exception{};
ko'rinishida aniqlangan bo'lib, u **unexpected_handler** tomonidan yuzaga keltirilishi mumkin bo'lgan istisnolarni tavsiflaydi.

Kutilmagan istisnoni qayta ishlashga misol keltiramiz:

```
#include <iostream>
#include <exception>
```

```
using namespace std;
void f() throw//Istisno yuzaga keltirmaydigan funksiya
{
    throw "Kutilmagan istisno!"; // Kutilmagan istisnoni yuzaga keltirish
}
void Shaxsiy_Qayta_Ishlovchi()
{
    cout<<"Kutilmagan istisnoni qayta ishlandi!";
    exit(-1);
}
int main()
{
    set_unexpected(Shaxsiy_Qayta_Ishlovchi);
    f();
    cout<<"Bu satr hech qachon chop qilinmaydi!";
    return 0;
}
```

Dastur ekranga

Kutilmagan istisnoni qayta ishlandi!

Xabarini chop etadi.

Endi yuzaga kelgan istisnoga mos qayta ishlovchi topilmaganda nima holat ro'y berishini ko'ramiz. Bunday holatlarda kelishuv bo'yicha **terminate()** funksiyasi chaqiriladi. O'z navbatida **terminate()** funksiyasi, dasturni favqulotda to'xtashiga olib keluvchi **abort()** funksiyasini chaqiradi. Dastur tuzuvchisining dasturni tugashini qayta ishlovchisini **set_terminate()** funksiyasi vositasida o'matish orqali dasturni to'xtatish jarayoniga o'zgartirish kiritish mumkin.

set_terminate() funksiyasi quyidagi prototipga ega:

terminate_function set_terminate(terminate_function term_func);
bu erda **terminate_function** dasturni tugatuvchi funksiyaga ko'rsatkich:
typedef void(*terminate_function)();

Tugatish funksiya adresi - `term_func` parametri `set_terminate()` funksiyasining yagona kiruvchi parametri hisoblanadi va oldingi tugatish funksiya adresi uning qaytaruvchi qiymati bo'ldi. Agar funksiyani chaqirish `set_terminate(NULL)` ko'rinishida bo'lsa, kelishuv bo'yicha tugatish funksiyasi chaqirish holati tiklanadi.

```
terminate() funksiyasi prototipi  
void terminate();
```

ko'rinishida va taqdim qilanayotgan tugatish funksiyalari ham xuddi shunday prototipga ega bo'lishi shart.

Kotirani tozalash bilan bog'liq zarur amallar bajarilgandan keyin `terminate()` funksiyasi dasturdan chiqish uchun `exit()` funksiyasini chaqirishi kerak bo'ladi (uni chaqirgan funksiyaga yoki istisno yuzaga kelgan kodga qaytmaslik uchun). Aks holda `abort()` funksiyasi chaqiriladi.

Misol ko'raylik:

```
#include <iostream>  
#include <exception.h>  
using std::cout;  
void Tugatish_Funksiyasi()  
{  
    cout<<"Tugatish_Funksiyasi() funksiyasi terminate() tomonidan  
chaqirildi.\n";  
    exit(-1);  
}  
int main()  
{ int i=10, rez;  
    set_terminate(Tugatish_Funksiyasi);  
    try  
    {  
        if(j==0) throw "Nolga bo'lish";  
        else rez=i/j;  
    }  
    catch (int) { cout<<"int turidagi istisno ilib olindi!\n";}  
    cout<<"Bu satr hech qachon chop qilinmaydi!\n";
```

```
return 0;  
}
```

Dastur ishlagandan keyin ekranga quyidagi satr chop qilinadi:
`Tugatish_Funksiyasi()` funksiyasi `terminate()` funksiyasi tomonidan chaqirildi.

8-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. Dastur bajarilishida istisno qachon ro'y beradi?
2. Istisnolarni boshqarish uchun C++ tilida uchta kalit so'zlarni sanab ko'rsating.
3. Dasturdagi yuzaga keltirish va qayta ishlash mexanizmi qanday?
4. Istisnolarni ilib olishda istisnoni ilib olish blokini aniqlashda parametr roli nimada?
5. Kutilmagan istisnolar qachon ro'y beradi?

9. Qoliplar

9.1. Umumlashgan dasturlash

Ma'lumki, obyektga yo'naltirilgan dasturlashda e'tibor berilganlarga qaratiladi, ya'ni obyektni tavsiflovchi berilganlar va ular ustida bajariladigan metodlarni (funksiyalarni) aniqlaydi. Bunga qaramaqshasi *umumlashgan dasturlashda* esa e'tibor algoritmlarga qaratiladi. Umumlashgan dasturlash maqsadi berilganlar turlariga bog'liq bo'lgan dastur kodini yozishdir. C++ tilidagi qoliplar umumlashgan dasturlashning vositasi hisoblanadi.

Qoliplar - berilganlar turlaridan, funksiyalar va sinflar aniqlanishlaridan foydalanish ma'nosida umumlashtirishga imkon beruvchi tushunchalardir. Shu sababli ularni *parametrlashtirilgan funksiyalar* yoki *parametrlashtirilgan sinflar* deyiladi. Aksariyat hollarda "qolipli funksiyalar" va "qolipli sinflar" terminlari ishlataladi.

9.2. Funksiyalar qoliplari

Funksiya qolipi funksiyaning umumlashgan aniqlanishi bo'lib, uning asosida kompilyator foydalanuvchi tomonidan berilgan turdag'i funksiya vakilini yaratadi.

Funksiya qolipini e'lonining sintaksisi quyidagi ko'rinishga ega:

```
template <class T1|T1<identifikator1>,
class T2|T2 <identifikator2>,
...
class Tn|Tn <identifikatorn>>
<Qaytaruvchi qiymat turi><funksiya nomi>
(<parametrlar ro'yxati>
{
    //funksiya tanasi
}
```

Bu yerda **template** kalit so'zidan keyin burchakli qavs ichida bir-biridan vergul bilan ajratilgan parametrlar ro'yxati keladi. Har bir parametr - class kalit so'zi yoki tur nomi va undan keyin keluvchi identifikatordan iborat

bog'ladi. Ayrim hollarda, berilganlarning parametrlashgan turini berish uchun **class** so'zi o'rniga **typename** kalit so'zi ishlatalishi mumkin.

E'londagi **class** yoki **typename** kalit so'zidan keyingi qolip parametrlariga *parametrlashgan turlar* deyiladi. Ular kompilyatorga qolipda parametr sifatida qanday berilganlar turi ishlatalayotganini bildiradi. Tur nomi va identifikatordan iborat qolip parametri kompilyatorga qolip parametri ko'rsatilgan turdag'i konstanta ekanligini bildiradi.

Funksiya qolipini aniqlash va chaqirishga misol ko'raylik.

```
#include <iostream.h>
template <class T>
T Kvadrat(T x){return x*x;}
template <class T>
T* Almashtirish(T * t, int ind1, int ind2)
{
    T Vaqtincha=t[ind1]; t[ind1]=t[ind2]; t[ind2]=Vaqtincha;
    return t;
}
template <typename T1,typename T2>
void Ekranga(T1 x,T2 y)
{ cout<<x<<"t"<<y<<endl; }
template <class T,int siljish>
void Obect_Adresi(T * obj, unsigned int * pAdres)
(*pAdres=(unsigned int) & obj[0]+siljish*sizeof(T); }
int main()
{
    int n=10,kv_n,i=1,j=3;
    double d=10.21, kv_d;
    char * satr="Qolip";
    kv_n=Kvadrat(n); kv_d=Kvadrat(d);
    int Massiv[10];
    unsigned int adres=0;
    cout<<"n="<<n<<" Qvadrat n="<<kv_n<<endl;
```

```

cout<<"d=<<n<<" Qvadrat d=<<kv_d<<endl;
cout<<"satr=<<satr<<"O'zgargan
satr=<<Almashtirish(satr,i,j)<<endl;
cout<<"Son va uning qvadrati:\n";
Ekranga(n,d);
Ekranga(kv_n,kv_d);
Obect_Adresi<int,5>(Massiv, &adres);
cout<<"Arr[5]element adresi = "<<hex<<showbase<<adres;
return 0;
}
Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagilar chop etiladi:
n=10 Qvadrat n=100
d=10 Qvadrat d=104.244
satr=Qolip O'zgargan satr=Qilop
Son va uning qvadrati:
10 10.21
100 104.244
Arr[5] element adresi = 0x12ff50
Xuddi oddiy funksiyalardek funksiyalar qolipining prototipini e'lon qilish mumkin. Masalan:
template <class T>
T Kvadrat(T x);
Funksiya qolipi va uning prototipidagi parametrlar nomi ustma-ust tushmasligi mumkin:
template <class T,class S> // Funksiya qolipi prototipi
void Fun(T,S);
...
template <class U,class V> // Funksiya qolipi aniqlanishi
void Fun(U,V)
{
// Funksiya tanasi
}

```

Funksiya qolipining prototipidagi har bir parametr qolip aniqlanishida parametr sifatida ishlatilishi kerak. Masalan, quyidagi holat xatolikka olib keladi:

```

template <class T,class S>
T Fun(S);

```

Funksiya qolipining parametrlarining nomlari bir xil bo'lmasligi kerak. Quyidagi e'lon xato hisoblanadi:

```

template <class T,class T>
T Fun(T,T);

```

Qolipli funksiya tashqi, statik va joylashuvchi deb e'lon qilinishi mumkin. Buning uchun mos kalit so'zlar **template** qatorining oxirida yozilishi kerak bo'ladi:

```

template <class T, class S>extern // Tashqi qolipli funksiya
prototipi
void Fun2(T,S);

```

```

template <class T>static // Statik qolipli funksiya
prototipi
T Fun2(T);

```

```

template <class T,class S>static // Joylashuvchi qolipli funksiya
prototipi
*T Fun3(T,S);

```

Qolipli funksiyaning har bir tur bilan birinchi chaqirilishida uning vakili yaratiladi va bu jarayonga *qolipli funksiyani konkretlash* deyiladi. Yuqorida keltirilgan dasturdagi

```

kv_n=Kvadrat(n); kv_d=Kvadrat(d);

```

ko'rsatmalarining birinchisi butun tur uchun **Kvadrat()** funksiyasini, ikkinchi ko'rsatmani bajarish uchun esa bu funksiyasining haqiqiy tur uchun vakilini yaratadi.

Funksiya qolipini konkretlashtirishda uning parametrlari uchun boshqa turdan oshkor ravishda kutilgan turga keltirish amalini bajarish mumkin.

Masalan:

```

template <class T>
void Fun1(T){...};

```

```

...
void Fun2(char ch){ Fun1<int>(ch); }

Ushbu misolda kompilyator char turidagi ch o'zgaruvchisini int turiga o'tkazadi.

```

9.3. Sinflar qolipi

C++ tilida sinflar qolipini yaratish ham qo'llab quvvatlanadi. Abstrakt turdagi sınıf qolipi anıqlangandan keyin u konkret sinflarni yaratishda ishlatalishi mumkin. Kompilyator tomonidan sınıf qolipi va qolip argumentlari bo'yicha konkret sınıfni anıqlash jarayoniga *qolipni instansiyalash* deyiladi (*template instantiation*).

Misol uchun tekislikdagi nuqtani qaraylik. Nuqta koordinatasi double turida bo'lgan Nuqta sınıfını yaratishimiz mumkin. Boshqa bir ilovada nuqtaning butun sonlar koordinatalarida int turida anıqlash zarur bo'lishi mumkin. Xuddi shunday koordinatalar turlari short, unsigned char turida talab qilinishi mumkin. Har bir holat uchun zarur turdagi koordinatalari bo'lgan Nuqta sınıfını anıqlash orqali masalalani yechish mumkin. Bu albatta muammoning ma'qul echimi emas. To'g'ri yechim – Nuqta sınıfining qolipini yaratishdir.

Sinf qolipini anıqlash quyidagi ko'rinishga ega:

```

template <qolip parametrlari> class <sinf nomi> {<qolip tanasi> }

Misol uchun Nuqta sınıfining qolipi anıqlanishi
template <class T>class Nuqta
{
public:
    Nuqta(T _x=0,T _y=0):x(_x),y(_y){}
    void Chop_Qilish() const {cout<<"(<<x<<,"<<y<<")"<<endl;}
private:
    T x,y;
};


```

Bu erda T – qandaydir abstrakt tur bo'lib, uning anıqlanishidagi class so'zi sınıfni emas, balki T – qolip parametri ekanligini bildiradi.

Qolip ichidagi funksiya-a'zolarning anıqlanishi xuddi oddiy sinflar anıqlanishidek bo'ladi. Agar funksiya-a'zolar anıqlanishi sınıf anıqlanishidan tashqarida bo'ladi bo'lsa, ularni sintaksisi biroz murakkablashadi. Masalan, Nuqta sınıfining Chop_Qilish() funksiya-a'zosining sınıfdan tashqaridagi anıqlanishi quyidagicha bo'ladi:

```

template <class T> void class Nuqta<T>::Chop_Qilish() const
{ cout<<"(<<x<<,"<<y<<")"<<endl; }

```

Dastur tarkibiga sınıf qolipi kiritilganda abstrakt tur (T) o'miga konkret bir tur ko'rsatilib sınıf nusxasi yaratilmaguncha birorta ham sınıf yaratilmaydi. Abstrakt tur o'miga konkret tur qo'yishga *qolipni aktuallash* deyiladi. Bu jarayon xuddi oddiy sinflar obyektni e'lon qilishdek amalga oshiriladi, masalan:

```
Nuqta <int> nuqta_int(10,5);
```

yoki aktuallashtirilgan qolip turiga ko'rsatkich e'loni qilish va unga new orqali adres berish paytida:

```

Nuqta <double*>nuqta_k=new Nuqta<double>(3.14,2.7);
Quyida sınıf qolipi ishlatalgan dastur matni keltirilgan.
#include <iostream.h>
template <class T>class Nuqta
{
public:
    Nuqta(T _x=0,T _y=0):x(_x),y(_y){}
    void Chop_Qilish() const {cout<<"(<<x<<,"<<y<<")"<<endl;}
private:
    T x,y;
};
int main()
{
    Nuqta <int> nuqta_i;
    Nuqta <double> nuqta_d(3.14,2.7);
    Nuqta <short> nuqta_s(3,2);
    nuqta_i.Chop_Qilish();
    nuqta_d.Chop_Qilish();
}

```

```
nuqta_s.Chop_Qilish();  
return 0; }
```

Shuni qayd qilish kerakki, sinf qoliplari sinflar konteynerlarining (boshqa obyektlarni saqlashga mo'ljallangan obyektlar) standart kutubxonalarini (STL) yaratishda keng qo'llanilgan. Konteynerlar vektorlar, ro'yxatlar, navbatlar, to'plamlar va shunga o'xshash standart tuzilmalar bilan ishlashga mo'ljallangan.

9-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. Obyektga yo'naltirilgan dasturlashda va umumlashgan dasturlash o'rtaida farq nimada?
2. Funksiya qolipini e'loning sintaksisini tahlil qiling.
3. Sinflar qolipini aniqlashga zarurat nimada?
4. Sinflar qolipini aniqlash qoidalari izohlansin.

10. Qoliplarning standart kutubxonasi (STL)

10.1. STL asosiy konsepsiysi

C++ tili tarkibiga kiruvchi STL kutubxonasi algoritmlarning umumlashgan holda tavsiflashga imkon beradi. Shuni qayd etish kerakki, STL kutubxonasi obyektga yo'naltirilgan dasturlash namunasi emas, garchi u qolip sinflar vositasida aniqlangan bo'lsa ham. Boshqacha aytganda, STL kutubxonasi umumlashgan dasturlash timsoli bo'lib, foydalanuvchiga "*u (STL kutubxonasi) qanday amallarni (funksiyalarni) bajara oladi va ular qanday amalgaga oshirilgan*" asnosida qiziqish uyg'otadi.

STL ikkita asosiy qismlardan iborat: konteyner sinflar majmuasi va umumlashgan algoritmlar majmuasi.

Konteynerlar – bu boshqa bir guruhdagi obyektlarni o'z ichiga olgan obyektlardir. Konteyner sinflar qoliplar hisoblanadi, shu sababli ularda saqlanadigan obyektlar o'rnatilgan yoki foydalanuvchi tomonidan aniqlangan turlarda bo'lishi mumkin. Bu obyektlarga nisbatan nusxalash va qiymat berish amallarini qo'llash mumkin. Konteyner sinflar berilganlarning namunaviy turlari – stek, ro'yxat, navbat va boshqa turlari ustidagi amallarni o'z chichga oladi.

Umumlashgan algoritmlar – konteynerga qo'llanadigan ko'p sondagi amallarning, masalan, izlash, tartiblash, qo'shish va shu kabi amallarning bajarilishidir. Biroq ular konteyner sinflarning metodlari hisoblanmaydi. Ular STL kutubxonsidagi global qolip funksiyalar ko'rinishida bo'ladi va shuning hisobiga universallikka erishiladi: bu funksiyalar nafaqat turli konteyner sinflar obyektlariga qo'llanib qolmasdan, ularni turli toifadagi elementlarga ega massivlarga ham qo'llash mumkin. Algoritmlarning konteyner turlariga nisbatan bog'liq bo'imasligi ularning konteynerlar bilan vositali bog'lanishi hisobiga bo'ladi: funksiyaga konteyner uzatilmaydi, balki qayta ishlanadigan elementning (diapazonni aniqlovchi *first* va *last*) adreslar juftligi uzatiladi. Bu o'zaro ta'sir mexanizmi iteratorlardan foydalanish hisobiga amalgaga oshiriladi.

Iteratorlar – bu ko'rsatkichlarning umumlashtirilgan konsepsiyasidir: ular konteyner elementlariga ko'rsatadi (murojaat qiladi). Ularga nisbatan oddiy ko'rsatkichlardagi inkrement amalini qo'llash mumkin (konteyner bo'ylab ketma-ket harakatlanish uchun), '*' amali bilan qiymatga murojaat qilish mumkin.

10.2. Konteynerlar

Konteynerlarni ikki toifaga bo'lish mumkin: ketma-ket va assotsiativ.

Ketma-ket konteynerlar bir turdag'i chekli obyektlarni uzluksiz ketma-ketlik ko'rinishida saqlashni ta'minlaydi. Tayanch ketma-ket konteynerlarga vektorlar (**vector**), ro'yxatlar (**list**), va ikki tomonli navbatlar (**deque**), bundan tashqari maxsus konteynerlar (konteynerlar adapterlari) steklar (**stack**), navbatlar (**queue**) va ustunlikli navbatlar (**priorety_queue**) kiradi.

Dasturda konteynerlardan foydalanish uchun mos sarlavha faylni qo'shish kerak. Konteynerlarda saqlanadigan obyektlar turi qolip argumenti yordamida beriladi.

Masalan:

```
vector <int> Avec; // int turidagi Avec vektori yaratiladi
list <Talaba> Guruh; // Talaba turidagi ro'yxatni yaratish
```

Assotsiativ konteyner kalit bo'yicha berilganlarga murojaat qilishni ta'minlaydi. Besh turda assotsiativ konteynerlar mavjud: lug'atlar (**map**), dublikatli lug'at (**multimap**), to'plamlar (**set**), dublikatli to'plamlar (**multiset**) va bitli to'plamlar (**bitset**).

10.3. Iteratorlar

Konteyner elementlari turli xil ravishda xotirada joylashishi mumkin, masalan, massivlar xotirada ketma-ket uzluksiz joylashadi, unda bir elementdan ikkinchisiga o'tish ko'rsatkich arifmetikasi orqali amalgaga oshirilishi mumkin. Chiziqli ro'yxat ko'rinishida obyektlar uchun ko'rsatkichlar arifmetikasini qo'llab bo'lmaydi, chunki ro'yxatning navbatdagi elementini xotiraning ixtiyoriy adresida joylashishi mumkin, ya'ni ro'yxat elementlari xotirada uzluksiz joylashishi shart emas. Shu

sababli har bir sinf uchun o'zining iteratori bo'lishi kerak. Barcha STL konteyner sinflari uchun **iterator** turi aniqlangan bo'lib, lekin ularni amalgaga oshirish turlicha. Masalan, **vector** sinfi uchun undagi elementlar ketma-ket joylashganligi uchun iterator **typedef T * iterator** ko'rinishida aniqlanadi, **list** sinfi uchun iterator alohida sinf ko'rinishida amalgaga oshiriladi.

Har bir iterator tomonidan bajariladigan asosiy amallar:

- iterator qiymatini olish: **p** – iterator, ***p** – u murojaat qiladigan obyekt qiymati;
- bir iteratorni ikkinchisiga qiymat sifatida berish;
- iteratorlarni tenglik (**==**) va teng emaslikka tekshirish (**!=**);
- konteyner bo'yicha prefiks ravishda (**++r**) yoki postfiks (**r++**) harakatlanish.

Har bir sinf uchun iterator, ko'rish sohasiga ruxsat berish ("::") orqali ko'rsatiladi.

Masalan,

```
vector <int>:: iterator iter1;
list <Talaba>:: iterator iter2;
```

Konteyner elementlarini "aylanib chiqish" uchun takrorlash operatori o'ziga hos ko'rinishda aniqlanadi: Agar **i** – qandaydir iterator bo'lsa

```
for (i=0; i<n; i++)
o'miga
    for (i=first; i != last; ++i)
```

yoziladi. Bu erda **first** – konteyner birinchi elementiga ko'rsatkich qiymati, **last** – konteyner oxirgi elementidan keyin "*mavhum*" elementga ko'rsatkich qiymati, '**<**' amali '**!**' amali bilan almashtirilgan.

10.4. Konteynerlar umumiyligida xossalari

Quyida aksariyat konteyner sinflarda **typedef** yordamida aniqlanidan turlar ro'yxati keltirilgan.

10.1-jadval. STLda aniqlangan unifikatsiya qilingan turlar

Maydon	Izoh
--------	------

value_type	Konteyner elementi turi
size_type	Indekslar turi, elementlar hisoblagichi va hokazo (<i>unsigned int</i>)
Iterator	Iterator
const_iterator	O'zgarmas iterator
reference	Elementga ko'rsatkich
const_reference	Elementga o'zgarmas ko'rsatkich
key_type	Kalit turi (assotsiativ konteynerlar uchun)
key_compare	Taqqoslash kriteriyasi turi (assotsiativ konteyner uchun)

10.2-jadval. Barcha konteynerlar uchun umumiy amallar va metodlar

Amal yoki metod	Izoh
<code>==, !=</code>	true yoki false qaytaradi
<code>=</code> (qiymat berish)	Bir konteynerni ikkinchisiga nusxalaydi
<code>clear</code>	Barcha elementlarni o'chiriladi
<code>insert</code>	Bitta elementni yoki elementlar diapazonini qo'shish
<code>erase</code>	Bitta elementni yoki elementlar diapazonini o'chirish
<code>size_type size ()</code>	Elementlar sonini qaytaradi
<code>const</code>	
<code>size_type max_size() const</code>	Konteynerning mumkin bo'lgan maksimal o'lchamini qaytaradi
<code>bool empty ()const</code>	Konteyner bo'sh bo'lsa, true qaytaradi
<code>iterator begin ()</code>	Iteratorni konteyner boshiga qaytaradi
<code>iterator end ()</code>	Iteratorni konteyner oxiriga o'tkazadi
<code>reverse_iterator begin ()</code>	Reversiv iteratorni konteyner oxiriga o'tkazadi (to'g'ri yo'nalishdagi iteratsiya tugatiladi)
<code>reverse_iterator end ()</code>	Reversiv iteratorni konteyner boshiga qaytaradi (teskari yo'nalishdagi iteratsiya tugatiladi)

10.5. Algoritmlar

Algoritm – konteyner (konteynerlar) elementlari ustida qandaydir amallarni bajaradigan funksiya. Umumlashgan algoritmlarni dasturda qo'llash uchun <algorithm> sarlavha faylini kiritish kerak.

10.3-jadval. STL algoritmlari (qisman)

Algoritm	Vazifasi
<code>accumulate</code>	Berilgan diapazondagi elementlar yig'indisini hisoblash
<code>copy</code>	Birinchi elementdan boshlab ketma-ketlikki nusxalash
<code>count</code>	Ketma-ketlikka kiruvchi qiymatlar miqdorini hisoblash
<code>count_if</code>	Ketma-ketlikdagi shart bajariluvchi elementlar soni
<code>equal</code>	Ikkita ketma-ketlikning mos elementlari juftligining tengligini tekshirish
<code>fill</code>	Ketma-ketlikning barcha elementlarini berilgan qiymat bilan almashtirish
<code>find</code>	Qiymatning qetma-ketlikka birinchi kirishini topish
<code>find_first_of</code>	Bir ketma-ketlikning ikkinchi ketma-ketlikdagi birinchi kirishini topish
<code>find_if</code>	Ketma-ketlikdagi berilgan shartga mos keluvchi birini elementini topish
<code>for_each</code>	Ketma-ketlikning har bir elementi uchun funksiyani chaqirish
<code>merge</code>	Tartiblangan ketma-ketliklarni qo'shish
<code>remove</code>	Berilgan qiymatli elementlarni ko'chirish
<code>replace</code>	Berilgan qiymatli elementlarni almashtirish
<code>search</code>	Bir ketma-ketlikni ikkinchi ketma-ketlikka birinchi kirishini topish
<code>sort</code>	Tartiblash
<code>swap</code>	Ikkita elementlarni o'zaro almashtirish
<code>transform</code>	Ketma-ketlikning har bir elementi ustida berilgan amalni bajarish

Ro'yxatda keltirilgan algoritmlarning boshdagisi ikkita parametrлари qayta ishlanadigan elementlarning [first, last] – yarim interval

ko‘rinishidagi diapazonini beradi, bu erda `first` – diapazon boshini ko‘rsatuvchi iterator, `last` – diapazondan tashqariga chiqqanlikni ko‘rsatuvchi iterator.

Masalan, agar sonlar massivi
`int massiv[7]={5,9,-3,6,1,3,2}`

ko‘rinishida aniqlangan bo‘lsa, uni `sort` algoritmi bilan tartiblash quyidagi ko‘rinishda amalga oshiriladi:

`sort(massiv,massiv+7);`

Bu erda `massiv` iterator sifatida ishlataluvchi `int*` turidagi ko‘rsatkich.

Misol.

```
#include <iostream.h>
#include <fstream.h>
#include <vector.h>
#include <algorithm.h>

int main()
{ ifstream in("sonlar.txt");
if (!in) {cerr<<"Fayl topilmadi!"; exit(1);}
vector<int> v;
int x;
while (in>>x) v.push_back(x);
sort(v.begin(), v.end());
vector<int>:: const_iterator i;
for(i=v.begin(); i!=v.end(); ++i)
cout<<*i<<" ";
return 0; }
```

10.6. Konteynerlar adapterlari

Maxsus ketma-ket konteynerlar – stek, navbat va ustunli navbat mustaqil konteyner sinflari bo‘lmasdan, yuqorida qaralgan sinflar asosida amalga oshirilgan va shu sababli *konteynerlar adapterlari* deyiladi.

Stek – `stack` qolip sinfi (`<stack>`sarlavha fayli) quyidagicha aniqlangan:

template <class T, class Container = deque <T>> class stack
`(*...*)`,
bu yerda `Container` parametri prototip sinfni aniqlaydi. Kelishuv bo‘yicha stek uchun `deque` prototip sinf hisoblanadi.

10.4-jadval. `stack` sinfi interfeysi

stack sinf metodlari	Prototip sinf metodlar
<code>push()</code>	<code>push_back()</code>
<code>pop()</code>	<code>pop_back()</code>
<code>top()</code>	<code>back()</code>
<code>empty()</code>	<code>empty()</code>
<code>size()</code>	<code>size()</code>

Shuni qayd etish kerakki, `pop()` metodi o‘chirilgan qiymatni qaytarmaydi. Shu sababli, stek uchidagi qiymatni o‘qish (olish) uchun `top()` metodi qo‘llaniladi.

Stek bilan ishlashga misol.

```
int main ()
{
ifstream in ("sonlar.txt");
stack<int> s;
int x;
while (in>>x) s.push (x);
while ( !s.empty() )
{
    cout<<s.top()<<" ";
    s.pop();
}
return 0;
}
```

Agar stek elementi nisbatan murakkab turdagи qiymat bo‘lishi kerak bo‘lsa, masalan, ro‘yxat asosida u quyidagicha e’lon qilinadi.

`stack<int, list<int>> s;`

Navbat - qolip sınıfı (sarlavha faylı) adapter bo'lib, unda ikki tomonlama navbat yoki ro'yxat amalga oshirilgan. Navbat berilganlarni bir tomondan joylash, ikkinchi tomondan olish uchun ishlataladi.

10.5-jadval. queue sınıfı interfeysi

queue sınıfı metodları	Prototip sınıfı metodları
push()	push_back()
pop()	pop_front()
front()	front()
back()	back()
empty()	empty()
size()	size()

Ustunli navbat – priority queue qolip sınıfı (<queue> sarlavha faylı) qo'llab-quvvatlaydigan amallar oddiy sınıfidan farqli ravishda qiymat olishda konteynerdan maksimal qiymatlari element olinadi. Shu sababli har bir o'qishdan keyin maksimal qiymatlari element konteynner boshiga suriladi. Agar ustunli navbat elementi murakkab bo'lsa, xususan, sınıf obyektlari uchun tashkil qilinsa, sınıfda '<' amali aniqlangan bo'lishi kerak. Ustunli navbat bilan ishlash bo'yicha misol:

```
int main()
{
    priority_queue<int> P;
    P.push(17); P.push(5); P.push(400); P.push(17); P.push(1);
    while (!P.empty())
    {
        cout << P.top() << " " << P.pop();
    }
    return 0;
}
```

Dastur ishlash natijasida quyidagilar chop etiladi:

2500 400 17 5 1

10.7. Funksional obyektlar

Qandaydir sınıf obyekti *funktional obyekt* deyiladi, agar uning uchun yagona operator () funksiyani chaqirilishi aniqlangan bo'lsa.

Standart kutubxonada C++ tilidagi taqqoslash amali uchun funksional obyektlarning qoliplari aniqlangan bo'lib, u bool turidagi qiymatini qaytaradi.

10.6-jadval. Funksional obyektlar

Amal	Ekvivalent predikat (funktional obyekt)
==	equal_to
!=	not equal_to
>	greater
<	less
>=	greater_equal
<=	less_equal

Algoritm argumenti sifatida qo'yilganda bu qoliplarni instalyasiyalash kerak bo'ladi. Masalan, oldingi keltirilgan misoldagi V vektorni tartiblashda sort() algoritmini chaqirishni quyidagicha almashtirish mumkin:

sort(V.begin(), V.end(), greater<double>());

Teskari iterator – bu iterator konteynerda oxiridan boshiga harakatlanish uchun mo'ljallangandir. Masalan, vector<double> V konteyner aniqlangan bo'lsa, unda teskari harakatlanish uchun quyidagi dastur fragmentini yozish mumkin:

```
vector<double>::reverse_iterator ri;
ri = V.Rbegin();
while (ri != V.Rend()) cout << *ri++ << " ";
```

Shunga e'tibor berish kerakki, iterator uchun qo'llanilgan inkrement amali konteynerdagи ko'rsatkichini ayni paytda u ko'rsatib turgan elementidan oldingisiga o'tishini anglatadi.

10.8. Assotsiativ konteynerlardan foydalanish

Assotsiativ konteynerlarda elementlar chiziqli ketma-ketlikda joylashmagan bo‘ladi. Ular nisbatan murakkab tuzilmalar ko‘rinishida tashkil qilingan bo‘lib, izlashda katta yutuqlarni beradi. Izlash bitta son yoki satr ko‘rinishidagi kalitlar yordamida amalga oshiriladi.

Quyida STL kutubxonasidagi assotsiativ konteynerlarning ikkita asosiy kategoriyasi qaraladi: to‘plamlar va lug‘atlar. *To‘plamda* (set) obyektlar, ularning atributi hisoblangan qandaydir kalit bo‘yicha tartiblanadi. Masalan, to‘plam “*Talaba*” sinfi obyektlarini talabaning familiya, ismi va sharifi maydoni bo‘yicha tartiblangan ketma-ketligini saqlash mumkin.

Lug‘atga (map) ikkita ustundan iborat jadval deb qarash mumkin. Birinchi ustunda o‘z ichida kalit bo‘lgan obyekt, ikkinchida qiymat – obyektlar joylashadi. To‘plam va lug‘atlarda barcha kalitlar yagona hisoblanadi (har bir kalitga faqat bitta qiymat mos keladi). Multito‘plam (multiset) va multilug‘atlarda (multimap) esa bitta kalitga bir nechta qiymat mos kelishi mumkin.

To‘plam qolipi ikkita parametrga ega: kalit turi va “*kichik*” munosabatini aniqlovchi funksional obyekt turi:

```
template < class key, class compare = less <key>> class set {/*...*/}
```

To‘plam qolipi (set) turidagi konteynerlarni ishlatalish uchun <set> sarlavha faylini qo‘sish kerak bo‘ladi.

Uch xil usulda set turidagi obyektni aniqlash mumkin:

```
set<int> set1; // Bo‘sh to‘plamni yaratish
```

```
int[5]={1,2,3,4,5};
```

```
set<int> set2 (a,a+5); // Massivni nusxalash orqali to‘plam hosil qilish
```

```
set<int> set3 (set2); // Boshqa to‘plamdan nusxalash
```

To‘plamga elementni qo‘sish uchun *insert()* metodini, o‘chirish uchun *erase()* metodini qo’llash mumkin.

Barcha assotsiativ konteynerlarda *count()* metodi bo‘lib, ular berilgan kalitli elementlar sonini qaytaradi. To‘plamlar va lug‘atlarda

kalitlar yagona bo‘lgani uchun *count()* metodi element topilsa – 1, topilmasa 0 qaytaradi.

To‘plam uchun to‘plamlar nazariyasidagi quyidagi amallar aniqlangan:

- *includes* algoritmi bitta ketma-ketlikni ikkinchisining ichida kirishini aniqlaydi. Natija true bo‘ladi, agar [first2,last2) ketma-ketligining har bir elementi [first1, last1) ketma-ketlikda mavjud bo‘lsa;

- *set_intersection* algoritmi bir paytda birinchi va ikkinchi to‘plamga kiruvchi tartiblangan to‘plamlar kesishmasini hosil qiladi;

- *set_union* algoritmi birinchi va ikkinchi to‘plamlarning elementlari takrorlanmaydigan birlashmasini qaytaradi.

Yuqorida keltirilgan algoritmlardan foydalanishga misol:

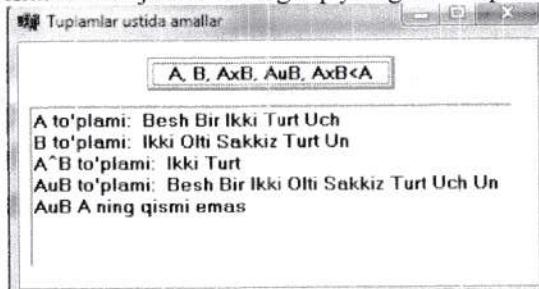
```
#include <vcl.h>
#include <set.h>
#include <algorithm.h>
#include "Unit1.h"
...
typedef set<String> setS;
void print(String s, setS S, TMemo* memo)
{
    setS:: iterator i;
    for (i=S.begin(); i!= S.end(); ++i) s+= "+*";
    memo->Lines->Add(s);
}
void __fastcall TForm1::Button1Click(TObject *Sender)
{
    const int N=5;
    String S1[N]={"Bir","Ikki","Uch","Turt","Besh"};
    String S2[N]={"Ikki","Turt","Olti","Sakkiz","Un"};
    setS A(S1,S1+N);
    setS B(S2,S2+N);
```

```

print("A to'plam: ",A, Memo1);
print("B to'plam: ",B, Memo1);
setS AxB,AuB;
set_intersection(A.begin(),A.end (),B.begin(), B.end(),
                inserter(AxB,AxB.begin()));
print("A^B to'plami: ",AxB,Memo1);
set_union(A.begin(), A.end (), B.begin(), B.end(),
          inserter(AuB, AuB. begin () ));
print("AuB to'plami: ",AuB, Memo1);
if/includes(A.begin(),A.end(),AuB.begin(),AuB.end()))
    Memo1->Lines->Add("AuB A ning qismi");
else Memo1->Lines->Add("AuB A ning qismi emas");
}

```

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagilar chop etiladi:

Kalit bo'yicha elementga murojaat [] amali orqali amalga oshiriladi:
T& operator [] (const Key &x);

Uning yordamida nafaqat element qiymatini olish mumkin, balki lug'atga yangi element qo'shish ham mumkin.

map turidagi konteynerni ishlashish uchun **<map>** sarlavha fayli qo'shilishi kerak. Quyida misol tariqasida lug'at asosida shaxsning familiyasi bo'yicha uning yoshini aniqlab beruvchi dastur matni keltirilgan.

```

#include <iostream.h>
#include <map.h>

```

```

#include <vcl.h>
int main(int argc, char* argv[])
{
    map <String, int, less<String>> fish_yosh;
    fish_yosh["Boboyev B."]=18;
    fish_yosh["Abdullaev A."]=34;
    fish_yosh["Davlatov D."]=20;
    cout<<"Abdullaev A. yoshi - "<<fish_yosh["Abdullaev A."]<<endl;
    map <String, int, less<String>>:: iterator it;
    for(it=fish_yosh.begin(); it!=fish_yosh.end();++it)
        cout<<it->first<<" yoshi: "<<it->second<<endl;
    return 0;
}

```

Dasturda **fish_yosh** nomi bilan assosiativ massiv e'lon qilingan bo'lib, unda **String** turidagi kalit aniqlangan. Lug'atning ma'lum bir shart asosida tartiblangan holda bo'lishini inobatga oladigan bo'lsak, Massivni tartiblash uchun **Compare** obyekti sifatida **less<String>** olingan (massiv o'sish bo'yicha tartiblanadi).

Lug'atga shaxsning familiyasi va yoshi yaqqol ravishda beriladi. Keyin aniq bir familiya bo'yicha yosh chop etiladi. Undan keyin iterator yordamida lug'atdagi barcha juftliklar chop etiladi.

Dastur ishlashi natijasida ekranga quyidagilar chop etiladi.

Abdullaev A. yoshi - 34

Abdullaev A. yoshi: 34

Boboyev B. yoshi: 18

Davlatov D. yoshi: 20

Ushbu dasturni kalit va uning qiymatini har xil berilganlar turlari (sinf turidagi obyektlar) bilan e'lon qilish asosida rang-barang masalalarni yechish mumkin.

10-bob bo'yicha nazorat uchun savollar va topshiriqlar

1. STLning ikkita asosiy qismilarini sanab o'ting va izohlang.
2. Ketma-ket konteynerlar tashkil qiluvchilarini sanab o'ting.

3. Konteyner elementlari ustida amal qilishda iterator nima uchun kerak?
4. STL algoritmlari deganda nima tushuniladi?
5. Konteynerlar adapterlariga qanday konteynerlar kiradi?

Glossary

Abstrakt sinf – obyektlar nusxasi aniqlash mumkin bo‘lmagan sinf. U keyinchalik tuzilmaviy va amaliy qismi bo‘yicha to‘ldirish uchun yaratiladigan sinfdir. Odatda abstrakt sinfning metod qismi to‘liq bo‘lmaydi va u shu sinfning hosilaviy sinflarida aniqlashni talab qiladi.

Agregatsiya – bu bitta sinf o‘zining tarkibiy qismi sifatida boshqa sinf obyektlarini o‘z ichiga olgan holat bo‘lib, “*butun/qism*” munosabatini aniqlaydi.

Ajdod sinf – elementlari vorislik bo‘yicha olinadigan sinfga nisbatan tayanch sinf deyiladi.

Algoritm – aniq shakllantirilgan qoidalar tizimi bo‘lib, u mumkin bo‘lgan boshlang‘ich berilganlarning (kiruvchi ma’lumotlar) cheklangan qadamlarda qayta ishlash orqali kutilgan natijaga olib keladi.

Axborot texnologiyalari – boshlang‘ich ma’lumot deb hisoblanuvchi berilganlarni saqlash, qayta ishlash va uzatish vosita va usullarining majmuasidir.

Berilganlar-a’zolar – sinf ichida e’lon qilingan o‘zgaruvchilar.

Berilganlarni abstraksiyalash – berilganlarni yangi turini yaratish imkoniyati bo‘lib, bu turlar bilan xuddi berilganlarning tayanch turlari bilan ishlagandek ishslash mumkin. Odatda yangi turlarni berilganlarning abstrakt turi deyiladi, garchi ularni soddarroq qilib «*foydanuvchi tomonidan aniqlangan tur*» deb atash mumkin.

Destruktorlar – sinf ob’ekti o‘chirilishida chaqiriladigan maxsus funksiya-a’zo.

Dinamik polimorfizm – bunda sinf obyekti tomonidan qaysi polimorf funksiyaning chaqirish kerakligi dastur bajarilish jarayonida aniqlanadi.

Do’st funksiya – sinf a’zolari bo‘lmagan holda shu sinfnинг yopiq a’zolariga murojaat qilish imkoniyatiga ega funksiya.

Do’st funksiya – sinf tarkibiga kirmaydigan, lekin uning a’zolariga murojaat qila oladigan funksiya.

Funksiya qolipi – funksiyaning umumlashgan aniqlanishi bo‘lib, uning asosida kompilyator foydanuvchi tomonidan berilgan turdagи funksiya vakili yaratiladi.

Funksiya-a’zolar – sinf ichida e’lon qilingan funksiyalar.

Hosilaviy sinf (avlod sinf) – bir yoki bir nechta sinfning berilganlar-a’zolari va funksiyalar-a’zolarini vorislik bilan oladigan yangi sinf.

Inkapsulyasiya – bu berilganlar va ularni qayta ishlovchi kodni birlashtirish mexanizmidir. Inkapsulyasiya berilganlar va kodni tashqi ta’sirdan saqlash imkonini beradi.

Istisno – bu dasturning normal bajarilishini uzadigan holat.

Kompyuter(EHM) – hisoblash va axborot masalalarini avtomatik qayta ishlashga mo’ljallangan texnik vositalar majmuasi.

Konstruktur – sinf ob’ekti yaratilishda uni initsializatsiy qiluvchi maxsus funksiya-a’zo. Sinf konstruktori har safar sinf obyekti yaratilishi paytida avtomatik ravishda chaqiriladi. Konstruktur nomi o’zi a’zo bo’lgan sinf nomi bilan ustma-ust tushadi va qaytaruvchi qiymatga ega bo’lmaydi.

Konteyner sinf – obyektlari boshqa sinf obyektlardan tashkil topgan sinfdir. Konteyner sinfi bir jinsli (bitta sinf obyektlaridan) yoki bir jinsli bo’lмаган (turli sinf obyektlaridan) obyektlar qatoridan tashkil topadi. Konteyner sinflar umumlashgan bo’lishi mumkin yoki tarkibidagi obyektlar sinflarini belgilovchi parametrlarga ega bo’lishi mumkin.

Metod termini bilan obyekt tomonidan taqdim etiluvchi funksiya tushuniladi. Metodlar obyektning funksional imkoniyatlariga murojaat qilishda qo’llaniladi. Xuddi xossa va maydonlar kabi metodlar ham zarur bo’lganda tashqi kodlardan murojaatlarga cheklolvar qo’yish uchun ochiq yoki yopiq bo’lishi mumkin.

Obyektlar – OYD ilovalarning “qurilish blokidir”. Bunday qurilish bloki ilovaning qismini o’z ichiga oladi – hisoblash jarayonini, berilganlarning bir qismini yoki qandaydir yanada abstrakt bo’lgan obyektni.

Oddiy (yakka) vorislik – hosilaviy sinf bitta tayanch sinfga ega bo’lgan vorislik.

Operativ xotira – dastur bajarilishi uchun vaqtincha foydalaniladigan xotira bo’lib programma bajarilish tezligini aniqlaydi.

Operatorlarni qayta yuklash – bu global ravishda yoki sinf chegarasida operator mazmunini (amalini) o’zgartirish imkoniyatidir. Operatorni qayta yuklash maxsus ko’rinishdagi funksiyalar vositasida amalga oshiriladi.

Polimorfizm – bu kodning, bajarilish paytidan yuzaga keladigan holatga bog’liq ravishda o’zini turlicha amal qilish xususiyatidir.

private – sinf berilgan-a’zolarga va funksiya-a’zolarga faqat shu sinf funksiya-a’zolari murojaat qilishi (ishlatishi) mumkin.

public – sinf berilganlar-a’zolarga va funksiya-a’zolarga faqat shu sinf funksiya-a’zolari va sinf ob’ekti mavjud bo’lgan programma funksiyalari murojaat qilishi (ishlatishi) mumkin.

Qoliplar – berilganlar turlaridan, funksiyalar va sinflar aniqlanishlaridan foydalanish ma’nosida umumlashtirishga imkon beruvchi tushunchalardir.

Sinf – tarkibiga berilganlar va ular ustida amallarni (funksiyalarni) oluvchi tuzilmadir.

Sinf do’sti – sinf a’zolariga murojaat qila oladigan ikkinchi bir sinf.

Sinflar tuzilmasi – tizim iyerarxik tuzilishini akslantirish vositasidir. U graf bo’lib, uning uchlari sinflarga mos keladi, uning yoylari – sinflar o’rtasidagi munosabatni aniqlaydi.

Sinfning konstanta obyektlari – obyekt e’loni oldiga const modifikatori qo’yish orqali beriladi va const kalit so’zi kompilyatorga ushbu obyektning holati o’zgarmasligi kerakligini bildiradi. Shu sababli obyekt berilgan-a’zolari qiymatini o’zgartiradigan funksiya-a’zoni chaqirishi uchrasha, kompilyator xatolik haqida xabar beradi.

Sinfning statik a’zosi – bu static modifikatori bilan e’lon qilingan sinfning a’zosi bo’lib, uni sinf sohasi chegarasida murojaat qilish mumkin bo’lgan global o’zgaruvchi yoki funksiya. Sinfning statik deb e’lon qilingan berilgan-a’zolari sinfnинг barcha obyektlari tomonidan birgalikda ishlatiladi. Sinfning statik berilganlari uchun xotiradan joy, hattoki sinfning birorta obyekti e’lon qilinmagan bo’lsa ham ajratiladi. Shu sababli sinf statik berilganni e’lon qilib qolmasdan, uni aniqlashi shart.

Statik polimorfizm – polimorfizmni funksiya va operatorlarni qayta yuklash vositasini bilan kompilyasiya paytida amalga oshirish holati.

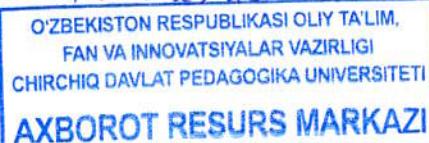
Tayanch sinf – sinflash tuzilmadagi eng umumi obyektlar sinfidir. U sinflar iyerarxiyasidagi ildiz sinf bo’lib, boshqa ichtiyoriy hosilaviy sinflar uchun birlamchi (boslang ‘ich) sinf bo’ladi.

To'plamli vorislik – hosilaviy sinf bir nechta tayanch sinflarga ega bo'lgan vorislik.

Virtual funksiya – chaqirish interfeysi (prototipi) ma'lum, amalga oshirilishi umumiyo ko'rinishda berilishi mumkin bo'lmasdan, faqat konkret holatlardagini aniqlanadigan funksiya.

Vorislik – bu shunday jarayonki, unda bir ob'ekt boshqasining xossalariini o'zlashtirishi mumkin bo'ladi. Vorislik orqali mavjud sinflar asosida hosilaviy sinflarni qurish mumkin bo'ladi. Hosilaviy sinf (*sinf-avlod*) o'zining ona sinfidan (*sinf-ajdod*) berilganlar va funksiyalarni vorislik bo'yicha oladi, hamda ular qatoriga faqat o'ziga xos bo'lgan qirralarni amalga oshirishga imkon beruvchi berilgan va funksiyalarni qo'shadi.

- 14402123 -

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Страуструп Б. Язык программирования C++. Специальное издание.-М.:ООО «Бином-Пресс», 2006.-1104 с.
2. Глушаков С.В., Коваль А.В., Смирнов С.В. Язык программирования C++: Учебный курс.- Харьков: Фолио; М.: ООО «Издательство ACT», 2001.-500с.
3. Павловская Т.А. C++. Программирование на языке высокого уровня - СПб.: Питер. 2005.- 461 с.
4. Шильт Г. Полный справочник по C++. 4е-изд.-М.:Издательский дом «Вильямс», 2003. 800 с.
5. Подбельский В.В. Язык СИ++. - М.; Финансы и статистика-2003 562с.
6. Павловская Т.С. Щупак Ю.С. С/C++. Структурное программирование. Практикум.-СПб.: Питер,2002-240с
7. Павловская Т.С. Щупак Ю.С. C++. Объектно-ориентированное программирование. Практикум.-СПб.: Питер,2005-265с
8. Иванова Г.С., Ничушкина Т.Н., Пугачев Е.К. Объектно-ориентированное программирование: Учеб. для вузов/Под редакцией Г.С. Ивановой.-М.: Из-во МГТУ им.Н.Э.Баумана, 2001.-302с.
9. Калверт Ч., Рейсдорф К. Borland C++ Builder 5. Энциклопедия программиста: К.: - Издательство «Диасофт», 2001.-944с.
10. Мадрахимов Ш.Ф., Гайназаров С.М. C++ тилида программалаш асослари. Услубий қўлланма. ЎзМУ, 2009 й, 196 бет.
11. Xaldjigitov A.A., Madraximov Sh.F., Adamboev U.E. Informatika va dasturlash. O'quv qo'llanma, O'zMU, 2005 yil, 145 bet.
12. Madraximov Sh.F., Ikromov A.M., Babajanov M. C++ tilida dasturlash bo'yicha masalalar to'plami. O'quv qo'llanma, O'zMU, 2014 yil, 164 bet.

Madraximov Sh. F.

**C++. OBYEKTGA YO'NALТИРИЛГАН
ДАСТУРЛАШ**

O'quv qo'llanma

Toshkent - "Metodist nashriyoti"- 2023

Muharrir: Xolsaidov F. B.

Bichimi 60x90. "Cambria" garniturası. Ofset bosma usulida bosildi.
Shartli bosma tabog'i 11. Nashr bosma tabog'i 10,75.
Adadi 200 nusxa.

"Metodist nashriyoti" MCHJ matbaa bo'limida chop etildi.
Manzil: Toshkent shaxar,Yakkasaroy ko'chasi 5 uy

+99893 552-11-21

Muallif va nashriyot rozilgisiz chop etish ta'qiqlanadi.

ISBN 978-9943-9629-7-2

9 789943 962972